

ปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

MINJEONG YUN

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ MINJEONG YUN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

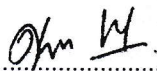
คณะกรรมการสอบปกเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

..... กรรมการ
(พลตำรวจตรี ดร.พรชัย ชันตี)

..... กรรมการ
(พันตำรวจเอกหญิง ดร.สุภลักษณ์ เหลี่ยมวรวงศ์)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่..... 18 เดือน..... สิงหาคม..... พ.ศ..... 2560

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร. เอกวิทย์ มณีธร อาจารย์ที่ปรึกษา และเป็นประธานสอบงานวิจัยที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไข รวมถึงให้คำแนะนำและแนวทางอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณ พลตำรวจตรี ดร. พรชัย ชันดี และพันตำรวจเอก หญิง ดร. ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรารังกูร ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบ จึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมถึงขอกราบขอบพระคุณ นางสาวกัญญาดา เนื่องจำนงค์ ซึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงาน เป็นอย่างดี

งานวิจัยฉบับนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากความขาดความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในประเทศไทย ที่อำนวยความสะดวกในการให้สัมภาษณ์ของผู้วิจัย ทำให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้องด้วยใจจริงเป็นอย่างยิ่ง

MINJEONG YUN

57920861: สาขาวิชา: การบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: การค้าประเวณี/ หญิงไทย/ สาธารณรัฐเกาหลี

MINJEONG YUN: ปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

(THE SOCIAL ISSUE OF THAI WOMEN'S PROSTITUTION IN REPUBLIC OF KOREA)

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: เอกวิทย์ มณีธร, ร.ด., 97 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

งานวิจัยนี้ศึกษาถึงสภาพปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี(เกาหลีใต้)และกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐและแสวงหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี โดยสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว ประกอบด้วยทั้งหมด 16 คน จากหน่วยงาน 7 แห่งจากทั้งประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยดึงดูดที่ทำให้ผู้หญิงไทยตัดสินใจเดินทางเข้าไปยังสาธารณรัฐเกาหลีโดยใช้ประโยชน์จากการยกเว้นการตรวจลงตราคือ ความต้องการด้านเศรษฐกิจ นายหน้าหรือผู้ชักชวนอ้างว่าจะเป็นพนักงานร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีพอถึงเกาหลีแล้วเป็นการบังคับให้ค้าประเวณี แต่ปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบสมัครใจลักลอบค้าประเวณีเนื่องจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยสังคมออนไลน์เป็นช่องทางหลักที่นำผู้หญิงไทยสู่ธุรกิจทางเพศที่เกาหลีได้ สำหรับรูปแบบการค้าประเวณีที่ผู้หญิงไทยทำงาน โดยส่วนใหญ่เป็นร้านนวดแผนไทยที่แอบค้าประเวณี โดยทำการนวดและความสัมพันธ์ทางเพศ นอกจากนี้ ยังมีธุรกิจแบบใหม่ เช่น นางทางโทรศัพท์ ห้องคอนโดกรีบผู้หญิงไทยให้ค้าประเวณี

กระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐพบว่า ผู้ที่ถูกส่งกลับเนื่องจากการถูกปฏิเสธที่ด่านหรือการถูกจับกุมจากตำรวจหรือตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้ต้องผ่านสอบปากคำของฝ่ายพิธีการเข้าเมืองของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของประเทศไทย ส่วนกองการต่างประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไทยซึ่งรับแจ้งความคดีการบังคับให้ค้าประเวณีที่เกาหลีประสานความร่วมมือกับตำรวจเกาหลีใต้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์สัมภาษณ์ ตรวจร่างกายเพื่อคัดกรองเหยื่อจริงเนื่องจากมีคนที่อ้างเป็นเหยื่ออยากกลับผ่านช่องทางเหยื่อค้ามนุษย์

จากผลการวิจัยพบเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหาทั้งหมด 5 วิธีการ ได้แก่ 1. ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี 2. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพปัญหา 3. การตรวจคนเข้าเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีอย่างเข้มงวด 4. การปรับปรุงความตกลง การยกเว้นการตรวจลงตรา 5. การเปิดโอกาสที่ส่งแรงงานไทยไปสู่ร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างถูกกฎหมาย

57920861: MAJOR: JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION; M.A. (JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: PROSTITUTION/ THAI WOMEN/ REPUBLIC OF KOREA

MINJEONG YUN: PROSTITUTION OF THAI WOMEN IN REPUBLIC OF KOREA. ADVISORY COMMITTEE: EKKAWIT MANEETHORN, Ph.D., 97 P., 2016.

This research aims 1. to study the problem of prostitution of Thai women in Republic of Korea (South Korea), 2. to learn the management of the governmental organizations in dealing with the problem, and 3. to explore prevention for Thai women prostitution in Republic of Korea. The information was gained from in-depth interviews done to 16 governmental workers in 7 Thai and Korean organizations.

The findings show that Thai women who have decided to commit prostitution in South Korea take advantage from visa exemption. In the past, the purposes for committing prostitute were financial problem and seduction of agents convincing them to go to work in Thai massage houses but then forcing them to become prostitutes. Currently, the situation has changed. Thai prostitutes are willing to commit prostitution and they smuggle do this in Thai massage houses. The channel contact is the internet. It was also found that Thai prostitutes in Korea do prostitution through telephone; moreover, some apartments are opened for Thai prostitutes to commit this illegal business.

The study of the management of government organizations shows that Thai women who are repatriated, who are arrested by the police, or who are detained by Korean immigration officer are required to be interrogated by Thai immigration officer before allowing to travel to Korea. In addition, Foreign Affairs Division, Royal Thai Police works cooperatively with Korean police in dealing with the problem of prostitution. Ministry of Social Development and Human Security of Thailand send those Thai women who inform their innocence and/or victimization for interview and physical examination to screen for real innocent victims from those who want to be repatriated with innocence approval.

The prevention for this problem should be strengthened through 1. Thailand-Korea cooperation, 2. problem publication, 3. strict process of Korean immigration office, 4. revision of visa exemption agreement, and 5. opportunity for Thai masseurs to work in Korea legally.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
คำถามวิจัย	4
ขอบเขตการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา.....	6
2 ทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎี แนวความคิด	7
วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	18
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
วิธีการศึกษา.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
4 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผลการวิจัย.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	95
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	97

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 จำนวนคนเข้าสาธารณรัฐเกาหลีแต่ละปีตั้งแต่ พ.ศ. 2555-2559.....	2
2-1 จำนวนชาวต่างชาติที่กระทำความผิดกฎหมายในสาธารณรัฐเกาหลีในแต่ละปีตั้งแต่ พ.ศ. 2554-2559.....	25
2-2 จำนวนชาวต่างชาติที่กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับวีซ่าตั้งแต่ พ.ศ. 2552 - 2557	26
2-3 สภาพการทำงานของชาวต่างชาติที่ถือวีซ่าศิลปะและบันเทิง (E-6).....	34
4-1 จำนวนคนไทยตามวีซ่าที่เดินทางเข้าสาธารณรัฐเกาหลีปี พ.ศ. 2559.....	68

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 ทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ของอับราฮัมมาส โลว์	9
2-2 การย้ายถิ่นในฐานะที่มีความเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และรูปแบบของการค้ามนุษย์.....	15
2-3 ความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่น การค้ามนุษย์ และการลักลอบนำคนเข้าเมือง.....	17
4-1 ความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่น การค้ามนุษย์ และการลักลอบนำคนเข้าเมือง.....	52
4-2 โฆษณารับสมัครพนักงานผู้หญิงไทยที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการค้าประเวณี	65
4-3 โฆษณารับสมัครพนักงานผู้หญิงไทยที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการค้าประเวณี	65
4-4 ราคาใช้บริการของร้านนวดแผนไทยแห่งหนึ่งในเมืองบุงซาน	66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้มีคนไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานไทยและหญิงไทยถูกหลอกลวงให้เดินทางไปทำงานในต่างประเทศโดยขาดข้อมูลและความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ คนไทยเหล่านี้มุ่งหวังเพียงรายได้สูง และมีค่านิยมและทัศนคติว่าการเดินทางไปต่างประเทศนั้นจะทำให้ตนและครอบครัวมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่าอยู่ในประเทศไทย ทำให้คนไทยเหล่านี้ยินดีที่จะเสียค่านายหน้าราคาแพงหรือแบกรับภาระหนี้สินจำนวนมาก หรือยอมเชื่อผู้ที่มาชักจูงหรือหลอกลวงเพื่อให้ได้เดินทางไปทำงานในต่างประเทศ เมื่อเดินทางไปถึงประเทศนั้นแล้ว มีกรณีที่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างหรือถูกหลอกลวงให้เข้าสู่ธุรกิจค้าบริการทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในสาขานวดแผนไทย

สำหรับอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เช่นกัน คือ กลุ่มหญิงไทยที่สมัครใจไปค้าประเวณีในต่างประเทศ แต่เมื่อเดินทางไปทำงานจริงส่วนใหญ่กลับถูกหลอกลวง บังคับขู่ข่มขู่และทรมานเพื่อให้ทำงานหนัก ตกเข้าสู่ธุรกิจค้ามนุษย์ และตกเป็นหนี้จำนวนมหาศาล มีสภาพแวดล้อมการทำงานและการใช้ชีวิตที่ลำบากยาก ถูกทำร้ายร่างกายและเหยียดหยามศักดิ์ศรี ทำให้ไม่สามารถรับสภาพการทำงานได้

อย่างไรก็ดีการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศของหญิงไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่มิชอบการนายหน้า ทั้งในประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีนายหน้านำพาจากประเทศต้นทางเข้าประเทศปลายทาง โดยการลักลอบเข้าประเทศโดยอาศัยวีซ่าท่องเที่ยว

สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) เป็นประเทศที่คนไทยเดินทางไปเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากข้อกำหนดการเข้าประเทศของสาธารณรัฐเกาหลีที่ยกเว้นการตรวจลงตราให้สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว ประชุม สัมมนา หรือเยี่ยมครอบครัว (General visit) ได้ไม่เกิน 90 วัน (สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประเทศเกาหลีใต้, 2557)

ตารางที่ 1-1 จำนวนคนเข้าสาธารณรัฐเกาหลีแต่ละปีตั้งแต่ พ.ศ. 2555-2559

ปี	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
รวม(คน)	1,129,305	12,200,473	14,264,508	13,359,701	17,418,307
จีน	2,960,030	4,465,201	6,275,916	6,154,730	8,268,262
ญี่ปุ่น	3,538,287	2,767,293	2,300,161	1,859,190	2,321,842
สหรัฐอเมริกา	780,784	800,837	855,615	859,361	960,683
ไต้หวัน	581,798	578,141	676,328	551,362	865,948
ฮ่องกง	360,388	400,845	558,934	524,116	651,639
ไทย	389,773	375,270	469,619	375,021	474,262
ฟิลิปปินส์	337,773	407,957	442,549	412,197	566,692
อินโดนีเซีย	149,851	189,813	209,042	194,472	296,377
เวียดนาม	130,104	143,422	169,849	199,323	299,084

จากรายงานของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีในปี 2559

(*ในจำนวนคนไทยที่เข้าสาธารณรัฐเกาหลีในปี2558 ทั้งหมด 375,021คน มีคนไทยเพื่อการท่องเที่ยว 305,425 คน)

หากเป็นการไปทำงาน ฝึกงาน เรียน วิจัย หรือกรณีใด ๆ ที่ได้รับคำตอบแทนจาก สาธารณรัฐเกาหลีต้องดำเนินการยื่นขอวีซ่าล่วงหน้าก่อนเดินทางไปสาธารณรัฐเกาหลี แต่หญิงไทย บางคนได้ใช้โอกาสการยกเว้นการขอวีซ่าในการเข้าประเทศในรูปแบบเพื่อการท่องเที่ยว (Tourism visa) แต่กลับเข้าไปหารายได้จากธุรกิจบริการ อาทิ การนวดแผนไทย ซึ่งหญิงไทยสนใจ ทำงานในธุรกิจนี้เป็นจำนวนมาก แม้เป็นงานบริการที่ผิดกฎหมายของชาวต่างชาติในสาธารณรัฐ เกาหลีก็ตาม

แต่ถึงอย่างไรธุรกิจบริการนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอาชีพพนักงานนวดสำหรับ ชาวต่างชาติเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย เนื่องจากเป็นอาชีพที่สงวนไว้สำหรับคนเกาหลีใต้หรือผู้พิการ อาทิ ดาบอด หูหนวก เท่านั้น (สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประเทศเกาหลีใต้, 2557) เพราะฉะนั้น การประกาศรับสมัครพนักงานนวดแผนไทยจากสาธารณรัฐเกาหลีต้องมีเจตนาอื่น ๆ แน่นอนใน การรับสมัครชาวต่างชาติ ผู้ประกอบการธุรกิจร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีจึงเน้นย้ำ ประกาศสิ่งที่ทำให้หญิงไทยเกิดแรงบันดาลใจให้สมัครทำงานที่ร้านนวด เช่น รายได้ที่สูง สวัสดิการที่พักอาศัย อาหาร รวมไปถึงเงินพิเศษที่ได้รับต่อการนวดในแต่ละครั้ง หญิงไทยที่ ตัดสินใจทำงานที่ร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนใหญ่มีความต้องการเงินเพื่อช่วยเหลือ

ทางบ้านและรอดตัวจากความยากจน แต่เมื่อไปถึงสาธารณรัฐเกาหลี หญิงที่สมัครไปได้ประสบสิ่งที่ไม่คาดการณ์ไว้ เช่น การถูกยึดพาสปอร์ตและถูกกักขังไว้รับลูกค้าวันละ 20 ชั่วโมง การทำร้ายร่างกาย รวมถึงการถูกละเมิดทางเพศ

เป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการค้าประเวณีหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีดังนี้

1. เมื่อวันที่ 20 เดือนพฤษภาคม ปี 2556 เด็กสาววัย 17 ปี ถูกอาสาพาไป ซึ่งแต่งงานกับหนุ่มเกาหลีใต้ หลอกลวงให้ไปทำงานที่ร้านอาหาร อ้างว่ามีรายได้หลักแสนต่อเดือน จึงตัดสินใจไปกรุงโซลเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม เมื่อไปถึงก็ถูกยึดพาสปอร์ต และบังคับให้ทำงานที่ร้านนวดแผนโบราณ วันละ 20 ชั่วโมง แต่โชคดีที่โทรศัพท์มือถือไม่ได้ถูกยึด จึงติดต่อขอความช่วยเหลือผ่านโปรแกรมไลน์ และเฟซบุ๊ก จนได้รับการช่วยเหลือกลับมาเมืองไทย (24 พฤษภาคม 2556)

2. หญิงไทย 2 คน ถูกขบวนการค้ำมนุษย์หลอกลวงไปค้าประเวณีที่สาธารณรัฐเกาหลี เขาถูกนายหน้าล่อลวงชักชวนให้ไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี แต่เมื่อถึงปลายทางกลับถูกบังคับให้ค้าประเวณี และกักขังหน่วงเหนี่ยว จึงได้มีการประสานไปยังกระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานของสาธารณรัฐเกาหลี จนสามารถช่วยเหลือกลับประเทศไทยได้สำเร็จ (6 สิงหาคม 2559)

เนื่องจากความเสียหายของผู้ตกเป็นเหยื่อจากการค้ำมนุษย์เพื่อการค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลี หน่วยงานตำรวจเกาหลีใต้ตั้งเป้าปราบปรามปัญหาการค้าประเวณีที่เกี่ยวกับหญิงไทยในสถานบริการทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลี

เมื่อวันที่ 17 เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2559 ตำรวจเกาหลีใต้ได้จับกุมตัวนายหน้าค้าประเวณีได้ที่เขตโซล คยองกีโด และชุงชอง ที่เป็นเมืองของเกาหลีใต้ นายหน้ารายนี้ได้พาหญิงไทยเข้ามาค้าประเวณีด้วยวิธีเช่าห้องเที่ยว โดยใช้ร้านนวดแผนโบราณบังหน้าเพื่อค้าประเวณี โดยนับตั้งแต่กลางปี 2558 มีผู้หญิงไทยรวมกว่า 200 คน ที่เข้าขายประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลี ในจำนวนนี้มีชายแปลงเพศรวมอยู่ 40 คน

แม้ว่าการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลี และมีคำเตือนคนไทยระวังถูกหลอกลวงไปค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลีของกรมการจัดหางานของประเทศไทย ก็ยังมีหญิงไทยที่เดินทางไปยังสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อทำงานที่ร้านนวดแผนไทย หรือสถานที่ต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้าประเวณีโดยการค้ำมนุษย์ หรือ การย้ายถิ่นแบบผิดกฎหมาย เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากสาธารณรัฐเกาหลีที่เป็นประเทศปลายทางของการค้ำมนุษย์เพื่อการค้าประเวณีของหญิงไทย ก็มีประเทศอื่น ๆ ที่มีปัญหาดังกล่าวนี้อยู่ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศบาห์เรน และมเลเชีย เป็นต้น ซึ่งเป็นประเทศปลายทางที่คนไทยสามารถเดินทางไปได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า การท่องเที่ยวจึงเกิดการค้ำมนุษย์หรือการย้ายถิ่นแบบผิดกฎหมายขึ้นเพื่อหารายได้สูงในประเทศนั้น

ในรายงานของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยนั้น ตั้งแต่วันที่ 30 ตุลาคม 2558 จนถึงวันที่ 5 มิถุนายน 2559 บก.ปคม. มีผลการจับกุมคดีค้ามนุษย์และคดีอื่น ๆ รวมจำนวน 2,500 คดี ผู้ต้องหา 3,130 คน ซึ่งหมายความว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเชื่อมโยงกับการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศ และต้องมีนายหน้าที่จะจัดส่งหญิงไทยไปยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการวิจัยเพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่การค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีได้ทำให้เพิ่มขึ้น วิเคราะห์กระบวนการตั้งแต่การรวบรวมหญิงไทยจนถึงการเดินทางถึงสถานบริการทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลีและวิธีการแก้ไขปัญหาโดยการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อทำให้ลดความเสียหายจากการค้าประเวณีระหว่างสองประเทศและความมั่นคงของสองประเทศเข้มแข็งมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาในปัจจุบันและกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐต่อปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี
2. เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

คำถามวิจัย

1. มีทฤษฎีหรือแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีข้ามชาติอะไรบ้าง
2. ในปัจจุบันนี้สภาพปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นอย่างไร และหน่วยงานภาครัฐไทยปฏิบัติงานต่อการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างไร
3. สำหรับประเทศไทยที่เป็นประเทศต้นทางในการส่งตัวหญิงไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลี ต้องมีแนวทางแบบไหนในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อได้ผลประโยชน์

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยนี้มีขอบเขตการศึกษาครอบคลุมถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศต้นทางที่ส่งตัวหญิงไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อการค้าประเวณี และศึกษาการ

ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่มีความรับผิดชอบในการจัดการปัญหานี้ รวมทั้งการแสวงหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

2. ขอบเขตด้านประชากร และพื้นที่

ด้านประชากรในการศึกษา จะเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐทั้งไทยและเกาหลีใต้ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อศึกษาสภาพปัญหาต่อการค้าประเวณีหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีและพิจารณาว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้นดำเนินการอย่างเหมาะสม และให้เกิดผลประโยชน์หรือไม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

สาธารณรัฐเกาหลี หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า ประเทศเกาหลีใต้ เป็นประเทศเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ

การตรวจลงตรา หรือวีซ่า เป็นเอกสารซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งภายใต้การพิจารณาของประเทศนั้น ๆ แต่เพียงผู้เดียว เพื่อเป็นการแสดงว่าได้อนุญาตให้ต่างด้าวบุคคลนั้นสามารถเดินทางเข้าประเทศผู้ได้ออกตรวจลงตรานั้นได้ ภายในช่วงระยะเวลาและขอบเขตของจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในการยื่นคำร้องขอรับการตรวจลงตรา ใช้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองขณะเดินทางเข้าประเทศผู้ออกตรวจลงตรา

การค้ามนุษย์ หมายถึง การจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการขู่ข่ม หรือด้วยการใช้กำลัง หรือด้วยการบีบบังคับ ในรูปแบบอื่นใด เพื่อความมุ่งประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ รวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่นหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น

การขายบริการทางเพศ หรือการค้าประเวณี หมายถึง ผู้หญิงผู้ขายบริการทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการขายโดยตรงหรือมีผู้จัดหาหรือคอยควบคุมและติดต่อประสานงานการบริการทางเพศ รวมทั้งการร่วมเพศที่มีอยู่หลายรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อผลประโยชน์ที่ได้ค่าตอบแทนเป็นตัวเงินจากผู้ซื้อบริการทางเพศ

หญิงขายบริการทางเพศแบบสมัครใจ หมายถึง หญิงที่ตัดสินใจประกอบอาชีพขายบริการทางเพศด้วยตนเองและไม่มีผู้ใดบังคับหรือข่มขืนใจ โดยมีสาเหตุจูงใจหรือผลักดันให้ตัดสินใจหลายประการอย่างเช่น ความฟุ้งเฟ้อ ความรักสวยรักงาม ความกตัญญู

หญิงขายบริการทางเพศแบบไม่สมัครใจ หมายถึง หญิงขายบริการทางเพศเนื่องจากถูกหลอกลวงหรือถูกซื้อขาย การตัดสินใจขายบริการมิได้มาจากตัวหญิงเองแต่จำต้องขายบริการทางเพศด้วยความจำยอมเนื่องจากถูกข่มขู่ หรือบังคับ

สถานบริการทางเพศ หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย ทั้งนี้ด้วยอุปสงค์และอุปทานในด้านความต้องการทางเพศส่งผลให้เกิดสถานบริการที่มีรูปแบบหลากหลายและแตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาคทั่วโลก

การย้ายถิ่นข้ามชาติ หมายถึง การเคลื่อนย้ายของประชากรจำนวนมากจากประเทศหนึ่งที่เป็นถิ่นพำนักของตนไปยังประเทศอื่นโดยผู้ย้ายถิ่นมีความตั้งใจจะไปพำนักในถิ่นใหม่หรือประเทศใหม่เป็นการชั่วคราวหรือถาวร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณี โดยเฉพาะส่วนที่ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี
2. ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาของการค้าประเวณีหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีได้อย่างชัดเจนโดยการรวบรวมข้อมูลแบบเอกสารและเชิงคุณภาพ
3. ทำให้ทราบถึงกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐต่อปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างลึกซึ้งได้
4. ทำให้แนะนำวิธีการการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีโดยสรุปผลการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ผู้ศึกษาได้
ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำเสนอต่อไปนี้

1. ทฤษฎี แนวความคิด
 - 1.1 ทฤษฎีคิดก่อนกระทำ
 - 1.2 ทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์
 - 1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี
 - 1.4 แนวความคิดเกี่ยวกับสตรีนิยม
 - 1.5 แนวความคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นแบบผิดกฎหมาย
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ประวัติศาสตร์ของการค้าประเวณีในประเทศไทย
 - 2.2 ปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดโสเภณีในประเทศไทย
 - 2.3 กระบวนการค้าประเวณีข้ามชาติ
 - 2.4 สภาพปัญหาที่เกี่ยวกับคนไทยในสาธารณรัฐเกาหลี
 - 2.5 กฎหมายเกี่ยวข้อง
 - 2.6 ภาพรวมการค้าประเวณีของผู้หญิงชาวต่างชาติในสาธารณรัฐเกาหลี
 - 2.7 รูปแบบการค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลี
 - 2.8 ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลีต่อความผิดฐานค้าประเวณี
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี แนวความคิด

1. ทฤษฎีคิดก่อนกระทำ

เบคเกอร์ (Becker, 1968) กล่าวถึง การคิดก่อนกระทำความผิดของบุคคล ในบทความ
อาชญากรรมและการลงโทษ ในทางเศรษฐกิจ (Crime and punishment: An economic approach)
ว่าบุคคลปกติ (Sane) จะเป็นผู้มีอิสระในการเลือกที่จะกระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดอันเป็น
สิ่งที่ผิดกฎหมายได้ด้วยการตัดสินใจของตนเองอย่างมีเหตุมีผล (Rationality) และแนวทางในการ
ที่จะเลือกที่จะมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับความคุ้มค่าจากการกระทำนั้น
ของแต่ละบุคคล อันหมายถึงความพึงพอใจหรือประโยชน์อันสูงสุดจากการกระทำนั้น ซึ่ง

ความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ในที่นี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์ หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย สมมุติฐานตามหลักทฤษฎีคิดก่อนกระทำ ความผิดของเบคเกอร์ นั้นมีความคล้ายคลึงและสอดคล้องกับแนวคิดของนักอาชญาวิทยาในกลุ่มดั้งเดิม (Classical school of criminology) ในเรื่องเจตจำนงเสรี (Free will) ที่มีความเชื่อว่าเจตจำนงเสรีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ดังกล่าวที่ว่า มนุษย์ เป็นผู้มีเหตุผลในการมุ่งแสวงหา เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดทางด้านวัตถุหรือด้านจิตใจและในการตัดสินใจเลือกกระทำการ หรืองดเว้นการกระทำใด ๆ มนุษย์จะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมีเหตุผล (Beccaria, n.d., pp. 1738-1794)

ในด้านความเชื่อมโยงระหว่างปัญหาการค้าประเวณีและปัญหาโสเภณีกับทฤษฎีคิดก่อนกระทำของเบคเกอร์นั้น สามารถอธิบายได้ว่า หากการเข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณีหรือการประกอบอาชีพโสเภณีนั้น บุคคลได้ไตร่ตรองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลนั้นมากกว่าความทุกข์ทรมานที่จะเกิดขึ้นแล้ว บุคคลย่อมเลือกที่จะตัดสินใจจะกระทำการดังกล่าวผ่านการคิดคำนวณอย่างเป็นเหตุเป็นผลของบุคคลนั่นเอง นอกจากนั้นในส่วนของแนวคิด “การคิดก่อนกระทำอันมีความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมของมนุษย์” (Becker, 1968)

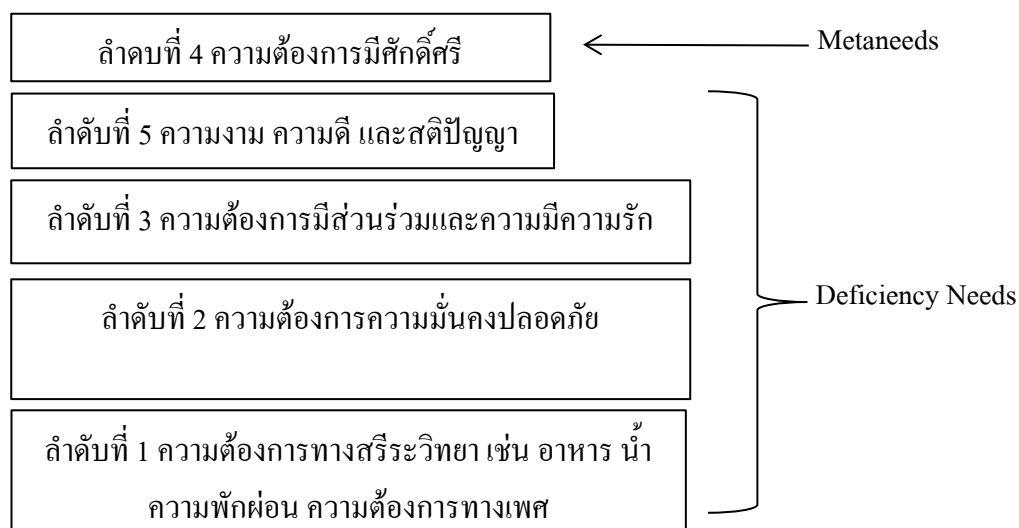
การตัดสินใจของมนุษย์ทุกอย่างจะต้องอยู่บนบรรทัดฐานของความเชี่ยวชาญ (Skill) หรือความรู้ (Knowledge) ของบุคคลนั้นกับข้อมูล ข่าวสาร (Information) ที่บุคคลนั้นมี ซึ่งหากบุคคลหนึ่งจะตัดสินใจเข้าสู่การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นในส่วนของตัวผู้ประกอบการ ธุรกิจประเภทดังกล่าว หรือผู้เป็นเหยื่อจากธุรกิจการค้าประเวณีนั้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าสู่การมีพฤติกรรมดังกล่าว ความเชี่ยวชาญ และข้อมูลข่าวสาร โดยรอบของบุคคลดังกล่าวย่อมมีผลต่อการตัดสินใจเช่นเดียวกัน เช่น มีความใกล้ชิดกับผู้ประกอบการธุรกิจค้าประเวณี หรือเคยทำงานในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าประเวณี ย่อมมีความเป็นไปได้ที่จะตัดสินใจประกอบอาชีพดังกล่าวมากกว่าบุคคลอื่น

2. ทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์

อันราฮัม มาสโลว์ ได้นำเสนอแนวคิดโดยอธิบายว่า พฤติกรรมของมนุษย์ถูกให้กระทำ โดยกลุ่มของความ ต้องการ 2 ประเภท คือ ความต้องการพื้นฐานเพื่อการมีชีวิตรอด (Basic needs) และความต้องการขั้นสูง (Metaneeds) ซึ่งความต้องการทั้งสองประเภทนี้ มีการพัฒนาเป็นลำดับขึ้นตอนจากลำดับต่ำสู่ลำดับสูงขึ้นไป โดยมีทั้งหมด 5 ลำดับขั้น (มาตลักษ์ณ์ ออรุงโรจน์, 2549 อ้างถึงใน ปิยะศักดิ์ พงศ์อัมพรศักดิ์, 2554, หน้า 13)

ความต้องการใน 4 ลำดับแรก เป็นความต้องการพื้นฐาน ซึ่งเกิดจากความรู้สึกขาดแคลน ซึ่งเรียกว่า “Deficiency needs” หรือ “Basic needs” ส่วนความต้องการลำดับที่ 5 เป็นลำดับสูงสุด

เรียกว่า “Metaneeds” โดยความต้องการ 4 ชั้นแรก จะต้องบรรลุผลหรือสมดังเป้าหมายขั้นตอนนี้เสียก่อน บุคคลจึงจะสามารถพัฒนาความต้องการในลำดับที่ 5 ซึ่งถือเป็นขั้นสูงสุดได้กล่าวโดยสรุปกรอบแนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้มี 3 ประการ คือ

ภาพที่ 2-1 ทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ของอับราฮัมมาสโลว์

1. บุคคลเป็นสิ่งที่มีความต้องการ ความต้องการมีอิทธิพล หรือเหตุจูงใจต่อพฤติกรรมความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นเป็นเหตุจูงใจ ส่วนความต้องการที่ได้รับตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจอีกต่อไป

2. ความต้องการของบุคคล เป็นลำดับขึ้นเรียงตามลำดับความสำคัญ จากความต้องการพื้นฐานไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน

3. เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้ว บุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

เมื่อความต้องการในลำดับที่ต่ำได้รับการตอบสนองด้วยสาเหตุที่ในประเทศไทย มีรายได้ต่ำ เศรษฐกิจพื้นฐานไม่ดี รวมทั้งมีความรู้สึกไม่มั่นคงทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ความต้องการในการใช้ชีวิตที่ดีกว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่หญิงแรงงานต่างด้าวชาวไทยต้องออกจากประเทศไทย เข้ามายังประเทศเกาหลีใต้

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี

การค้าประเวณีเป็นปัญหาที่อยู่ยาวนานในประวัติศาสตร์มนุษย์ และหลายประเทศพยายาม

แก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากการค้าประเวณีเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน การค้าประเวณีปัจจุบันทวีความรุนแรง ความสลับซับซ้อนมากขึ้น และมีความเกี่ยวข้องกับหลาย ๆ ด้านในสังคม และเป็นต้นเหตุของการค้ามนุษย์ในประเทศ หรือต่างประเทศที่มีการหลอกลวง การกดขี่และการเอารัดเอาเปรียบหญิง แต่ละประเทศจึงมีแนวทางต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหากการค้าประเวณี โดยผ่านกระบวนการทางกฎหมายซึ่งมีหลายแนวคิด แนวคิดนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 แนวคิด ได้แก่

3.1 แนวคิดห้ามการค้าประเวณี (Prohibitionism)

แนวคิดนี้มองว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องผิดศีลธรรม และถือว่าการค้าประเวณีเป็นความผิดทางอาญา โดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี เช่น เจ้าของสถานบริการการค้าประเวณี ผู้เป็นธุระจัดหาหญิงมาค้าประเวณี ลูกค้า และตัวโสเภณีเองถือว่าเป็นผู้กระทำผิด ซึ่งแนวคิดนี้มีเป้าหมายที่จะกำจัดการค้าประเวณีให้ออกไปจากสังคม โดยมีกฎหมายอาญาและการบังคับกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือในการลดจำนวนโสเภณีและสถานบริการการค้าประเวณี (Barnett, Casavant & Nicol, 2011 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ เจิมสหธิประเสริฐ และคณะ, 2558)

แนวคิดนี้มีการวิพากษ์ว่าเป็นการตีตราหญิงที่ค้าประเวณีให้กลายเป็นหญิงไม่ดีที่เป็นอันตรายต่อศีลธรรมและสังคม มีการแบ่งแยกมาตรฐานความประพฤติระหว่างหญิงดีกับหญิงค้าประเวณี ซึ่งเป็นการสร้างมายาคติขึ้นมาเป็นกำแพงกีดกันระหว่างเพศหญิงด้วยกันเอง ที่นำไปสู่การดูถูกเหยียดหยามเพศหญิง ด้วยกันเอง ทำให้มองข้ามถึงปัญหาที่แท้จริงว่า ต่างฝ่ายต่างถูกกดขี่และถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศชายหรือระบบชายเป็นใหญ่เหมือนกัน แนวคิดนี้ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา ยกเว้นรัฐเนวาดา ฟิลิปินส์ และญี่ปุ่น (พงษ์ธร สำราญ, 2549)

3.2 แนวคิดการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรม (Decriminalization)

สำหรับระบบลักษณะนี้ มีการให้ยกเลิกกฎหมายที่จะจับกุมลงโทษผู้ค้าประเวณี และให้ใช้กฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ดำเนินการกับผู้แสวงหาผลประโยชน์บังคับค้าผู้หญิง แต่ในขณะเดียวกันก็ให้หญิงสามารถค้าประเวณีได้โดยไม่ต้องถูกจับกุมลงโทษ แนวคิดนี้ส่งเสริมให้หญิงค้าประเวณีไม่ถูกแสวงหาผลประโยชน์จากร่างกายของตน และให้สิทธิแก่ผู้ค้าประเวณีในฐานะพลเมืองคนหนึ่ง แนวคิดเช่นนี้เองที่มีได้ถือว่าผู้ค้าประเวณีเป็นอาชญากรเหมือนกับอาชญากรอื่นนั้น เป็นผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของหญิงค้าประเวณีเป็นอย่างมาก (เบ็งค์, 2554 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ เจิมสหธิประเสริฐ และคณะ, 2558, หน้า 37) ซึ่งประเทศที่ใช้แนวคิดลักษณะนี้ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย (ยกเว้นรัฐวิกตอเรีย) และนิวซีแลนด์ (Barnett, Casavant & Nicol, 2011 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ เจิมสหธิประเสริฐ และคณะ, 2558)

3.3 แนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย (Legalization)

แนวคิดนี้ยอมรับว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย มีการกำหนดให้โสเภณีและสถานบริการค้าประเวณีต้องจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย โดยถือว่าโสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมายและอนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการ โดยมีเจ้าของสถานบริการซึ่งเป็นตัวแทนจากรัฐให้เป็นผู้ควบคุมดูแล รวมทั้งมีการควบคุมด้านสุขอนามัย การตรวจสอบสุขภาพโสเภณีตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อการป้องกันการแพร่เชื้อโรค (พงษ์ธร สำราญ, 2552)

นอกจากนั้น รัฐก็ยังได้รับประโยชน์จากการจัดเก็บภาษีจากการค้าประเวณีอีกด้วย แนวคิดนี้อาจช่วยลดการประพฤติดังกล่าวโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการเอาไรด์เอาเปรียบหญิงค้าประเวณีโดยผู้เป็นธุระจัดหา แต่ผลที่ตามมาจากการดำเนินนโยบายในลักษณะนี้จะทำให้การค้าประเวณีกลายเป็นสถาบันที่ชอบด้วยกฎหมาย (Barnett, Casavant & Nicol, 2011 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ เจิมสทธิประเสริฐ และคณะ, 2558) ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจการค้าประเวณีขยายมากขึ้นจนทางรัฐบาลควบคุมไม่ถึง ปัจจุบันในประเทศที่ใช้แนวคิดเช่นนี้ อย่างเช่น ประเทศออสเตรเลีย และประเทศเนเธอร์แลนด์ ประสบปัญหาอยู่ในวงการการค้าประเวณีว่ามีการแข่งขันระหว่างกันมากขึ้น โดยลดราคาค่าใช้บริการทางเพศ ซึ่งทำให้สร้างสภาพแวดล้อมทางการเงินของหญิงค้าประเวณีไม่ดี โดยมีความถูกเอาไรด์เอาเปรียบมากกว่าการค้าประเวณีแบบผิดกฎหมาย

3.4 แนวคิดยกเลิกการค้าประเวณี (Abolitionism)

แนวคิดนี้เป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย (Legalization) และแนวคิดห้ามการค้าประเวณี (Prohibitionism) โดยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการจัดการการค้าประเวณีให้หมดไป ถือว่าการค้าประเวณีโดยตัวมันเองไม่ผิดกฎหมาย แต่กฎหมายยังคงมีการลงโทษการค้าหญิงและเด็กตลอดจนการเป็นธุระจัดหา โดยมีการใช้มาตรการการช่วยเหลือผู้ที่ถูกค้า และจัดการลงโทษนักค้ามนุษย์ เป็นต้น โดยแนวคิดดังกล่าวได้อิทธิพล ส่วนหนึ่งจากอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการปราบปรามการค้าบุคคลและการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น (Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and the Exploitation of the Prostitution of Others 1949) ซึ่งมีใจความหลักว่า ระบบโสเภณีนั้นขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รัฐ สมาชิกมีหน้าที่ดำเนินการกับบุคคลที่สามที่ก่อให้เกิดการค้าประเวณี และช่วยเหลือหญิงที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ แนวคิดยกเลิกการค้าประเวณีมีการใช้อย่างแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศอังกฤษ แคนาดา อินเดีย รวมถึงประเทศไทย (พงษ์ธร สำราญ, 2549) แต่อย่างไรก็ตาม หลักการดังกล่าวได้ถูกวิจารณ์ว่ามองเห็นผู้หญิงค้าประเวณีเป็นเหยื่อไปหมดแล้ว ทั้ง ๆ ที่ผู้หญิงบางคนได้เลือกอาชีพโสเภณีด้วยตนเองเพราะเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง อย่างไรก็ตามแนวคิดลักษณะนี้จะทำให้ผู้หญิง เด็ก และสังคมมีความปลอดภัยทางเพศมากขึ้น

3.5 แนวคิดนอร์ดิกส์ (The Nordic)

นอร์ดิกส์พัฒนามาจากแนวคิดยกเลิกการค้าประเวณี (Abolitionism) ซึ่งมีบทลงโทษสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ก่อให้เกิดการค้าประเวณี อาทิ เจ้าของสถานบริการ ผู้จัดหาหญิงผู้ให้บริการ รวมทั้งลูกค้าแต่ในความเป็นจริงแล้วตำรวจไม่มีการดำเนินคดีใด ๆ กับลูกค้าที่ซื้อบริการทางเพศ และผู้ที่ถูกดำเนินคดีส่วนใหญ่คือ หญิงและเด็กที่ให้บริการทางเพศ และจากความล้มเหลวของแนวคิดยกเลิกการค้าประเวณีนี้ ทำให้เกิดแนวคิดนอร์ดิกส์ขึ้นมาและมีการเริ่มต้นจากประเทศสวีเดน โดยเน้นมุ่งแก้ไขด้านความต้องการหรืออุปสงค์ของการซื้อบริการทางเพศ (Demand approach) โดยจะมีการลงโทษผู้ซื้อบริการทางเพศแต่จะไม่เอาผิดกับหญิงค้าบริการ โดยถือปรัชญาที่ว่าผู้ขายบริการทางเพศคือเหยื่อและถูกเอาเปรียบจากผู้เป็นธุระจัดหาหญิงมาค้าประเวณีและผู้ซื้อบริการ นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายแล้ว นอร์ดิกส์ยังมีโครงการการศึกษาเพื่อลดกั้นการซื้อขายบริการทางเพศและครอบคลุมถึงการสนับสนุนทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่สำคัญเพื่อช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะออกจากธุรกิจการค้าประเวณี (CATWA, 2013)

แนวทางนี้ประสบความสำเร็จอย่างมากในประเทศสวีเดน และในประเทศแถบสแกนดิเนเวีย เช่น ประเทศนอร์เวย์ ไอซ์แลนด์ และฟินแลนด์ โดยประเทศดังกล่าวได้นำแนวคิดนอร์ดิกส์มาปรับใช้ด้วย ยกเว้นประเทศเดนมาร์ก ซึ่งเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคนี้ที่ไม่ได้ใช้แนวคิดนอร์ดิกส์ อนึ่งผลของการสำรวจพบว่า มีอัตราโศกณิที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศเดนมาร์กเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในเครือนอร์ดิกส์ (CATWA, 2013)

4. แนวความคิดเกี่ยวกับสตรีนิยม

4.1 แนวคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal feminism)

โดยธรรมชาติของผู้หญิงและผู้ชายในแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal feminism) มีความเท่าเทียมกันแต่ด้วยโครงสร้างวัฒนธรรมที่สร้างความแตกต่างให้ผู้หญิงและผู้ชาย ในเมื่อชายและหญิงไม่แตกต่างกัน โดยธรรมชาติ ในสังคมชายเป็นใหญ่ไม่น่าจะมีทางรู้ได้เลยว่าธรรมชาติที่แท้จริงของหญิงชายคืออะไร ผู้หญิงต้องตกอยู่ในพลังของสังคมถูกให้ออกไปจากงานที่เก็บไว้ให้แต่ผู้ชาย และความเคยชินก็ทำให้สังคมเชื่อว่านี่คือความถนัดตามธรรมชาติที่มากับเพศหญิง ชาย แต่ในสังคมดังกล่าวก็มีหญิงหลายคน que แสดงให้เห็นความสามารถในระดับเท่าเทียมหรือดีกว่าผู้ชายปรากฏให้เห็น เพราะฉะนั้นผู้หญิงก็มีความสามารถไม่แพ้ชาย (เนื่องน้อย บุญเนตร, 2544)

หลังจากที่สภาพทางสังคมเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีบทบาทมากขึ้นในสังคมไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การเมือง ตำรวจ หรือด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้บทบาทในด้านพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกันน้อยลง ซึ่งทำ

ให้ผู้หญิงและผู้ชายมีแนวโน้มที่จะมีความคล้ายคลึงกันในด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรมรวมถึงพฤติกรรมละเมิดกฎหมายต่าง ๆ

ไซมอน (Simon, 1975) นักพัฒนาแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมสายเสรีนิยมกล่าวว่า การกระทำความผิดหรือการละเมิดกฎหมายโดยผู้หญิงเพิ่มจำนวนมากขึ้นทั้งปริมาณและรูปแบบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของผู้หญิงในด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน การศึกษาการประกอบอาชีพ และรายได้ ทำให้ผู้หญิงมีโอกาสมากขึ้นในการประกอบอาชญากรรม โดยไซมอน ได้มีการอ้างอิงสถิติอาชญากรรมในช่วงปี ค.ศ. 1953-1974 ที่สังเกตเห็นถึงการเพิ่มขึ้นทั้งด้านปริมาณและความรุนแรงในการกระทำความผิดที่ถูกกระทำขึ้นโดย เพศหญิง ได้แก่ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่มีผู้ต้องหาที่เป็นหญิงเพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า มากไปกว่านั้นในด้านการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง หรือยักยอกทรัพย์นั้นมีการเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนของผู้หญิงจนเกือบจะเท่ากับอัตราส่วนของผู้กระทำความผิดที่เป็นชาย กล่าวโดยสรุปคือ หลักแนวคิดในกลุ่มทฤษฎีนี้เชื่อว่า หากเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเท่าเทียมกับผู้ชาย ผู้หญิงก็จะมีอัตราการประกอบอาชญากรรมรวมถึงมีพฤติกรรมละเมิดกฎหมายเช่นเดียวกับผู้ชาย ดังนั้น ปัจจัยหรือตัวแปรที่ใช้อธิบายสาเหตุของการประกอบอาชญากรรมนั้น จึงไม่มีความแตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย

4.2 แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist feminism)

แนวคิดของมาร์กซิสต์มองว่า การค้าหญิงและหญิงขายบริการทางเพศสืบเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ เนื่องจากผู้หญิงในชนชั้นแรงงานไม่ได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ไม่ได้เป็นเจ้าของเงินทุน ผู้หญิงจึงต้องเคลื่อนย้ายแรงงานของตนเองเข้ามาในภาคอุตสาหกรรมในเมืองใหญ่ หรือแม้แต่หญิงที่อยู่ในเมืองใหญ่ ถ้าอยู่ในฐานะที่ต่ำต้อยทางเศรษฐกิจ ก็ต้องขายแรงงานเช่นเดียวกัน

การทำงานในภาคอุตสาหกรรมหญิงเป็นแรงงานที่ไม่พึงประสงค์ ค่าตอบแทนระหว่างหญิงชายแตกต่างกัน เพราะนายจ้างมองว่าผู้หญิงเป็นแรงงานที่ด้อยประสิทธิภาพและมีปัญหาในการใช้แรงงาน หญิงก็จะถูกผลักดันให้ออกจากการขายแรงงานในภาคอุตสาหกรรม “ทางเลือก” หรือการขายร่างกายไปเป็นโสเภณี มูลเหตุสำคัญก็มาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ การขายร่างกายก็ไม่ต่างไปจากการขายแรงงานอย่างหนึ่ง เพราะการขายแรงงานในภาคอุตสาหกรรมก็ไม่มีอะไรที่มีคุณค่ามากกว่าแรงงาน

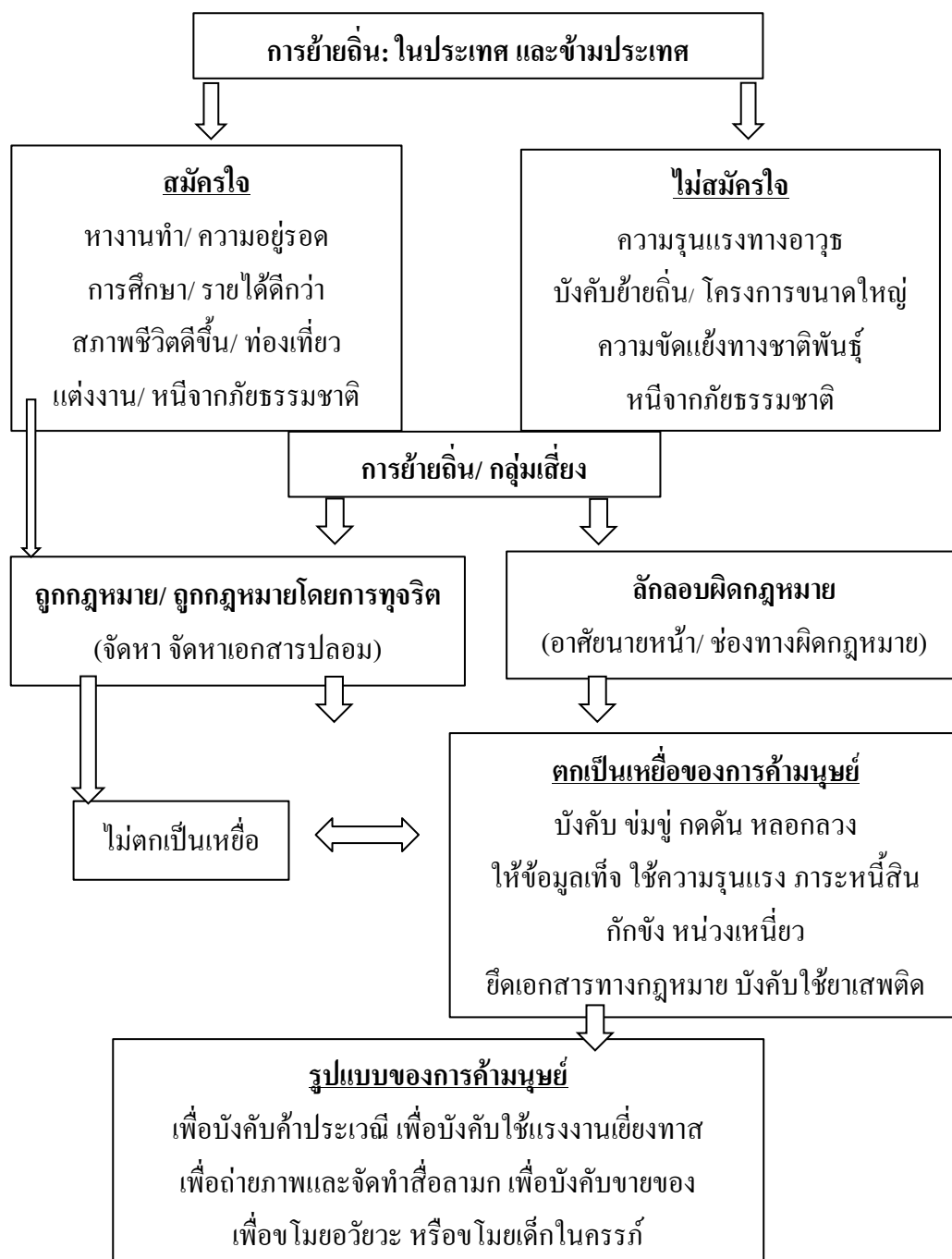
ทางแก้ของปัญหาโสเภณีคือ การแก้ระบบโครงสร้างทางสังคม โดยการโค่นล้มนายทุนที่เป็นเจ้าของปัจจัยทางการผลิต เสริมสร้างระบบโครงสร้างทางสังคม ให้ทรัพย์สินเป็นของกลาง และชนชั้นก็จะหมดไป หญิงก็จะมีโอกาสทางสังคมและมีอำนาจมากขึ้น

4.3 แนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้า (Radical feminist)

แนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้าเป็นแนวคิดหนึ่งที่ถูกนำมาใช้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจหญิงชายที่มาของแนวคิดการกดขี่ผู้หญิงนี้ สตรีนิยมสายนี้มองว่าเป็นผลมาจากโครงสร้างปิตาธิปไตย (Patriarchy) ที่เป็นระบบของความสัมพันธ์ทางสังคมที่ชนชั้น “ผู้ชาย” มีอำนาจเหนือชนชั้น “ผู้หญิง” เพราะผู้หญิงถูกลดคุณค่าในทางเพศ (Humm, 1989)

แนวคิดนี้มีฐานความเชื่อหรือรากฐานของทฤษฎีที่ว่า ผู้หญิงถูกกดขี่เพราะเป็นผู้หญิง และคนกดขี่ก็คือผู้ชาย การกดขี่ผู้หญิงเป็นสิ่งที่แพร่หลายซึ่งปรากฏและเป็นที่รู้จักในทุกสังคม การกดขี่ผู้หญิงนำมาซึ่งความเจ็บปวดมหาศาลแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ เพราะมันเป็นรูปแบบการกดขี่ที่ลึกที่สุด และยากที่สุดที่จะเปลี่ยนแปลงและไม่สามารถแก้ไขได้โดยแค่เปลี่ยนแปลงสังคมในแบบอื่น ๆ (Rosemarie, 1989, pp. 222-223)

5. แนวความคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นแบบผิดกฎหมาย

ภาพที่ 2-2 การย้ายถิ่นในฐานะที่มีความเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และรูปแบบของการค้ามนุษย์

การย้ายถิ่น (Migration) เป็นสิทธิของบุคคลที่จะเคลื่อนย้ายอย่างเป็นอิสระ และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามปกติของสังคมโลกในยุคโบราณที่ผู้คนเดินทางเคลื่อนย้ายตลอดเวลาด้วยวัตถุประสงค์ต่างกัน เช่น เพื่อการค้าขาย อพยพโยกย้ายตามฤดูกาล หาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมกับ

การดำรงชีวิต เป็นต้น

นักสังคมวิทยา Castles and Miller (1993) ยังพิจารณาถึงปรากฏการณ์การย้ายถิ่นระหว่างประเทศ ว่าระบบการย้ายถิ่น (Migration system) ครอบคลุมในปัจจุบันด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และกฎหมาย โดยมีกระบวนการย้ายถิ่นระหว่างประเทศได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การตัดสินใจย้ายถิ่น ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจย้ายถิ่น คือ ความด้อยโอกาสในทางเศรษฐกิจของผู้ย้ายถิ่นเกิดการว่างงานในประเทศต้นทาง การได้ค่าตอบแทนสูงในประเทศปลายทางจึงเป็นปัจจัยสำคัญด้านสังคม การถูกชักชวนจากคนรู้จักแนะนำให้ย้ายถิ่น และได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัว ด้านวัฒนธรรมค่านิยมของผู้ย้ายถิ่นหนุ่มสาวต้องการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศเกิดเป็นวัฒนธรรมการย้ายถิ่น (Culture of migration) (Massey, 1994)

ด้านกฎหมายของประเทศปลายทางที่มีนโยบายในการนำเข้าแรงงาน และประเทศต้นทางส่งเสริมสนับสนุนให้ประชากรของประเทศย้ายถิ่นไปทำงานยังต่างประเทศได้

2. ระหว่างการย้ายถิ่น เป็นกระบวนการระหว่างการเดินทาง ที่ผู้ย้ายถิ่นได้รับความสะดวกอันประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินทาง การจ่ายค่านายหน้าให้แก่ผู้แนะนำหรือนำพาเข้าสู่ประเทศปลายทาง เรียกได้ว่าเงินค่าหัวที่ผู้ย้ายถิ่นยอมจ่ายนั้นสามารถทำอะไรให้แก่ธุรกิจนายหน้าส่งผู้หญิงมนุษย์ข้ามประเทศได้ไม่ต่างจากการส่งออกของสินค้า จึงเป็นเหตุให้เกิดกระบวนการค้ามนุษย์ (Human trafficking) ที่หลอกลวงผู้หญิงให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศและกดขี่ข่มเหง

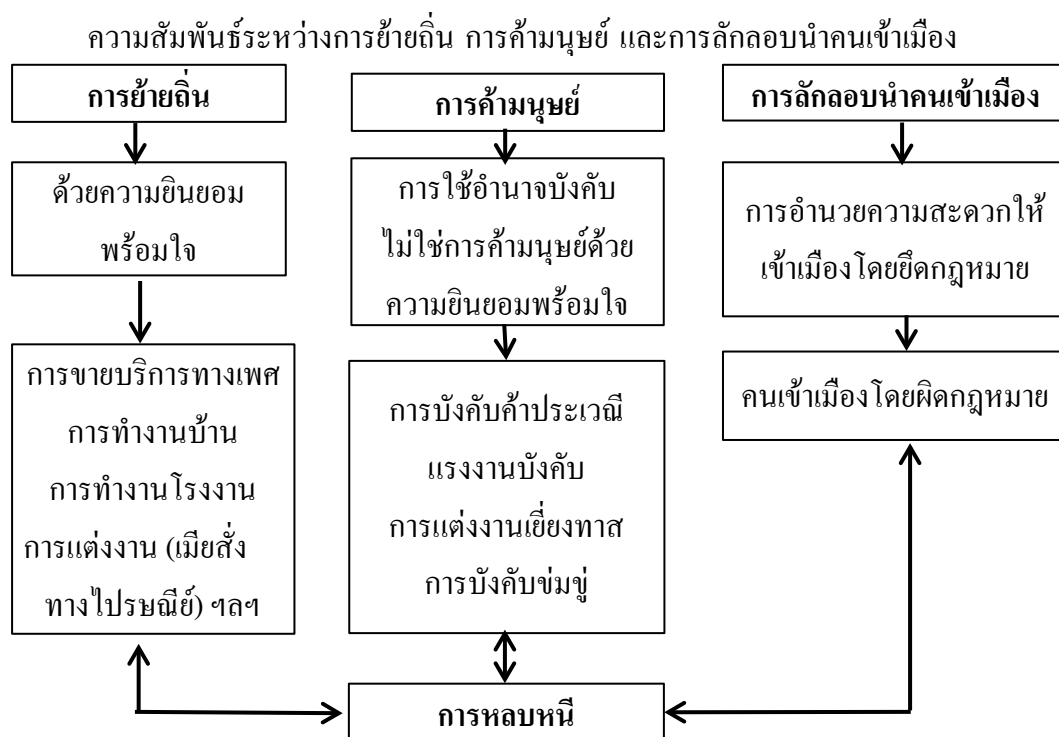
ส่วนกลุ่มคนที่ต้องการย้ายถิ่นข้ามประเทศจำนวนมากไม่มีโอกาสใช้ช่องทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้เกิดความจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ลักลอบนำคนเข้าเมือง หรือใช้ช่องทางเข้าเมืองที่ผิดกฎหมาย เกิดความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์จากหลากหลายวิธีการ เช่น การถูกหลอกลวง ได้รับข้อมูลเท็จ หรือไม่ครบถ้วนจากนายหน้าจัดหางาน หรือจากผู้ลักลอบนำพาคนข้ามประเทศ การบังคับ ลักพา การถูกเรียกค่าอำนาจความสะดวกในการย้ายถิ่นราคาแพงทำให้เกิดภาระหนี้สิน ถูกกดขี่ในภาวะที่ด้อยอำนาจกว่า ถูกยึดเอกสารทางกฎหมาย ถูกข่มขู่ ถูกละเมิดทางเพศและ/หรือการใช้ความรุนแรง กักขัง หน่วงเหนี่ยว ให้ต้องตกลงเป็นทาสในรูปแบบต่าง ๆ (พันธมิตรทั่วโลกด้านการค้าหญิง, 2543, หน้า 10-14)

3. เมื่อเดินทางถึงประเทศปลายทาง ผู้ย้ายถิ่นได้ทำงานและได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงขึ้น มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นด้วยการส่งเงินออมกลับสู่ประเทศต้นทางให้แก่ครอบครัว ทำให้คนในครอบครัวมีกำลังซื้อในประเทศต้นทางมากขึ้น

กรมการจัดหางาน (กกจ.) กล่าวว่า ตลอดปี 2559 มีจำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงานให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศและยังคงทำงานอยู่ใน

ต่างประเทศจำนวนทั้งสิ้น 114,437 คน แบ่งเป็นเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 10,640 คน จัดส่งโดย
กรมการจัดหางาน จำนวน 12,931 คน นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน จำนวน 7,276 คน นายจ้างส่ง
ลูกจ้างไปฝึกงาน จำนวน 4,446 คน บริษัทจัดส่ง จำนวน 33,124 คน และเดินทางแบบ RE-Entry
จำนวน 46,020 คน

สำหรับประเทศที่คนไทยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานมากที่สุด ได้แก่ ใต้หวัน
จำนวน 35,027 คน เกาหลีใต้ จำนวน 12,590 คน อิสราเอล จำนวน 8,629 คน ญี่ปุ่น จำนวน 8,610
คน และสิงคโปร์ จำนวน 5,843 คน ซึ่งการสนับสนุนให้คนไทยไปทำงานต่างประเทศสามารถสร้าง
รายได้ส่งกลับมา ผ่านระบบธนาคารแห่งประเทศไทย จนถึงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เป็นเงิน
จำนวน 112,997 ล้านบาท โดยในเดือนมีนาคม กันยายน และตุลาคม มีรายได้ส่งกลับเกินเดือนละ
1 หมื่นล้าน

ภาพที่ 2-3 ความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่น การค้ามนุษย์ และการลักลอบนำคนเข้าเมือง
(พัชรวดี แก้วคูร และคณะ, 2543, หน้า 12)

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่น การค้ามนุษย์ และการลักลอบนำคนเข้าเมือง
กล่าวคือ การอพยพย้ายถิ่นภายในประเทศ มักจะเกิดความสมัครใจหรือยินยอมพร้อมใจย้ายถิ่น
หรือต้องการโอกาสชีวิตที่ดีขึ้นด้วยการรับจ้างทำงานบ้าน ทำงานในโรงงาน การขายบริการ

ทางเพศ ฯลฯ

ส่วนการย้ายถิ่นข้ามประเทศ เป็นกระบวนการลักลอบนำคนเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย โดยมีการทุจริตให้ความสะดวกในการลักลอบนำคนเข้าเมืองมาเพื่อค้าแรงงาน รับจ้างในรูปแบบต่าง ๆ กระทั่งขายบริการทางเพศในสถานบันเทิง ทั้งการลักลอบนำคนเข้าเมือง และการย้ายถิ่นภายในประเทศได้เข้าสู่วงจรการค้ามนุษย์ เพียงแต่ว่าการค้ามนุษย์นั้นต้องใช้อำนาจบังคับ เนื่องจากมนุษย์มีค่าเพียงสินค้าหรือวัตถุเท่านั้น ในการบังคับให้ค้าประเวณี บังคับใช้แรงงานอย่างทาส การถูกแต่งงานเยี่ยงทาส เป็นต้น

ประเทศไทยถูกจัดให้เป็น 3 สถานะ คือ ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางของการค้ามนุษย์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประเทศต้นทางของการค้ามนุษย์ จากรูปแบบของผู้หญิงที่ถูกค้าจากหมู่บ้านสู่เมืองใหญ่ เพื่อการหางานทำก่อนและต่อมาจึงย้ายไปต่างประเทศ ซึ่งมักจะมีเด็กกับหญิงและเด็กทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ
2. เป็นประเทศทางผ่าน โดยที่นักค้ามนุษย์นำหญิงและเด็กจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า จีน ลาว เขมร เข้าประเทศไทยเพื่อรับหนังสือเดินทางหรือหลักฐานแต่งงาน หรือรับวีซ่าเพื่อไปยังประเทศปลายทาง เช่น สหรัฐอเมริกา หรือประเทศในแถบยุโรป
3. ประเทศไทยจัดเป็นประเทศปลายทางของเหยื่อที่ถูกค้าแล้ว หรือเหยื่อที่ได้รับย้ายถิ่นมาอาศัยอย่างถาวรหลังจากถูกค้าแล้ว

สรุปว่าในการย้ายถิ่นของผู้หญิง แรงผลักดันที่สำคัญที่ทำให้ “บุคคลอ่อนแอ” หรือตกอยู่ในสถานะที่ “ด้อยกว่า” ในสังคมต้องดิ้นรนเพื่อหาโอกาสในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนจึงเป็นสาเหตุสำคัญของการดิ้นรนผ่านรูปแบบของ “การอพยพย้ายถิ่น” ของแรงงานเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของระบบเศรษฐกิจซึ่งหากใช้แนวคิดดังกล่าวมองเรื่องการเกิดขึ้นของโสเภณีจะพบว่า การเคลื่อนย้ายถิ่น (Migration) จึงเป็นทั้งสาเหตุ (Reason) และเป็นสิ่งเดียวกันกับการเกิดขึ้นของการค้าประเวณี (Sex trafficking) นั่นเอง

วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติศาสตร์ของการค้าประเวณี

ในประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเกี่ยวกับการค้าประเวณี มีตั้งแต่สมัยอยุธยาเป็นต้นมา ในสมัยอยุธยา พ.ศ. 2398 นั้น มีย่านโสเภณีเรียกกันว่า “สำเพ็ง” ผู้เป็นเจ้าของสำนักโสเภณีต้องเสียภาษีแก่เจ้าภาษี หญิงโสเภณีในสมัยนี้เป็นหญิงทาสที่นายทาสขายต่อมา (พงษ์ธร ตำราญ, 2549, หน้า 9)

ส่วนระยะหลังสนธิสัญญาเบาริ่ง - การเปลี่ยนแปลงการปกครองมีการเข้ามาของคนจีน และการเลิกทาสในสมัยรัชการที่ 5 ทำให้เกิดคนยากจนจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดการซื้อขายหญิง และผู้สมัครใจมาเป็นโสเภณีเพิ่มมากขึ้น

เพื่อให้รัฐควบคุมกิจการโสเภณีและเก็บเงินภาษีได้มีประสิทธิภาพ ออกพระราชบัญญัติ ป้องกันสัจจรโรค ร.ศ. 127 ในช่วงปี พ.ศ. 2542 ผู้หญิงจีนร้อยละ 90 ที่เข้ามาในกรุงเทพฯ ถูกหลอก มาเพื่อค้าประเวณี ซึ่งเป็นปีแรกที่รัฐไทยอนุญาตให้มีการจดทะเบียนโสเภณี ในปีนั้นมีหญิงจีนมา ของจดทะเบียน 1,441 คน ขณะที่มีหญิงไทยของจดทะเบียน 950 คน หญิงชาวญวน 58 คน และหญิง ชาวลาว 50 คน และในปี พ.ศ. 2468 หญิงจีนมาจดทะเบียนเพิ่มขึ้นเป็น 2,766 คน ทั้งนี้ จำนวน ผู้มาของจดทะเบียนนั้นเป็นส่วนน้อยของจำนวนผู้ที่เป็นหญิงโสเภณีในยุคนั้น และมีผู้ประเมินว่า ขบวนการค้าหญิงที่ลักลอบทำโดยผิดกฎหมายในประเทศไทยเริ่มมีมากขึ้นในสมัยนี้ ประเทศไทย ถูกทำให้เป็นเส้นทางผ่านไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยการส่งหญิงชาวจีนผ่านไปยังประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์ ส่งผลให้รัฐบาลไทยประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2471 เพื่อปราบปรามการค้าหญิงและเด็กข้ามชาติที่มีผู้นำเข้ามา หรือพาออกไปจากประเทศไทย (พงษ์ธร สารานู, 2549, หน้า 48)

ในปี พ.ศ. 2503 ได้ยกเลิกกฎหมายดังกล่าว โดยมีการตราพระราชบัญญัติปราบการค้า ประเวณี พ.ศ. 2503 ขึ้นใช้บังคับแทน ทำให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งผิดกฎหมายนับแต่นั้นมา

ในยุคต่อมา หลังจากการยกเลิกกฎหมายที่อนุญาตให้ชายมีภรรยาได้หลายคน ทำให้หญิง ที่พ้นจากการเป็นภรรยาบางส่วนต้องประกอบอาชีพค้าประเวณี และมีการหลอกลวงผู้หญิงมาจาก ชนบทไปเป็นโสเภณีมากขึ้น

หลังจากการเข้ามาของทศพรอเมริกาในระหว่างสงครามเวียดนาม เซ็กซ์ทัวร์ (การท่องเที่ยว ทางเพศ) ก็เกิดขึ้นมาในประเทศไทยแล้ว และพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเป็นแหล่งการสร้าง รายได้ที่สำคัญ รัฐไทยได้ออกนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้ธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศ ไทยแต่กลับส่งผลกระทบต่อธุรกิจการค้าประเวณีสำหรับนักท่องเที่ยวก็ขยายมากขึ้น เพราะรัฐไทย มีเจตนามองข้ามการค้าประเวณีสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากธุรกิจ การท่องเที่ยวทางเพศ ซึ่งได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการผลักดันในการตัดสินใจเลือกมา ท่องเที่ยวในประเทศไทย

ตามรายงานเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยสถานทูตอเมริกา ในปี ค.ศ. 1989 มีจำนวน นักท่องเที่ยวมากกว่าสี่ล้านคน หลังจาก 10 ปีแล้ว ในปี ค.ศ. 1999 จำนวนนักท่องเที่ยวเติบโต มากขึ้นจนได้เป็น ประมาณ 8,652,000 คน และในสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในทุก ๆ ปี ผู้ชายได้สัดส่วน 60% และองค์กรเอกชน (NGOs) ก็ประเมินว่า 70% ของนักท่องเที่ยวผู้ชายมี

จุดประสงค์ในการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อการใช้บริการทางเพศ

หลังจากประเทศไทยได้เจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจมากขึ้นแล้ว ราคาการค้าหญิงก็สูงขึ้นมากกว่าเมื่อก่อน ส่งผลกระทบให้นักจัดส่งก็ค้นหาผู้หญิงที่จะจ่ายราคาต่ำกว่า โดยนำผู้หญิงชาวต่างชาติเพื่อนบ้านซึ่งมีสถานะทางเศรษฐกิจไม่ดีกว่าไทยมาส่งไปสู่สถานบริการทางเพศ

โดยเฉพาะจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกันซึ่งเกิดสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจตกต่ำ การมีรายได้ และมีอัตราค่าครองชีพในระดับที่ต่ำกว่าความเป็นอยู่ของประชาชนลำบากจนกว่าประเทศไทย ซึ่งทำให้ธุรกิจการค้าประเวณีในประเทศไทยขยายมากขึ้น จนประเทศไทยถูกเรียกกันว่าแหล่งการค้าประเวณี โดยสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC, 2013) ระบุว่าประเทศไทยเป็นแหล่งการค้าหญิงและเด็กเพื่อการค้าประเวณีที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งในระดับนานาชาติ (Romanow, 2012, p. 44) ในฐานะ “เมืองหลวงเซ็กซ์”

และกระทรวงการต่างประเทศแถลงออกรายงานการค้ามนุษย์ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2559 โดยประเทศไทยได้เลื่อนอันดับขึ้นไปอยู่ในกลุ่มที่ 2 บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามอง รายงานการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. 2559 การถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ 2 บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามองนั้นเป็นการย้ำว่า ปัญหาการค้ามนุษย์ในประเทศไทยยังมีอยู่ กว้างขวางและรัฐบาลต้องแสดงความเป็นผู้นำในการดำเนินการมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยให้มีผลงานเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิผล

แต่ในรายงานของอเมริกา ทั้งการค้าเพื่อบังคับใช้แรงงานกับการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศ ถูกประเมินโดยรวม แม้ว่าการถูกยกระดับขึ้น ประเทศไทยยังเป็นแหล่งแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าหญิง ที่ประเทศไทยตกอยู่ใน 3 สถานะ คือ สถานะที่หนึ่งเป็นประเทศต้นทางที่ส่งหญิงไปค้าทั้งในภูมิภาคเดียวกัน และนอกภูมิภาคเช่น สิงคโปร์ ใต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น สถานะที่สองเป็นประเทศทางผ่าน คือ เป็นผู้รับหญิงจากประเทศอื่น และสถานะที่สามเป็นประเทศปลายทาง คือ นำหญิงจากที่ต่าง ๆ มาค้าบริการทางเพศในประเทศไทย จากสถานการณ์ที่ผ่านมาขบวนการค้ามนุษย์ได้นำพาต่อหญิงไทยไปค้าบริการทางเพศยังต่างแดนจำนวนมาก เป็นปัญหาที่สังคมรับรู้มากกว่า 30 ปี

2. ปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดโสเภณีหญิงไทย

สำหรับการเกิดโสเภณีหญิงไทยรูปแบบการค้าประเวณีข้ามชาติ มีสาเหตุที่ทำให้ยังคงและพัฒนาปรากฏการณ์โสเภณีเกิดขึ้นจากแรงผลักดันของปัจจัยหลายด้าน นอกจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ก็ยังรวมไปถึงปัจจัยบุคลากรข้าราชการที่มีหน้าที่ในการปราบปรามการค้าประเวณีด้วย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับเพศภาวะ (Gender)

ผู้หญิงถูกสังคมมองให้เป็นเสาหลักของครอบครัวมากกว่าผู้ชาย คือ ถูกมองให้เป็นฝ่ายรักษาความสัมพันธ์และยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้ครอบครัวถูกคาดหวังว่าจะเป็นผู้ที่ส่งเงินกลับมาช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าผู้ชาย ดังนั้นระบบความสัมพันธ์ของครอบครัวในประเทศต้นทางซึ่งเป็นประเทศไทย จึงเป็นอีกหนึ่งมิติทางสังคมที่มีส่วนผลักดันให้ผู้หญิงต้องเข้าสู่วงการของการค้าประเวณีเช่นกัน

2.2 ปัจจัยเกี่ยวกับทัศนคติและค่านิยมในสังคม

เป็นปัจจัยที่มีรากฐานสืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยโบราณที่ชายสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงหรือมีภรรยาได้หลายคน แม้ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้ชายสามารถมีภรรยาตามกฎหมายได้เพียงคนเดียว ทัศนคติและค่านิยมนี้ก็ยังคงอยู่โดยสะท้อนออกมาในรูปของการมีภรรยาบ่อยและการใช้บริการโสเภณี ส่วนชายที่ยังไม่แต่งงานนั้นก็มักคิดว่า การไปเที่ยวโสเภณีไม่ใช่ความผิด และเห็นว่าเป็นการสะสมประสบการณ์ในชีวิต ทัศนคติและค่านิยมในบางสังคมก็ยังเห็นว่าการค้าประเวณีของบุตรหลานหรือคนในสังคม ไม่ใช่สิ่งผิดหรือเสียหาย ทำให้เกิดการขายหรือสนับสนุนให้บุตรหลานไปขายบริการทางเพศอีกด้วย นอกจากนั้นการที่คนในสังคมมีทัศนคติว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแก้ไขให้หมดสิ้นได้ ก็เป็นทัศนคติอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติธรรมดาและยังคงอยู่ในสังคมตราบนานแสนนาน

2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจแบบทุนนิยมกับโลกออนไลน์

ยุคปัจจุบันถือว่าเป็นยุคการเกิดกระแสโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน การเดินทางที่สะดวกขึ้น ตลอดจนระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ได้แผ่กระจายเข้าไปครอบคลุมทุกประเภททั่วโลก สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยผลักดันของการเคลื่อนย้ายถิ่นของมนุษย์ และในด้านการย้ายถิ่นของแรงงานต่างด้าวก็มีผลเชื่อมโยงต่อการเกิดปัญหาในเรื่องการค้ามนุษย์ตามมา ไม่ว่าจะเป็นการค้ามนุษย์ในรูปแบบการใช้แรงงาน โดยเฉพาะการค้าหญิงและเด็กในประเทศด้อยพัฒนา ทั้งหลายล้วนมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับธุรกิจการค้ามนุษย์เพื่อการขายบริการทางเพศหรือเรียกว่าการค้าประเวณี

และการเพิ่มขึ้นของความยึดติดในวัตถุทำให้เกิดความอยากที่จะนำตนเองมาเป็นสินค้ามากขึ้น และนำไปสู่การขายบริการทางเพศแบบสมัครใจเพิ่มขึ้น เพราะทัศนคติที่ว่าต้องมีเงินมากมายเพื่อตอบสนองความต้องการแพร่กระจายในสังคม ในขณะที่เดียวกันการเกิดขึ้นของโสเภณีแบบสมัครใจทำให้แบ่งแยกผู้เสียหายที่ถูกบังคับค้าประเวณีในกลุ่มโสเภณียากลำบาก

นอกจากนี้ การพัฒนาของเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเกี่ยวข้องกับเครือข่ายทางสังคม เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ และอินสตาแกรม เข้ามาในธุรกิจการค้าประเวณี และยังเป็นเครื่องมือที่ทำให้

หญิงโสเภณีสมัครใจทำงานเป็นโสเภณีในต่างประเทศง่ายขึ้น โดยสามารถติดต่อกับนายหน้าหรือเจ้าของสถานบริการทางเพศโดยตรง เพราะในโลกออนไลน์มีโฆษณาที่เกี่ยวกับการค้าประเวณีแพร่กระจายอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณีระหว่างประเทศเป็นจำนวนมากในปัจจุบันนี้

2.4 ปัจจัยเกี่ยวกับแนวโน้มนโยบายของประเทศ

ภายหลังจากวิกฤตทางการเมืองในปี พ.ศ. 2519 ประเทศไทยก็เผชิญกับภาวะการณ์ผันผวนทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ส่งผลให้ระยะต่อมารัฐบาลเลือกที่จะดำเนินนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยเฉพาะจากชาติตะวันตก ดังคำปราศรัยของรองนายกรัฐมนตรี บุญชู โรจนเสถียร ในที่ประชุมผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ ณ อำเภอหาดใหญ่ ในปี พ.ศ. 2523 โดยเสนอให้มีการทำนุบำรุงและส่งเสริมแหล่งบันเทิงทางเพศ เป็นการยืนยันนโยบายการใช้โสเภณีเป็นเครื่องมือดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และนายมิชัย วีระไวทยะ โฆษกรัฐบาลในสมัยนั้นยอมรับว่าถ้าไม่มีธุรกิจบริการทางเพศ ก็คงจะไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเมืองไทยมากเช่นกัน จึงไม่น่าแปลกเมื่อพบว่า ช่วงปี พ.ศ. 2523-2535 การเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานบริการบันเทิงทางเพศ โดยมีการระบุรายได้ในปี พ.ศ. 2524 ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้มากกว่า 220 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นรองเพียงช้างและน้ำตาลเท่านั้น (อุษา ตันติเวชกุล และจิติ ดิงศภัทย์, 2554)

2.5 ปัจจัยเกี่ยวกับบุคลากรข้าราชการ

ส่วนสำคัญของปัญหาการค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณีทุกวันนี้คือ ปล่อยให้ข้าราชการหรือลูกจ้างในภาครัฐเอื้ออำนาจไปใช้ในทางที่ผิด กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐสนธิกำลังเข้าตรวจค้นสถานบริการอาบอบนวดกลางกรุงเทพฯ และพบว่า มีหญิงสาวอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวนหนึ่งอยู่ในกลุ่มสาวให้บริการ และยังพบอีกว่าหญิงสาวบางส่วนก็เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งเข้าข่ายการค้ามนุษย์ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะการเข้าตรวจค้นครั้งนั้นได้รับการร้องเรียนจากองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ ที่ตั้งข้อสงสัยว่ามีการแอบแฝงการค้าประเวณีและมีเด็กสาวอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งการตรวจค้นก็พบว่าเป็นจริง

ขณะเดียวกันการตรวจค้นดังกล่าวยังพบปมปัญหาในเรื่องบัญชีการรับตัวของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งมีหลายหน่วยงานด้วยกันที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดด้านการค้ามนุษย์และการค้าประเวณี จึงกลายเป็นคำถามว่าทำไมเรื่องแบบนี้ยังมีอยู่ทั้งที่รัฐบาลได้กำชับและเข้มงวดในเรื่องมาตรการของเจ้าหน้าที่รัฐในการทุจริตคอร์รัปชัน แต่ก็ยังมีโผล่ออกมาให้เห็น

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยดำเนินมาตรการเกี่ยวกับกรณีข้าราชการสมรู้ร่วมคิด การค้ามนุษย์ ซึ่งได้แก่ การพิพากษาจำคุกข้าราชการสองคน แต่ปัญหาทุจริตและข้าราชการสมรู้ร่วมคิด ยังคงเป็นอุปสรรคต่อความพยายามปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยหลาย ๆ กรณีที่ข้าราชการถูกกล่าวหาว่าสมรู้ร่วมคิดยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา มีรายงานหลายฉบับกล่าวว่า ข้าราชการบางคนได้รับผลประโยชน์จากเงินสินบนและมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการกรร โฆษทรัพย์และขายผู้อพยพให้แก่ายหน้า อันเป็นการเพิ่มสถานะอ่อนแอเปราะบางของผู้อพยพเหล่านี้ที่จะตกเป็นเหยื่อในธุรกิจทางเพศ แรงงานบังคับและพันธนาการหนี้ ประเทศไทยจัดตั้งแผนกคดีค้ามนุษย์ในศาลอาญาและสำนักงานคดีค้ามนุษย์ในสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งได้เริ่มดำเนินการพิจารณาคดีแล้ว สหรัฐฯ มีความยินดีและสนใจรับทราบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่จัดตั้งพิเศษเหล่านี้ ซึ่งหน่วยงานทั้งสองยังสรรหาทรัพยากรและความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้นต่อไป ในบรรดาคดีค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศนั้น ความพยายามในการสอบสวนคดีเด็กและการจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจเพื่อดำเนินงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดต่อเด็กและเยาวชนได้นำไปสู่การจับกุมนักค้ามนุษย์ทั้งชาวไทยและต่างชาติ

3. กระบวนการค้าประเวณีข้ามชาติ

3.1 กระบวนการเข้าเป็นผู้ค้าประเวณี

การเข้าเป็นผู้ค้าประเวณีของหญิงหรือชายแล้วแต่กรณีเกิดขึ้นจากหลายรูปแบบ อาจแบ่งได้ตามลักษณะของความสมัครใจดังนี้

3.1.1 การเข้าเป็นผู้ค้าประเวณีโดยสมัครใจ เกิดขึ้นจากหลายรูปแบบ ได้แก่

การเข้าเป็นผู้ค้าประเวณีด้วยตนเอง ปัจจุบันมีทั้งหญิงและชายจำนวนมากสมัครใจเป็นผู้ค้าประเวณีด้วยตนเอง ผู้ค้าประเวณีเหล่านี้อาจสมัครใจเข้าทำงานในสถานบริการที่มีการค้าประเวณี เช่น เป็นพนักงานในร้านคาราโอเกะแล้วอาศัยโอกาสนี้ค้าประเวณีกับแขกที่มาเที่ยวหรือเป็นพนักงานประจำหรือพนักงานที่ทำเป็นอาชีพเสริม ในสถานบริการอาบ อบ นวด เป็นต้น เนื่องจากเห็นว่าเป็นงานที่มีรายได้ดี โดยการเข้าเป็นผู้ค้าประเวณีในรูปแบบนี้กำลังทวีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมไทย

การชักนำมาเพื่อค้าประเวณีภายในประเทศโดยผ่านนายหน้า ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการมีนายหน้าทำหน้าที่จัดหาหญิงสาวจากชนบทให้เข้ามาทำงานในสถานค้าประเวณี โดยนายหน้าจะได้รับค่าตอบแทนจากสถานค้าประเวณีเมื่อนำหญิงสาวไปส่งให้นายหน้าเหล่านี้ส่วนใหญ่มักเป็นหญิงผู้ค้าประเวณี ผู้ที่ทำงานในสถานค้าประเวณี หรือญาติพี่น้องของบุคคลเหล่านั้นเองที่ทำตนเป็นนายหน้าด้วย นายหน้ามักชักจูงให้หญิงที่มีภูมิลำเนาเดียวกับตนเข้ามาทำงานค้าประเวณี นายหน้าเหล่านี้จะอาศัยโอกาสที่ตนมีฐานะดีกว่าเพื่อสร้างความสนิทสนมกับหญิงและครอบครัวของหญิง

จากนั้นจึงชักชวนหญิงเหล่านั้นให้ไปค้าประเวณีกับตนโดยซื้อให้หญิงและครอบครัวของหญิงเห็นถึงรายได้จำนวนมากที่จะได้รับ

นอกเหนือจากการชักนำให้หญิงในชนบทของประเทศมาค้าประเวณีในกรุงเทพมหานครหรือหัวเมืองใหญ่แล้ว ยังมีการชักนำคนต่างด้าวมาในประเทศไทยเพื่อค้าประเวณี รวมถึงการนำคนไทยหรือคนต่างด้าวในประเทศเพื่อบ้านไปค้าประเวณีภายนอกประเทศอีกด้วย การเข้าเป็นผู้ค้าประเวณีในรูปแบบเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการผ่านนายหน้าด้วยเช่นกัน แต่จะมีวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ค้าประเวณีเข้ามาในประเทศไทยหรือออกไปต่างประเทศได้ เช่น การหลบหนีเข้าเมือง

3.1.2 การเข้าเป็นผู้ค้าประเวณีโดยไม่สมัครใจ เกิดขึ้นจากหลายรูปแบบได้แก่ การหลอกลวงหรือบังคับให้มาค้าประเวณี เกิดขึ้นจากหลายวิธีการ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับครอบครัวที่อยู่ในชนบทมีฐานะยากจน เป็นช่องทางให้นายหน้าค้าหญิงและเด็กเข้ามาหลอกลวงชักชวนให้ไปทำงานในร้านอาหารหรือสถานบริการต่าง ๆ โดยนารายได้จากการทำงานเป็นเครื่องล่อใจ แต่เมื่อมาถึงร้านอาหารหรือสถานบริการเหล่านั้นแล้วกลับถูกบังคับให้ค้าประเวณี หากขัดขืนจะถูกทำร้าย ข่มขู่ และบางกรณีอาจเป็นการลักพาตัวหญิงหรือเด็กมาเพื่อค้าประเวณีอีกด้วย การซื้อตัวมาจากบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง กรณีเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับเด็กหญิงในชนบทที่มีฐานะยากจน โดยเฉพาะในสังคมหรือครอบครัวที่มีทัศนคติว่าการค้าประเวณีไม่ใช่สิ่งผิด นายหน้าผู้จัดหาบุคคลไปค้าประเวณีซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ค้าประเวณีหรือผู้ทำงานในสถานค้าประเวณีที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนนั้น ๆ จะติดต่อชักชวนให้บิดามารดา หรือญาติพี่น้องของเด็กแล้วแต่กรณีส่งบุตรหลานไปค้าประเวณีหรือหลอกว่าจะให้ไปทำงานร่วมกับตน โดยมีค่าตอบแทนให้แก่บิดามารดา หรือญาติพี่น้องของเด็กเหล่านั้น

4. สภาพปัญหาที่เกี่ยวกับคนไทยในประเทศเกาหลีใต้

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 ตำรวจเกาหลีใต้จับกุมตัวนายหน้าค้าประเวณีกับเจ้าของสถานบริการทางเพศ 6 ราย ด้วยความผิดฐานกระจัดหา การพาไป การบังคับการค้าประเวณี ซึ่งนายหน้าคนเกาหลีรับตัวผู้หญิงไทยจากนายหน้าคนไทยโดยจ่าย 110,000 บาทต่อหัว แล้วนายหน้าคนเกาหลีส่งหญิงไทยไปยังสถานบริการทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลีด้วยค่าตอบแทน 100,000 บาทต่อหัว ค่าตอบแทนจากการค้าประเวณีนั้น ประมาณ 4,000 บาท ก็ต้องแบ่งกับเจ้าของสถานบริการทางเพศ 1,500 บาท และนายหน้า 700 บาท สุดท้ายหญิงไทยรับ 1,100 บาท ได้ แต่หญิงไทยที่เป็นโสเภณีมีภาระหนี้ 100,000 บาท ที่เกิดขึ้นการถูกส่งไปยังสาธารณรัฐเกาหลี จึงต้องบังคับค้าประเวณีวันละ 75 ครั้ง เพื่อชำระหนี้นั้น โดยไม่รับค่าตอบแทน

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 ผู้หญิงไทยซึ่งมีอาชีพเป็นพนักงานโรงแรมถูกหลอกลวงให้เดินทางไปทำงานโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ แต่ผ่านไปเพียง 2 วัน ถูกบังคับให้ค้าประเวณีจนร่างกายบอบช้ำ จึงได้ส่งข้อความมาแจ้งทางครอบครัว ตำรวจกองการต่างประเทศของประเทศไทยประสานกับตำรวจสากลของสาธารณรัฐเกาหลีได้เข้าช่วยเหลือให้กลับประเทศไทยอย่างปลอดภัย

ตารางที่ 2-1 จำนวนชาวต่างชาติที่กระทำความผิดกฎหมายในสาธารณรัฐเกาหลีในแต่ละปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2554-2559

ปี	จีน	อเมริกัน	ญี่ปุ่น	ฟิลิปปินส์	ไทย	รัสเซีย
2554	15,677	1,788	130	535	944	227
2555	13,646	1,832	206	317	620	250
2556	15,121	1,947	211	387	656	257
2557	17,870	1,916	208	461	1,362	387
2558	22,898	1,884	279	520	1,869	470
2558.8	14,932	1,243	173	358	1,199	303
2559.8	15,802	1,309	152	523	2,151	544
อัตราเพิ่ม จากปีที่ ผ่านมา	5.8%	5.3%	-12.1%	46.1%	79.4%	79.5%

จากรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลีปี 2559

นอกเหนือจากการบังคับให้ค้าประเวณีแล้ว มีการค้าประเวณีแบบสมัครใจของหญิงไทยเพิ่มมากขึ้น โดยติดต่อกับนายหน้าคนเกาหลีผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โดยตรง เมื่อธุรกิจค้าประเวณีเกี่ยวกับสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทยแพร่หลายระหว่างวงการค้าประเวณีในประเทศไทย มีหญิงโสเภณีไทยสนใจการขายบริการทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อหารายได้สูง หรือค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวในสาธารณรัฐเกาหลี การเพิ่มขึ้นของหญิงโสเภณีไทยแบบสมัครใจเช่นนี้ทำให้ขบวนการค้าประเวณีระหว่างไทยกับเกาหลีได้พัฒนามากยิ่งขึ้นได้ และส่งผลให้เกิดช่องว่างในการตรวจคนเข้าเมือง การบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งในที่สุดอาจเป็นความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางสังคมของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีได้

ตารางที่ 2-2 จำนวนชาวต่างชาติที่กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับวีซ่าตั้งแต่ พ.ศ. 2552-2557

ปี	รวม	จีน	เชื้อสาย เกาหลี	เวียดนาม	ไทย	ฟิลิปปินส์	มอนโกล	เป็นต้น
2552	100,337	35,270	14,502	9,727	6,568	5,140	5,682	23,448
2553	94,232	37,019	13,018	8,618	6,108	4,548	4,651	20,270
2554	92,970	42,598	11,196	8,396	5,487	3,944	3,763	17,586
2555	96,799	41,573	11,706	9,558	6,883	3,760	4,227	19,142
2556	101,763	43,963	11,514	11,284	7,567	3,315	3,589	20,528
2557	113,352	48,266	12,632	9,984	12,361	3,055	3,001	24,053
สัดส่วน	100.0%	42.6%	11.1%	8.8%	10.9%	2.7%	2.7%	21.2%

จากรายงานของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีปี 2557

สอดคล้องกับสถิติของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้ เมื่อเดือน ม.ค. 2559 ระบุว่า มีคนไทยพำนักอย่างผิดกฎหมาย 52,435 คน คิดเป็น 48.1% ของคนไทยที่พำนักอยู่ในสาธารณรัฐเกาหลี ทั้งหมด 90,235 คน นอกจากนี้ยังมีรายงานด้วยว่าปี 2558 มีคนไทยถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าประเทศทันทีที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง 20,017 คน และอีก 8,733 คน ถูกส่งกลับเนื่องจากถูกจับกุมข้อหาอยู่เกินเวลาที่กำหนดและลักลอบทำงานอย่างผิดกฎหมาย ปัญหาคนไทยที่เดินทางไปทำงานอย่างผิดกฎหมาย รวมถึงการค้าประเวณี ในสาธารณรัฐเกาหลีทำให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลีตรวจคนไทยอย่างเข้มงวดมากขึ้น จนคนไทยนักท่องเที่ยวเข้าสาธารณรัฐเกาหลียากลำบากหรือถูกปฏิเสธเข้าประเทศ เนื่องจากมีหญิงไทยแอบเข้าไปค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นจำนวนมาก

5. กฎหมายเกี่ยวข้อง

5.1 กฎหมายประเทศไทย

ประเทศไทยใช้แนวคิดการยกเลิกการค้าประเวณี (Abolitionist) ในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี โดยมีมาตรการทางกฎหมายเป็นเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เริ่มจากการตราพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 แต่ปัจจุบันพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ต่อมาได้มีกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้อา

ประมวลกฎหมายอาญา

มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีหลายมาตรา ได้แก่

ความผิดฐานเป็นธุระจัดหาบุคคลไปเพื่อการอนาจาร: มาตรา 282/283 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจาร ต้องระวางโทษ

ความผิดฐานทำให้ปราศจากเสรีภาพในร่างกาย: มาตรา 310 ผู้ใดหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำความประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษ

ความผิดฐานพรากเด็กหรือผู้เยาว์: มาตรา 317/ 318/ 319 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุสมควร พรากเด็ก (อายุยังไม่เกินสิบห้าปี อายุยังไม่เกินสิบแปดปี อายุมากกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี) ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลต้องระวางโทษ

ความผิดฐานพาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักรโดยมิชอบ: มาตรา 320 ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ ด้วยประการใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษ

ความผิดฐานดำรงชีพอยู่ด้วยรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี: มาตรา 286 ผู้ใดอายุต่ำกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณีต้องระวางโทษ

แต่บทบัญญัตินั้นชี้แจงการกระทำและลงโทษผู้ที่จัดแจงให้เกิดกระบวนการการค้าประเวณี แต่ไม่มีบทบัญญัติใดที่มุ่งลงโทษโดยตรงแก่ผู้ค้าประเวณี ผู้ทำการซื้อประเวณี หรือผู้บังคับให้ค้าประเวณี ส่วนบทบัญญัติที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเพศมากที่สุดตามกฎหมายอาญา คือ มาตรา 276 โดยระบุว่า ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น โดยชู้เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

กฎหมายนี้ได้ถูกบัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ซึ่งมุ่งลงโทษแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเป็นหลัก

“การค้าประเวณี” ในพระราชบัญญัตินี้มีความหมายว่า การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการลำสอนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้การกระทำที่ถือเป็นความผิดฐานค้าประเวณีในมาตรา 5 ว่าผู้ใดเข้าติดต่อกับ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนนหรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและน่าอับอาย หรือเป็นที่น่ารำคาญแก่สาธารณชน ต้องระวางโทษ และในมาตรา 6 กำหนดว่า ผู้ใดเข้ามั่วสุมในสถานค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่นต้องระวางโทษ โดยเอาผิดทั้ง ผู้ค้าประเวณีและ

ผู้ทำการซื้อประเมิน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายด้วย แต่ถ้าผู้ค้าประเมินกระทำเพราะถูกบังคับ หรือ ตกอยู่ภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ผู้กระทำนั้นไม่มีความผิดโดยถือว่าเป็น ผู้เสียหาย

เมื่อพิจารณาจากคำว่าสถานค้าประเมินตามกฎหมายดังกล่าว ไม่ได้หมายความว่า เพียงแต่สถานที่อันมีไว้เพื่อค้าประเมินโดยเฉพาะ เช่น ซ่องโสเภณีเท่านั้น แต่ยังให้ความหมายรวม ไปถึงสถานที่ทั่วไปที่ให้มีการค้าประเมิน หรือใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าประเมิน เช่น ร้านอาหาร ร้านอาหาร หรือสถานที่อื่น ๆ อีกด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แม้การค้า ประเมินในสถานที่ที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อสังคมจะไม่ผิดตามมาตรา 5 ก็ตาม แต่การค้า ประเมินที่เกิดขึ้นในสถานที่ดังกล่าวก็มีความผิดตามมาตรา 6 ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากฎหมายไทย ไม่ได้ยอมรับให้การค้าประเมินเป็นสิ่งที่ทำได้ โดยกำหนดเอาผิดแก่ บุคคลใดก็ตามที่เข้าไปวงจร ของกระบวนการค้าประเมิน ไม่ว่าจะเป็นผู้ซื้อบริการ ผู้ขายบริการ คนเชียร์แขก แมงดา ผู้ประกอบการค้าประเมินในสถานที่อันเปิดเผยและไม่เปิดเผย

สำหรับการกระทำความผิดอื่นที่เกี่ยวกับการค้าประเมิน ถูกกำหนดไว้ในหลายมาตรา ได้แก่

มาตรา 7 ผู้ใดโฆษณาหรือรับโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำด้วยเอกสารสิ่งพิมพ์ หรือ กระทำให้แพร่หลายด้วยวิธีใดไปยังสาธารณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องหรือการติดต่อเพื่อการค้า ประเมินของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษ

มาตรา 9 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเมิน แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่ากระทำการต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น จะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษ

มาตรา 11 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเมิน ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการ การค้าประเมิน หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเมินในสถานที่ค้าประเมิน ต้องระวางโทษ

มาตรา 12 ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใด ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพ ในร่างกายหรือทำร้ายร่างกาย หรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจ ให้ผู้อื่นนั้นกระทำการค้าประเมิน ต้องระวางโทษ เพื่อการปราบปรามการค้าประเมินของเจ้าหน้าที่ ให้มีผลสำเร็จ ก็กำหนดด้วยว่า สำหรับธุรกิจค้าประเมิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีการบังคับข่มขืนใจ หน่วงเหนี่ยว กักขัง ทูบตี เพื่อให้ยอมค้าประเมินนั้น ถ้าผู้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนเป็น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เป็นตำรวจ หรือเป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ ผู้นั้นก็มีโทษหนักกว่าปกติ

พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.

เป็นกฎหมายที่กำหนดทั้งความผิดและแนวทางดำเนินการของเจ้าหน้าที่ไว้หลายกรณี อาทิ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจตราสอดส่องดูแลตามสถานที่สาธารณะต่าง ๆ (มาตรา 8) กำหนดให้มีการคุ้มครองสิทธิในการกักตัวหญิงหรือเด็กเพื่อใช้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือพยานหลักฐาน (มาตรา 10) กำหนดให้มีการสืบพยานหญิงหรือเด็กเอาไว้ก่อน แม้จะยังไม่ได้อันตรายก็ตาม (มาตรา 12) และกฎหมายนี้ยังได้บัญญัติให้ผู้ที่เตรียมการกระทำความผิด ต้องรับโทษเช่นเดียวกับการพยายามกระทำความผิด (มาตรา 6) และบัญญัติความผิดฐานสมคบกัน ตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อการกระทำอันเป็นความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงและเด็ก (มาตรา 7)

พระราชบัญญัตินี้กำหนดลักษณะความผิดฐานค้าหญิงและเด็กในมาตรา 5 ว่า

มาตรา 5 ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงหรือเด็ก ชื่อ ชาย จำหน่าย พามา จาก หรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซึ่งหญิงหรือเด็ก หรือจัดให้หญิงหรือเด็กกระทำการ หรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อแสวงหา ประโยชน์อันมิควรได้ โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าหญิงหรือเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิง และเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติในการป้องกันปราบปราม และ ลงโทษผู้กระทำการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะหญิงและเด็ก พ.ศ. 2543 ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามใน สนธิสัญญานี้ด้วย และประกอบกับช่องโหว่ของกฎหมายอาญาที่มุ่งเน้นลงโทษหญิงที่ถูกค้ามนุษย์ มากกว่าการป้องกันและคุ้มครองสิทธิของหญิงและเด็กในฐานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดลักษณะความผิดของการกระทำที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจาก บุคคลทุกเพศทุกวัย และครอบคลุมวิธีการค้ามนุษย์อันหลากหลายซับซ้อน ได้แก่ การนำบุคคลมา ค้าประเวณี การบังคับถ่ายภาพโป๊ การบังคับใช้แรงงาน การบังคับให้ขอทาน การขายอวัยวะ หรือ การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบแบบอื่น ๆ กฎหมายนี้จึงให้ความสำคัญกับการป้องกันและ คุ้มครองผู้หญิงและเด็กหญิง ที่ได้รับความเสียหายจากการค้ามนุษย์ไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเน้น ความร่วมมือในการทำงานแบบทีมสหวิชาชีพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น แต่ในทางปฏิบัติพบว่า เจ้าหน้าที่ยังไม่เข้าใจหลักการของกฎหมายนี้ ทำให้ยังไม่ละทิ้งวิธีการทำงานแบบเก่า อีกทั้งการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นแบบสหวิชาชีพยัง เกิดขึ้นน้อย สาเหตุอาจเกิดจากตัวระบบราชการเอง หรืองบประมาณ จำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอ

ต่อการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้เจ้าหน้าที่บางส่วนยังใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่มีขอบแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าหญิงและเด็ก (สุชาติ ทวีสิทธิ์, 2556 อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ และคณะ, 2558, หน้า 39-40)

พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้การกระทำที่ถือเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ในมาตรา 6 ว่าผู้ใดเป็นธุระจัดหา ชื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งบุคคลใด โดยข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว น้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์แก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล

และในมาตรา 7 ผู้ใดกระทำการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ (วรรค 1) หรืออุปการะโดยใช้ทรัพย์สิน จัดหาที่พักให้แก่ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ (วรรค 2) หรือช่วยเหลือด้วยประการใดเพื่อให้ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์พ้นจากการถูกจับกุม (วรรค 3) หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์เพื่อให้ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ถูกลงโทษ (วรรค 4) จะต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

5.2 กฎหมายสาธารณรัฐเกาหลี

กฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานค้าประเวณี การค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ ได้แก่ กฎหมายอาญา กฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษต่อความผิดฐานค้าประเวณี กฎหมายเกี่ยวกับคุ้มครองทางเพศของเด็กและผู้เยาว์

กฎหมายอาญา

กฎหมายฉบับนี้กำหนดลักษณะการกระทำความผิดทางเพศและความผิดฐานค้ามนุษย์ในหมวด 31 ความผิดฐานลักพาตัว ล่อลวง ค้ามนุษย์ ว่าตามมาตรา 288 ผู้ใดลักพาตัว ล่อลวงบุคคลเพื่อการอนาจาร การข่มขืนกระทำชำเรา การแสวงหาผลประโยชน์ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี (วรรค 1) ผู้ใดลักพาตัว ล่อลวงบุคคลเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์จากตัวแรงงาน การค้าประเวณี การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี ถึง 15 ปี (วรรค 2) ผู้ใดลักพาตัว ล่อลวงบุคคลเพื่อการจัดส่งตัวไปยังต่างประเทศ หรือผู้ใดจัดส่งบุคคลที่ถูกลักพาตัว ล่อลวงไปยังต่างประเทศต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี ถึง 15 ปี (วรรค 3)

ส่วนการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามมาตรา 289 กำหนดว่าผู้ใดกระทำการค้ามนุษย์ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี (วรรค 1) ผู้ใดกระทำการค้ามนุษย์เพื่อการอนาจาร การข่มขืนกระทำชำเรา การแสวงหาผลประโยชน์ต้องระวางโทษตั้งแต่ 1 ปีถึง 10 ปี (วรรค 2) ผู้ใดกระทำการค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์จากตัวแรงงาน การค้าประเวณี การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศต้องระวางโทษตั้งแต่ 2 ปี ถึง 15 ปี (วรรค 3) ผู้ใดกระทำการค้ามนุษย์เพื่อ

จัดส่งบุคคลไปยังต่างประเทศ หรือผู้ใดจัดส่งบุคคลที่ถูกค้าขายไปยังต่างประเทศต้องระวางโทษ ตั้งแต่ 2 ปี ถึง 15 ปี (วรรค 4)

เมื่อผู้ใดกระทำความผิดฐานทำให้ปราศจากเสรีภาพในร่างกายในการค้าประเวณี เช่น การหน่วงเหนี่ยว การกักขัง หรือความผิดฐานขู่เข็ญผู้อื่น ต้องระวางโทษตามหมวด 29 และหมวด 30 ของกฎหมายอาญา

กฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษต่อความผิดฐานค้าประเวณี

กฎหมายฉบับนี้บัญญัติขึ้นเพื่อมุ่งลงโทษแก่ผู้ใดกระทำการค้าประเวณี การเป็นคนกลางในกระบวนการค้าประเวณี การค้ำมนุษย์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ การจ้างบุคคลเพื่อบังคับให้ค้าประเวณีหรือการแนะนำ ชักจูงให้เป็นพนักงานที่กระทำการค้าประเวณี รวมถึงการโฆษณาสถานค้าประเวณี

การค้าประเวณีที่กฎหมายนี้กำหนดไว้หมายความว่าผู้ใดได้รับ หรือสัญญารับเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์จากผู้อื่นแล้วกระทำการร่วมเพศ การกระทำที่คล้ายคลึงกับการร่วมเพศ โดยใช้อุปกรณ์ หรืออวัยวะร่างกายส่วนอื่น การเป็นคนกลางในกระบวนการค้าประเวณี คือ การแนะนำ ล่อลวง หรือบังคับให้ทำการค้าประเวณี การจัดหาให้สถานที่ให้ทำการค้าประเวณี รวมถึงการจัดหาให้เงินทุน ที่ดิน หรืออาคารโดยรู้สถานที่ที่จัดหาให้ถูกใช้เป็นสถานบริการทางเพศ การค้ำมนุษย์เพื่อทำให้ทำการค้าประเวณีเป็นการส่งตัวบุคคลไปยังบุคคลที่สามโดยใช้อำนาจทางร่างกายหรือจิตใจไม่ให้ขัดขืนใจ เพื่อบังคับให้ค้าประเวณี กระทำความลามก หรือถ่ายการร่วมเพศ หรือการกระทำความลามกเป็นภาพ หรือวิดีโอ ถึงแม้ว่าผู้กระทำผิดนั้นที่เป็นชาวต่างชาติกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์เพื่อทำให้ค้าประเวณี ระวางโทษได้โดยยึดตามคตินิยมสากล

เหยื่อจากการค้าประเวณี หมายความว่า ผู้ใดถูกบังคับให้ค้าประเวณีเนื่องจากการอยู่ภายใต้อำนาจทางร่างกายหรือจิตใจ ผู้ใดขายบริการทางเพศเพราะติดยาเสพติดจากผู้ปกครอง ผู้ดูแล หรือผู้ใดซึ่งเป็นผู้เยาว์ คนพิการในการเข้าใจสิ่งของอย่างชัดเจน การตัดสินใจเอง ถูกแนะนำ ชักจูงให้ค้าประเวณี หรือผู้ใดถูกค้าขายเพื่อบังคับให้ค้าประเวณี ถ้าผู้ค้าประเวณีเป็นเหยื่อจากการค้าประเวณีซึ่งมีลักษณะเดียวกันดังกล่าว ไม่มีความผิด ไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายฉบับนี้ (วรรค 1 มาตรา 6) แต่ผู้อื่น เช่น ผู้ค้าประเวณียกเว้นเหยื่อ ผู้ทำการซื้อประเวณี นายหน้า และผู้ใดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีต้องระวางโทษ

กฎหมายเกี่ยวกับการที่ชาวต่างชาติเป็นพนักงานที่ร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐเกาหลีกำหนดให้การนวดเป็นการกระทำทางการแพทย์ซึ่งประกอบด้วย กายภาพบำบัด เช่น นวด การกดจุด โดยใช้มือ เครื่องมือไฟฟ้า หรือวิธีอื่นที่ให้แรงกดที่ร่างกาย

(มาตรา 2 กฎเกณฑ์เกี่ยวกับหมอนวด) และหมอนวดต้องมีใบอนุญาตที่ได้รับการรับรองตาม กฎหมายการแพทย์และกฎเกณฑ์เกี่ยวกับหมอนวด

นอกจากนี้กฎหมายการแพทย์กำหนดว่าหมอนวดต้องเป็นคนตาบอดที่ยืนยันตาม กฎหมายสาธารณสุขคนพิการ และได้รับใบอนุญาตหมอนวดจาก นายกเทศมนตรี หรือผู้ว่าราชการ จังหวัด (วรรค 1 มาตรา 82) ถ้าผู้ที่ไม่ได้มีใบอนุญาตให้เป็นหมอนวดกระทำการนวดเพื่อแสวงหา ผลประโยชน์ต้องระวางโทษ (มาตรา 88) ถ้าคนธรรมดาอยากเป็นหมอนวดที่กฎหมายการแพทย์ กำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข

แต่ถ้าลักษณะนวดไม่อยู่ในขอบเขตการทำงานของหมอนวดตามกฎหมายการแพทย์ เช่น นวดอโรม่า นวดผิว เป็นต้น คนธรรมดาที่ทำงานเป็นหมอนวดประเภทดังกล่าวได้โดยการศึกษาการ นวดลักษณะเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม ทางเกาหลีใต้ไม่มีวีซ่าสำหรับอาชีพนวด ชาวต่างชาติจึงไม่สามารถทำงาน เป็นหมอนวดในสาธารณรัฐเกาหลีได้ เนื่องจากไม่มีวีซ่าที่รับรองในการทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี อย่างถูกกฎหมาย ถ้ามีชาวต่างชาติผู้ใดทำงานเป็นหมอนวดในสาธารณรัฐเกาหลี ถือว่าการกระทำ ความผิดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมืองของเกาหลีใต้จึงต้องถูกส่งกลับไปยังประเทศ ของเขา (มาตรา 46 กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง)

การวิเคราะห์กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

ทั้งกฎหมายของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีกำหนดว่าการค้าประเวณี การกระทำที่ เกิดขึ้นในกระบวนการค้าประเวณี เช่น การโฆษณา การลักพาตัว การหน่วงเหนี่ยว เป็นต้น ถือว่า เป็นความผิด แต่กฎหมายประเทศไทยไม่ได้กำหนดผู้ให้เข้าสถานที่หรือผู้สนับสนุนในการใช้ สถานที่ตัวเองเป็นสถานค้าประเวณีมีความผิดตามกฎหมาย ซึ่งในกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษต่อ ความผิดฐานค้าประเวณีของสาธารณรัฐเกาหลี มุ่งลงโทษแก่ผู้กระทำผิดดังกล่าวเพื่อไม่ให้ทำการ สนับสนุนในการเปิดสถานค้าประเวณี แต่ทั้งสองประเทศกำหนดในขอบเขตบุคคลที่มีความผิดฐาน ค้าประเวณีว่า ผู้ค้าประเวณี ผู้ทำการซื้อประเวณี รวมถึงผู้เป็นธุระจัดหา และเจ้าของกิจการ การค้าประเวณี เป็นต้น ต้องระวางโทษ แต่ไม่รวมผู้เสียหายจากการค้าประเวณีซึ่งเป็นผู้ถูกบังคับให้ ค้าประเวณี

และส่วนที่แตกต่างกันด้านบุคคลที่มีความผิดอีกอย่างหนึ่งคือ กฎหมายสาธารณรัฐเกาหลี ไม่ได้พิจารณาอาชีพของผู้กระทำผิดฐานค้าประเวณี ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 กำหนดว่า ผู้กระทำผิดหรือผู้สนับสนุนที่เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ตำรวจ หรือเป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ได้ทำการบังคับข่มขืนใจ หน่วงเหนี่ยว กักขัง เพื่อยอมให้ ค้าประเวณี ต้องระวางโทษ สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี เมื่อข้าราชการกระทำผิดที่เกี่ยวกับ

การค้าประเวณี ถือเป็นการกระทำความผิดเหมือนคนทั่วไปจึงไม่มีบทบัญญัติต่างหากในการบังคับใช้กฎหมายแก่ข้าราชการที่กระทำความผิดฐานค้าประเวณี

6. ภาพรวมการค้าประเวณีของผู้หญิงชาวต่างชาติในสาธารณรัฐเกาหลี

ตามวิจัยหญิงชาวต่างชาติที่ทำงานในธุรกิจบันเทิงในสาธารณรัฐเกาหลีของดงซอนชอล และคณะ กระทรวงผู้หญิงและครอบครัว สาธารณรัฐเกาหลี

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาแนวทางการปรับปรุงนโยบายการแก้ปัญหาการค้าประเวณีของหญิงชาวต่างชาติในสาธารณรัฐเกาหลีโดยศึกษาสภาพปัญหานั้น ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกหญิงชาวต่างชาติทั้งหมด 98 คน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2554 ซึ่งประกอบด้วยฟิลิปปินส์ 56 คน จีน 28 คน ไทย 6 คน รัสเซีย 3 คน เวียดนาม 2 คน เป็นต้น และตามวิชาศิลปะและบันเทิง 51 คน นักศึกษา 17 คน ผู้หญิงที่แต่งงานกับคนเกาหลี 11 คน วิชาช่างท่องเที่ยว 7 คน วิชาคนทำงาน 5 คน วิชาฝึกอาชีพ 2 คน อื่น ๆ 5 คน สำหรับสถานะของผู้หญิงเหล่านั้นจำนวน 14.3% (รัสเซียกับไทย 21.4%, ฟิลิปปินส์ 16.1%, จีน 7.1%) เป็นคนที่เคยหย่าร้างหรือสามีเสียชีวิต 15.3% เป็นคนที่มีสามีอยู่ที่ประเทศของตัวเอง 62.2% เป็นคนโสด แต่แม้ว่าเป็นคนโสด บางคนมีลูกแล้วต้องเลี้ยงดูเพียงลำพัง

สำหรับฐานข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าไปสาธารณรัฐเกาหลี 34.0% ตอบว่าได้ข้อมูลจากเพื่อน 21.6% จากคนที่รู้จักกัน 14.4% จากนายหน้า สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ ในบางกรณีคนที่รู้จักกันเป็นนายหน้าซึ่งติดต่อมาทางเพื่อนบ้านหรือญาติผู้ถูกสัมภาษณ์จึงได้เข้าใจว่า ได้ข้อมูลจากคนที่รู้จักกัน

สำหรับสถานที่ทำงานของหญิงชาวต่างชาติ มีกลับสำหรับคนต่างชาติมากที่สุดเป็น 39.3% ประเภทงานในคลับประกอบด้วย การดื่มเหล้าหรือเดินร้านหรือคุยกัน 50.5% การร้องเพลง 45.4% เวลาทำงานต่อวันโดยเฉลี่ยคือ 9.29 ชั่วโมง วันหยุดต่อเดือนโดยเฉลี่ย 3.95 วัน และเงินเดือนโดยเฉลี่ย 57,000 บาท

ผู้หญิงคนจีนส่วนใหญ่ทำงานเป็นผู้ช่วยในร้านคาราโอเกะ ซึ่งได้เงินเดือนโดยเฉลี่ย 66,000 บาท ผู้หญิงคนไทยหรือรัสเซียซึ่งทำงานส่วนใหญ่ในร้านนวดได้เงินเดือนโดยเฉลี่ย 90,000 บาท การวิเคราะห์รูปแบบหลักของการค้าประเวณีผู้หญิงชาวต่างชาติ

1. วิชาศิลปะและบันเทิง

วิชาศิลปะและบันเทิง (E-6) เป็นวิชาสำหรับศิลปินที่มีความสามารถทางการแสดง ร้องเพลง เดินร้านอย่างชำนาญในระดับสูง หรือมีอาชีพทำการแสดงในสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งต้องผ่านการทดสอบความสามารถด้านศิลปะก่อน แต่บริษัทตัวแทนส่วนใหญ่ชักชวนผู้หญิงฟิลิปปินส์ให้ทำวิชาประเภทนี้โดยผ่านการทดสอบความสามารถด้านการร้องเพลงแล้วจัดส่งไปให้ทำงานเป็นพนักงานรับแขกในร้านขายเหล้าแบบคาราโอเกะและขายบริการทางเพศด้วย

ตารางที่ 2-3 สภาพการทำงานของคนต่างชาติดังกล่าวที่ถือวีซ่าศิลปะและบันเทิง (E-6)

มีประสบการณ์การขายเสื้อผ้าหรือนั่งคิมเสื้อผ้าเป็นเพื่อน	65.0%
มีประสบการณ์การค้าประเวณี	23.1%
มีประสบการณ์การถูกกระทำชำเรา	55.0%

จากรายงานของคณะกรรมการรักษามนุษยชนแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลีปี 2557

2. วิชาพนักงานท่องเที่ยว

ส่วนใหญ่ผู้หญิงรัสเซียกับไทยใช้วีซ่าประเภทนี้เพื่อเข้าสาธารณรัฐเกาหลี สำหรับผู้หญิงรัสเซียกระทำการค้าประเวณีโดยติดต่อกับลูกค้าทางอินเทอร์เน็ตหรือทางตัวแทนที่เป็นพนักงานในโรงแรมให้ทำการค้าประเวณี

สำหรับผู้หญิงไทยถูกจัดส่งไปร้านนวดในสาธารณรัฐเกาหลีโดยเจ้าของร้านนวดจ่ายค่าจ้างผู้หญิงคนนั้น แต่ค่าใช้จ่ายบางส่วนได้ทำให้เป็นหนี้ของผู้หญิงจึงกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้การกระทำการค้าประเวณีโดยมีรายได้น้อยหรือไม่มี

3. ผู้หญิงคนที่แต่งงานกับคนเกาหลี

ผู้หญิงคนจีนกับเวียดนามที่เป็นเจ้าของสถานค้าประเวณีจ้างผู้หญิงที่เป็นสัญชาติเดียวกันและแต่งงานกับคนเกาหลีได้ให้กระทำการค้าประเวณี

4. นักศึกษาชาวต่างชาติ

นักศึกษาชาวต่างชาติในสาธารณรัฐเกาหลีเข้าไปสู่วงธุรกิจการค้าประเวณีเพื่อหาค่าใช้จ่ายในสาธารณรัฐเกาหลี สำหรับร้านเหล้าแบบคาราโอเกะจ้างนักศึกษาเป็นพนักงานไม่ได้จึงทำให้นักศึกษาชาวต่างชาติรับวีซ่าแต่งงานโดยบังคับให้แต่งงานกับคนเกาหลีให้อย่างปลอมเพื่อทำให้เป็นพนักงานในร้านเช่นนั้น

ในเรื่อง การย้ายถิ่นไปทำงานในรูปแบบไม่ปกติและการละเมิดทางเพศของแรงงานหญิงไทย: กรณีศึกษาธุรกิจนวดแผนไทยในกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ของนางสาววิลาสินี อาริยะกิโกศล (2557) ผู้วิจัยพบว่า สำหรับวิธีการจัดหางานไปทำงานนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลี แรงงานหญิงไทยส่วนใหญ่รู้ข่าวงานนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีจากคำแนะนำชักชวนของเพื่อนให้รู้จักนายหน้าจัดหางานเป็นจำนวนถึง 4 คน โดยมีค่านายหน้าที่แรงงานหญิงไทยต้องจ่ายเป็นเงินถึง 30,000 บาท จำนวน 2 คน เป็นเงิน 10,000 บาท จำนวน 1 คน เป็นเงิน 5,000 บาท จำนวน 1 คน อีกจำนวน 2 คนนั้นรู้จักนายหน้าจัดหางานจากสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก (Facebook) โดยมีค่านายหน้าเป็นเงินคนละ 30,000 บาท นอกจากนี้ยังพบว่าแรงงานหญิงไทยมี

เพื่อนเป็นผู้แนะนำงานให้แต่ต้องเตรียมค่าเดินทางเองจำนวน 1 คน และชาวเกาหลีใต้เป็นผู้ชักชวนพร้อมซื้อ ค่าตั๋วเครื่องบินจำนวน 1 คน โดยทั้ง 2 คนนี้ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับค่านายหน้า เอกสารสำคัญ อาทิ พาสปอร์ตของแรงงานหญิงเกือบทั้ง 8 คนนั้นจะถูกทางผู้ประกอบการเป็นผู้เก็บจนกว่าจะทำงานครบตามสัญญาที่จ้างงานที่ส่วนใหญ่มีสัญญาจ้างงาน 85 วันหากต้องการอยู่ทำงานต่อ นายจ้างจะต่อสัญญาให้พร้อมกับขึ้นเงินเดือนเป็นการจูงใจ

สำหรับสาเหตุที่ต้องการทำงานต่างประเทศ แรงงานหญิงไทยส่วนใหญ่มีความต้องการไปทำงานในต่างประเทศ ด้วยสภาพเศรษฐกิจเป็นส่วนผลักดันให้ต้องการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ แรงงานหญิงไทยต้องการมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อดูแลครอบครัว การช่วยเหลือพ่อแม่ที่มีภาระหนี้สิน ภาระในการส่งเสียน้องให้ได้เรียนหนังสือ ต้องการมีเงินออม นอกจากนี้เรื่องของรายได้ กรณีศึกษาบางคนต้องการเพียงประสบการณ์ในการทำงานต่างประเทศ รวมไปถึงการได้ท่องเที่ยวในยามว่าง มีเพียง 1 คนเท่านั้น นอกจากเหตุผลในเรื่องของความต้องการรายได้ที่สูงขึ้น ยังมีสาเหตุจากความต้องการหลีกเลี่ยงการมีปัญหาคอรัวที่ต้องทะเลาะเบาะแว้งกับคู่สมรสจากปัญหาทางการเงินร่วมด้วย จึงเป็นสาเหตุในการตัดสินใจเดินทางมาทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นและส่งกลับไปดูแลครอบครัวนั่นเอง

และในการประสบการณ์อาชีพนวดแผนไทยในต่างประเทศ แรงงานหญิงไทยส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานนวดแผนไทยในต่างประเทศเลย มีเพียง 2 คนเท่านั้นที่มีประสบการณ์ทำงานนวดแผนไทยในต่างประเทศคนละ 2 ประเทศ โดยไปทำงานนวดแผนไทยในประเทศอิรัก รัสเซีย สาธารณรัฐเกาหลี และมาเลเซีย

ในการศึกษาระยะเวลาทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี แรงงานหญิงไทยส่วนใหญ่อยู่พำนักเกินระยะเวลา 90 วัน ที่สาธารณรัฐเกาหลีได้อนุญาตไว้เพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น โดยมีกรณีศึกษาแรงงานหญิงไทยอยู่ทำงานในอาซิพนวดแผนไทยเป็นระยะเวลา 4-12 เดือนถึง 6 คน และมีเพียงจำนวน 2 คนเท่านั้นที่อยู่พำนักเพื่อทำงานนวดแผนไทยเพียง 1-2 เดือนเท่านั้น ซึ่งเห็นได้ว่าแรงงานหญิงไทยมีความตั้งใจที่จะอยู่พำนักเพื่อทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี แม้จะรู้ว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายแต่พร้อมที่จะยอมรับในการกระทำผิด แม้จะต้องถูกส่งกลับประเทศไทย

สำหรับความรู้ ความเข้าใจกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่า กรณีศึกษาแรงงานหญิงไทยทุกคนไม่มีความเข้าใจ ความรู้ทางด้านกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศที่รองรับแรงงานและพบว่า แรงงานหญิงไทยนั้นมีความเข้าใจเพียงกฎหมายท้องถิ่นถึงอาซิพนวดแผนไทยเป็นอาชีพที่กำหนดไว้สำหรับชาวเกาหลีใต้เท่านั้น

ในการถูกละเมิดทางเพศระหว่างการทำงานนวดแผนไทย จากการศึกษาพบว่ากรณีศึกษาแรงงานหญิงไทยทำอาซิพนวดแผนไทยในกรุงโซลทั้ง 8 คนนั้น มีความเสี่ยงในการถูกละเมิดทาง

เพศจากลูกค้าชาวเกาหลีใต้ที่มีทั้งสภาพมีเงินและไม่มีเงินมาที่เข้าใช้บริการในรูปแบบการถูกจับมือ การลวนลาม การโหู่ การขอให้ทำมือหรือนวดตา รวมไปถึงการพยายามให้แรงงานหญิงไทยมีบริการพิเศษ

7. รูปแบบการค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลี

7.1 รูปแบบการค้าประเวณีซึ่งเป็นอาชีพ

เป็นสถานการค้าประเวณีที่ทำการค้าประเวณีเท่านั้นอย่างเปิดเผย เช่น ห้องกระจก ช่องโสเภณี แหล่งสถานการค้าประเวณี ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม ยาเสพติด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างมาก และการค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณี การกักขัง การแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบเกิดขึ้นอย่างรุนแรงในรูปแบบนี้ โสเภณีส่วนใหญ่ถูกขายมาโดยให้กู้เงินเป็นลูกหนี้ซึ่งเป็นสาเหตุการบังคับให้ค้าประเวณี

7.2 รูปแบบการค้าประเวณีซึ่งเป็นงานพิเศษ

เป็นสถานที่ที่ลงทะเบียนธุรกิจตามกฎหมายอยู่ เช่น ร้านขายเหล้าที่ผสมกับแบบคาราโอเกะ ร้านกาแฟ ร้านคาราโอเกะ เป็นต้น แต่แอบทำการค้าประเวณีด้วย ผู้หญิงที่กระทำการขายบริการทางเพศในสถานที่ดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน นักเรียน นักศึกษา หรือพนักงาน ซึ่งได้เป็นโสเภณีเพราะต้องการรายได้เพื่อดำรงชีวิต

7.3 รูปแบบการค้าประเวณีแบบผิดปกติและแบบใหม่

เป็นสถานที่ที่ลงทะเบียนว่าเป็นธุรกิจประเภทอิสระ (ธุรกิจที่ไม่ต้องรับอนุญาตจากรัฐส่วนใหญ่เป็นธุรกิจการขายสินค้าสำเร็จรูป เช่น ร้านขายเสื้อผ้า ร้านขายหนังสือ ร้านขายโทรศัพท์ เป็นต้น) แล้วแอบทำธุรกิจเกี่ยวกับการค้าประเวณี แต่ลักษณะบริการทางเพศผิดปกติ ไม่เหมือนกับรูปแบบที่มีมาก่อน เช่น การให้บริการการหอมอย่างเดียว การนวดทางเพศ การให้บริการส่งผู้หญิงไปตามสถานที่ การเปิดสถานการค้าประเวณีในห้องคอนโด การพบผู้หญิงทางแอปพลิเคชัน เป็นต้น ซึ่งรูปแบบเหล่านี้เกิดขึ้นใหม่และพัฒนาขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้นจับกุมของตำรวจ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สัดส่วนสถานการค้าประเวณีที่เป็นรูปแบบนี้ในเมืองบูซานสาธารณรัฐเกาหลีในปี 2553 คิดเป็น 82% และตามสถิติการปราบปรามรูปแบบการค้าประเวณีแบบผิดปกติและแบบใหม่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลีในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวนการปราบปรามรูปแบบเช่นนี้ทั้งหมด 6,669 คดี และจำนวนการปราบปรามร้านนวดทางเพศ 2,886 คดี ซึ่งเท่ากับ 43.3%

ห้องส่งผู้หญิง

เป็นห้องที่ส่งผู้หญิงไปที่ร้านคาราโอเกะ ร้านเหล้าแบบคาราโอเกะ ร้านนวด หรือสถานที่ที่ถูกค้าบอ ซึ่งทำหน้าที่เป็นสำนักงานตัวแทน ผู้หญิงที่ถูกส่งไปทำการขายบริการทางเพศ

โดยตรงหรือกระทำที่คล้ายคลึงกับการค้าประเวณี

ห้องคอนโด

เป็นคอนโดที่ถูกปรับเปลี่ยนเป็นห้องที่แอบทำการค้าประเวณี เช่น ผู้กระทำผิดทำให้คอนโดที่มีห้องนอนหนึ่งห้องกับหนึ่งห้องนั่งเล่นเปลี่ยนเป็นคอนโดที่มีทั้งหมด 5 ห้องนอนเพื่อใช้ในการค้าประเวณี

การนัดพบผู้หญิงทางแอปพลิเคชัน

ผู้ค้าประเวณีกับผู้ทำการซื้อประเวณีติดต่อกันทางแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน ซึ่งเป็นลักษณะการค้าประเวณีแบบอิสระ

8. ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลีต่อความผิดฐานค้าประเวณี

สาธารณรัฐเกาหลีได้ตั้งเป้าหมายการกวาดล้างแหล่งช่องโสเภณีในปี พ.ศ. 2547 โดยออกนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนเป้าหมายนั้น ดำเนินการบังคับให้ปิดแหล่งช่องโสเภณีตามขั้นตอนแล้วได้ผลสำเร็จการค้าประเวณีมีจำนวนลดลงอย่างมาก ในขณะเดียวกัน กฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษต่อความผิดฐานค้าประเวณี ถูกบัญญัติขึ้นมาเพื่อป้องกันการค้าประเวณีและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้าประเวณีซึ่งส่งผลให้คนทั่วไปตระหนักว่าการค้าประเวณี การซื้อประเวณี และการสนับสนุนการค้าประเวณีเป็นความผิดตามกฎหมาย

แต่หลังจากมีการปราบปรามการค้าประเวณีอย่างเต็มที่แล้ว รูปแบบการค้าประเวณีของสาธารณรัฐเกาหลีเกิดเป็นรูปแบบผิดปกติและแอบแฝงมากขึ้น เช่น ห้องการหอม ห้องการส่งหญิง ร้านนวดทางเพศ ร้านตัดผม เป็นต้น ซึ่งรูปแบบผิดปกติและแอบแฝงดังกล่าวคิดเป็น 95% ในธุรกิจการค้าประเวณีของสาธารณรัฐเกาหลี

ถึงแม้ว่ารูปแบบช่องโสเภณีลดลงอย่างมากแล้ว แต่ก็ยังมีรูปแบบผิดปกติและแอบแฝงจำนวนมากและขนาดธุรกิจขยายมากขึ้น โดยการใช้อินเทอร์เน็ตหรือสมาร์ทโฟนเพื่อติดต่อกับลูกค้าอย่างง่ายดาย เพราะฉะนั้นตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองใช้วิธีการแอบตรวจ (Undercover investigation) เพื่อได้ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพทางการจับกุมผู้ต้องหา การเก็บหลักฐานพยาน แต่ลักษณะการเกิดขึ้นของการค้าประเวณียังซับซ้อนลึกลับ การจับกุมกับการเก็บหลักฐานก็ยิ่งยากลำบาก เนื่องจากผู้กระทำความผิดฐานค้าประเวณีเปิดสถานค้าประเวณีแบบห้องธรรมดาในคอนโด หรือทำงานแบบตัวแทนเท่านั้น โดยติดต่อกันระหว่างลูกค้าทางไซเบอร์

และเพื่อการบังคับใช้กฎหมายของฝ่ายการตรวจบรรลุเป้าหมาย ต้องการการลงโทษโดยการยึดทรัพย์สินที่ได้จากการค้าประเวณีอย่างหนัก เพราะสาเหตุที่ผู้กระทำความผิดฐานค้าประเวณีทำธุรกิจเกี่ยวกับการค้าประเวณีคือ การหารายได้มหาศาลอย่างรวดเร็วและง่ายดาย กฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษต่อความผิดฐานค้าประเวณีก็ชี้แจงการยึดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี แต่ขนาด

การยึดทรัพย์สินของศาลไม่ทั่วถึงขนาดที่ผู้กระทำผิดหารายได้จากธุรกิจการค้าประเวณี ซึ่งไม่ค่อยส่งผลกระทบต่อความกดดันด้านแรงจูงใจของผู้กระทำผิด

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พงษ์ธร สำราญ (2549) ศึกษาเรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการ อาบ อบ นวด ผลการศึกษาพบว่า การที่สถานบริการอาบ อบ นวด เป็นแหล่งค้าประเวณีดังกล่าวเกิดจากปัจจัยทางกฎหมายหลายประการ ปัญหาที่สำคัญคือ บทบัญญัติของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เองได้เอื้อให้เกิดการค้าประเวณีขึ้นเนื่องจากกฎหมายยินยอมให้ชายและหญิงเพียงสองคนอบน้ำและนวดตัวอยู่ด้วยกันในห้องรโหฐานที่มีเตียงนอน อันเป็นการสร้างโอกาสให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศกันได้โดยง่าย ทั้งยังกำหนดมาตรการลงโทษแก่ผู้ประกอบการต่ำกว่าที่ควร การแสวงหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับเจ้าของสถานบริการและผู้เป็นธุระจัดหาให้ค้าประเวณีก็เป็นเรื่องยาก เนื่องจากพยานส่วนใหญ่ก็มีส่วนในการกระทำผิดกฎหมายอยู่ด้วย อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายก็ยังคงขาดประสิทธิภาพหรือความสนใจอย่างเพียงพอ ซึ่งหากมีการแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ให้มีความผิดเฉพาะเกี่ยวกับการค้าประเวณีและกำหนดบทลงโทษทางอาญาและการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต แก่ไขกฎหมายที่เกี่ยวเนื่องเพื่อไม่ให้มีโอกาสเกิดความสัมพันธ์ทางเพศภายในสถานบริการได้โดยง่าย การตั้งผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีบางจำพวกให้เข้ามาเป็นพยานโดยผ่านขั้นตอนการลดหย่อนโทษ การสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง จะมีส่วนสำคัญที่ช่วยลดปัญหาการค้าประเวณีในสถานบริการอาบ อบ นวด ลงได้

จริยวรรณ พุทธรักษ์ และคณะ (2550) ศึกษาเรื่อง การค้ามนุษย์ พินิจในแนวสตรีนิยม ในพื้นที่ของอินเทอร์เน็ตกระบวนการทางกฎหมาย และหน่วยงานภาครัฐ ผลการศึกษาพบว่า “การค้ามนุษย์” คือ ปริมาณของระบบปิดชิปไทย ที่เอาเปรียบ กดจี ทำร้าย ลิดรอนละเมิดสิทธิมนุษยชน และทำร้ายผู้หญิง เพื่อความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ใช้แนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมเป็นหลัก โดยแนวคิดทฤษฎีนี้ให้ผู้หญิงเป็นจุดศูนย์กลางของการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจการค้ามนุษย์ในพื้นที่ของอินเทอร์เน็ต กระบวนการทางกฎหมาย และบันทึกข้อตกลงฯ (MOU) โดยมีแนวคิดทฤษฎี ที่เป็นส่วนประกอบทั้งหมด คือ

1. แนวคิดทฤษฎีนิติปรัชญาแนวอติศาสตร์/ ทฤษฎีกฎหมายแนวสตรีนิยม (Feminism jurisprudence/ Feminist legal theory) โดยแนวคิดนี้จะสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการทางกฎหมายไม่ได้สร้างความเป็นธรรมให้กับผู้หญิงอย่างที่เราควรจะเป็น เพราะผู้หญิงเป็นเพียงส่วนเติมเต็มของสังคม โดยขาดสิทธิในการเข้าถึงระบบยุติธรรม

2. แนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist theory) เป็นแนวคิดทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ ที่มีความคิดเห็นต่างไปจากสังคมศาสตร์กระแสหลัก ซึ่งความแตกต่างหลากหลายของทฤษฎีนี้มีจุดประสงค์ร่วมกัน คือ การจัดการคดีทางเพศ ที่ผู้หญิงถูกกระทำในรูปแบบต่าง ๆ และสตรีนิยมยังเป็นเครื่องมือหรือแนวคิดที่จะเปิดโลกทัศน์ของสังคม ให้มองเห็นสถานะสังคมกระแสหลักที่นักสตรีนิยมถือว่าเป็นสังคมแบบปิตาธิปไตย ที่กดขี่และเอารัดเอาเปรียบผู้หญิง

ซึ่งคณะผู้วิจัยนำทฤษฎีเหล่านี้ มาวิพากษ์ในพื้นที่ของอินเทอร์เน็ต กระบวนการทางกฎหมาย และบันทึกข้อตกลงเรื่องแนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็ก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ จนได้ข้อค้นพบว่ากฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง และบันทึกข้อตกลงฯ ยังไม่มีการพิจารณาถึงการค้ามนุษย์ในพื้นที่ของอินเทอร์เน็ต อันเป็นสื่อเสรีที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ไม่ว่าอยู่แห่งหนใดในโลก

เสาวนีย์ เตชะไพฑูริย์ (2551) ศึกษาเรื่อง การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์: ศึกษากรณีส่งหญิงไทยไปค้าประเวณียังต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า การประกอบอาชญากรรมค้ามนุษย์ได้มีการดำเนินการในลักษณะที่ทำกันเป็นกลุ่มหรือเป็นขบวนการข้ามชาติ มีการวางแผนประสานงานกันทำผิดกฎหมายด้วยวิธีการที่ซับซ้อนยากแก่การจับกุมดำเนินคดีได้ กฎหมายภายในของไทย เช่น ประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติมาตรการในการคุ้มครองหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 มีช่องว่างและมีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้แม้ไทยจะได้ออกความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและการค้ามนุษย์ แต่ก็ยังขาดการออกกฎหมายภายในเพื่อรองรับพันธกรณีที่มีอยู่ตามข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว จึงทำให้การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เท่าที่ควร

แนวทางในการแก้ปัญหากฎหมายจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาช่องว่างของกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายให้เคร่งครัดขึ้น ควรมีการออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เพื่อที่จะสามารถเอาผิดอาชญากรรมนี้ได้โดยตรง และควรมีการออกกฎหมายภายในอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับพันธกรณีของไทยที่มีต่อความตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบของประเทศต่าง ๆ เพื่อสกัดกั้นมิให้ผู้กระทำผิดและขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติ สามารถเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อดำเนินการค้ามนุษย์ได้

ณัฐยา วิริวิทยา (2553) ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์: ศึกษาเฉพาะกรณีพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้ง

เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจต่อความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ตลอดจนแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เครื่องมือที่ใช้ศึกษา คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ จำนวน 62 นาย และใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัญหาอุปสรรคของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์การค้ามนุษย์ของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า ด้านทักษะของเจ้าพนักงานตำรวจต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ในภาพรวม พบว่า การจัดการกับปัญหานั้นไม่สามารถจะทำให้ปัญหานี้ลดลงได้ กลับยิ่งทวีความรุนแรง เนื่องจากปัญหาการค้ามนุษย์จะเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงกลายเป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตำรวจในการสืบสวนสอบสวน และการจับกุมผู้กระทำความผิด ด้านผู้ปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่บางส่วนมีส่วนร่วมอยู่ในขบวนการค้ามนุษย์ ด้านผู้ถูกล่อลวง ได้แก่ ปัญหาเหยื่อไม่ยอมให้ข้อมูล เนื่องจากไม่ต้องการเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่หรือผู้มีอิทธิพล มีปัญหาด้านภาษา ความหวาดกลัว หรือเหยื่อกลับไปสู่การถูกล่อลวงใหม่ ซึ่งถือเป็นปัญหาด้านการให้การเยียวยา

ด้านนโยบาย ได้แก่ การขาดเอกภาพในแนวทางการปฏิบัติระหว่างหน่วยในขณะที่ยังดำเนินการต้องอาศัยการประสานหลายฝ่ายในระยะเวลาที่จำกัด บุคลากร และมีข้อขัดแย้งระหว่างกฎหมายของประเทศต้นทางและปลายทาง ทำให้การดำเนินงานล่าช้า ด้านการประสานงาน ได้แก่ ปัญหาในการประสานงานกับประเทศต้นทาง ประเทศปลายทางและระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยยังมีข้อจำกัดในการให้ความร่วมมือ ในการตรวจสอบสัญชาติของผู้เสียหาย ทำให้ต้องค้างอยู่ที่ประเทศปลายทางเป็นเวลานาน

ปียะศักดิ์ พงศ์อัมพรศักดิ์ (2554) ศึกษาเรื่อง ปัญหาแรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่ขายบริการทางเพศ: กรณีศึกษาจังหวัดระนอง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์แรงงานต่างด้าวหญิงชาวพม่าที่หลบหนีเข้าเมืองมาขายบริการทางเพศส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตอย่างปกติสุข ซึ่งเป็นความมั่นคงทางสังคมของประชาชนในพื้นที่จังหวัดระนอง
2. เพื่อศึกษาแสวงหาแนวทางในการแก้ไขและป้องกันแรงงานต่างด้าวหญิงชาวพม่าที่หลบหนีเข้าเมืองมาขายบริการทางเพศในพื้นที่จังหวัดระนอง โดยมีขอบเขตการศึกษาประเด็นที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางสังคมในพื้นที่จังหวัดระนองเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษา 2 แบบคือ การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร เป็นการศึกษาข้อมูลจากเอกสารวิชาการ บทความวารสาร รายงานการวิจัย ข้อมูลจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลัก

ทั้งตัวหญิงสาวพม่าที่ขายบริการทางเพศ หญิงสาวพม่าทั่วไป บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว รวมทั้งประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การวิเคราะห์เอกสารและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาจากเอกสารต่าง ๆ และจากการสัมภาษณ์แล้วสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุที่มาของปัญหาผลกระทบต่อความมั่นคงทางสังคมในพื้นที่จากการลักลอบเข้ามาขายบริการทางเพศของหญิงสาวพม่า พร้อมทั้งข้อสรุปแนวทางที่จำเป็นสำหรับการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

ผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบความมั่นคงทางสังคม มีข้อสรุปออกมาได้ทั้งหมด 6 ประเด็นหลักกล่าวคือ 1. ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2. ปัญหาโรคติดต่อร้ายแรง เนื่องจากหญิงสาวพม่าที่เข้ามาขายบริการ มีความเสี่ยงของการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะ โรคเอดส์ 3. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เกิดแหล่งเสื่อมโทรมในย่านชุมชนที่มีการขายบริการทางเพศ เกิดมลภาวะเป็นพิษ 4. ปัญหาสุขภาพจิต เกิดแพร่ระบาดของยาเสพติด 5. ปัญหาความขัดแย้งทางวัฒนธรรม และความเป็นอัตลักษณ์ (Identity) เฉพาะกลุ่มประชาชนและผู้อยู่อาศัยคนไทยในพื้นที่เกิดความรู้สึกต่อต้านและชิงชังชาวพม่าที่เข้ามาทำงานในจังหวัดระนอง 6. ปัญหาการเกิดเด็กไร้สัญชาติ การเกิดเด็กไร้สัญชาติทั้งจากแรงงานต่างด้าวทั่วไป หรือเกิดจากหญิงสาวพม่าที่ขายบริการทางเพศ

พันธุกร ศาสนะสุพันธ์ และคณะ (2554) ศึกษาเรื่อง กระบวนการย้ายถิ่นข้ามชาติของผู้ย้ายถิ่นที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการย้ายถิ่นข้ามชาติของผู้ย้ายถิ่นที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ข้ามชาติในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกตามแนวทางสัมภาษณ์กับผู้ย้ายถิ่นคนไทยและคนลาวที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ข้ามชาติ ที่อยู่ในระบบช่วยเหลือในหน่วยงานของรัฐ จำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกข้อมูล จัดกลุ่มข้อมูล และสังเคราะห์แบบแผนความสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ข้ามชาติที่ศึกษาตกเป็นเหยื่อจากการเป็นเด็กและเยาวชนที่ไม่มีประสบการณ์ย้ายถิ่นข้ามชาติ มีรายได้น้อย ประกอบกับการถูกชักชวนโดยนักค้ามนุษย์ข้ามชาติให้ออกจากถิ่นเดิม มีความคาดหวังจะได้รับค่าจ้างที่สูงและเก็บเงินออมกลับถิ่นเดิม มีความรู้หรือความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศปลายทางทำให้ถูกนักค้ามนุษย์ข้ามชาติหลอกลวงให้ออกจากถิ่นเดิม และจากการไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเดินทาง ทำให้ต้องพึ่งพานักค้ามนุษย์ข้ามชาตินำพาเดินทาง และดำเนินเอกสารเดินทางเข้าประเทศปลายทาง ในกรณีผู้ที่เดินทางเข้าประเทศปลายทางโดยถูกกฎหมาย ส่วนผู้ที่ติดสิ่งเสพติดถูกชักชวนให้เสพสิ่งเสพติด (สุราและยาบ้า) จึงทำให้ตนอยู่ใต้การควบคุมของนักค้ามนุษย์ข้ามชาติ และจากการมีสถานภาพที่ผิดกฎหมายในประเทศปลายทาง ทำให้ต้องพึ่งพานายจ้างช่วยพาหลบซ่อนจากการถูกจับกุม และถูกนายจ้างซื้อไว้ทำงานและแสวงหา

ประโยชน์ ที่ทำให้ตกอยู่ใต้บังคับของนายจ้าง

Jones et al. (2011) ได้ศึกษาเรื่อง การค้ามนุษย์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น: การเรียนรู้ในการจ้างพนักงานใหม่ การขนส่ง และการควบคุม ในการวิจัยนี้ หญิงไทย 4 คนเล่าให้ ฟังเรื่องประสบการณ์ของการค้ามนุษย์ของเขาเอง หญิงไทยเหล่านี้ได้เป็นพนักงานในสถานบริการ ทางเพศของญี่ปุ่น ซึ่งศึกษาการเข้าใจพลวัตของการค้ามนุษย์รูปแบบการจ้างพนักงานใหม่โดยการ ขนส่ง และการรักษาสภาพนั้นในประเทศปลายทาง

การวิเคราะห์ประสบการณ์ของหญิงเหล่านั้นได้แสดงให้เห็นสองมิติว่า 1. ความอ่อนแอ และกลยุทธ์ในการจ้างหญิงให้เป็นพนักงานในสถานบริการทางเพศของประเทศปลายทาง

2. วิธีการใช้ในการขนส่งข้ามแดน

การจ้างพนักงานใหม่และการขนส่ง

หญิงไทยในวิจัยนี้ยากจนมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาครอบครัวเนื่องจากความยากจน และถูกกดขี่ในระบบสังคมแบบพ่อค้าลูก และเมื่อเขาย้ายถิ่นฐานแล้ว ไม่มีฝีมือที่สามารถใช้ได้ เพื่อประทังชีวิตในสังคมที่พัฒนาเทคโนโลยี ซึ่งทำให้ตกเป็นเหยื่อในการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหา ประโยชน์ได้โดยง่าย

ความสำเร็จของการจ้างพนักงานขึ้นอยู่กับคนที่ผู้ค้ามนุษย์ได้ความเชื่อถือนของหญิง และ ในบางกรณีความเชื่อถือนของครอบครัวของเขา การหลอกลวงประกอบด้วยความเชื่อมั่นที่ว่าหญิง ไม่ต้องการค่าใช้จ่าย หนังสือเดินทาง หรือเอกสารการท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปทำงานใน ต่างประเทศ ซึ่งอาจดูเหมือนเป็นทั้งโอกาสทางการเงินและความเสี่ยง

ปัจจัยความอ่อนแอในการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และการบังคับให้ขายบริการ ทางเพศ

ความยากจนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่ผลักดันให้เป็นผู้ค้ามนุษย์ให้เป็นพนักงานในสถานบริการ ทางเพศ แต่ Feingold ชี้แจงว่าความยากจนเป็นปัจจัยอย่างเดียวไม่ได้ที่ทำให้หญิงทำการค้าประเวณี รวมทั้งวัตถุนิยมในเมืองใหญ่ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมหญิงให้ย้ายถิ่นฐานเพื่อการค้าประเวณี

การควบคุมผู้ถูกค้ามนุษย์

หญิงที่ถูกค้าขายถูกคิดหนี้สินจากค่าใช้จ่ายประจำวัน และค่าที่ไม่ได้คาดไว้ เช่น ค่าผ่าตัด ทำศัลยกรรม และค่ารักษาโรค ซึ่งจำนวนหนี้สินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามเวลา เพราะว่าผู้ค้ามนุษย์ต้องการ หนี้สินของหญิงเพื่อนำมาใช้เป็นข้อจำกัดที่ทำให้หญิงบังคับให้ค้าประเวณี นอกจากนี้ ผู้ค้ามนุษย์ รักษาความควบคุมโดยหญิงถูกแยกตัวอยู่ต่างหาก ได้รับความควบคุมดูแลอย่างต่อเนื่อง และ การคุกคามทางร่างกาย การถูกแยกตัวอยู่ต่างหาก ในประเทศญี่ปุ่นมีความหมายว่าหญิงสร้างความ สัมพันธ์กับลูกค้าได้เท่านั้น ซึ่งเป็นคนที่ทำให้แบกภาระที่เป็นหนี้สิน

องค์กรอาชญากรรมหรือไม่

ประสบการณ์ของหญิงเหล่านี้ได้นำเสนอว่าการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นได้ผลสำเร็จเนื่องจากเครือข่ายระหว่างขบวนการผู้ค้นหาพนักงานใหม่และผู้ลักลอบคนเข้าประเทศ แต่ก็มีอีกด้วยว่านายหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจ้างพนักงานใหม่และการขนส่งโดยส่วนใหญ่เป็นคนรู้จักในหมู่บ้าน หรือบุคคลที่เคยถูกค้าขายมาก่อน

การแทรกแซงโดยเฉพาะ

เมื่อหญิงประสบช่วงวิกฤติทางการเงิน ต้องมีทางเลือกอื่น ๆ ยกเว้นการค้าประเวณี พวกทางเลือกประกอบด้วย การฝึกอบรมทางอาชีพ หรือการให้กู้จำนวนเงินน้อยเพื่อส่งเสริมให้สร้างธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย

งานวิจัยนี้เน้นความต้องการของการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดมากกว่าและการฟ้องร้องการกระทำของผู้นำของขบวนการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้อง ไม่ใช่ของผู้ถูกค้าขาย พร้อมกับการพิจารณาการอนุมัติที่มีความเข้มงวดมากกว่ากับประเทศที่ไม่ทำตามกฎหมายระหว่างประเทศ

George (2554) ศึกษาเรื่อง ส่วนที่แข็งแกร่งของกฎหมายกลับมีความอ่อนแอ: กฎหมายที่ปกป้องเหยื่อในการค้ามนุษย์สนับสนุนไม่สมบูรณ์แก่เหยื่อในการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศอย่างไร วิจัยนี้ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทิศทางที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาบังคับใช้กฎหมาย “กฎหมายการปกป้องเหยื่อของการค้ามนุษย์ ค.ศ. 2000 Trafficking Victims Protection Act of 2000 (TVPA)” ให้กับเหยื่อที่ไหนที่มีคนอาศัยอยู่ก็ตาม มีการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศเกิดขึ้น แต่กฎหมายที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการฟ้องร้อง การปกป้อง และการป้องกันการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศไม่เหมาะสม ซึ่ง TVPA ไม่ค่อยสนับสนุนเหยื่อจากการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ธุรกิจการขายบริการทางเพศหมดสิ้นไป และปกป้องเหยื่ออย่างจริงจัง รัฐบาลสหรัฐอเมริกาต้องตรวจสอบโครงสร้างของกฎหมายดังกล่าว และวิธีการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ผู้บัญญัติกฎหมายต้องการศึกษาลักษณะของเหยื่อซึ่งเกิดขึ้นจากธุรกิจทางเพศ เพื่อให้กฎหมายตอบสนองความต้องการของเหยื่อ

ทวีชัย ระเบียบ (2555) ศึกษาเรื่อง กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า หญิงผู้ประกอบการอาชีพค้าประเวณีมีภูมิหลังด้านสภาพครอบครัวที่ยากจนบิดาและมารดาแยกทางกันหรือมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ สถานะทางครอบครัวอยู่ระดับล่างมีหนี้สินมาก แรงจูงใจหลักในการค้าประเวณี คือ หาเงินจำนวนมากมาใช้สอยส่วนตัว ชำระหนี้สินและใช้จ่ายในครอบครัว ช่องทางในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย คือ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว หนองคายและมุกดาหาร ช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้หนังสือ

ผ่านแดนชั่วคราว หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยว และใช้วิธีลักลอบผ่านแดนเข้ามาแบบ
 ผิดกฎหมายโดยวิธีนั่งเรือข้ามฟาก ในด้านวิถีชีวิตกลุ่มหญิงโสเภณีต่างดาวจะเช่าห้องเช่าอยู่ข้างนอก
 เริ่มทำงานตั้งแต่ 20.00 จนถึงเวลา 02.00น. รายได้ได้ต่อเดือน เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 25,000 บาท
 ต่อเดือน โดยเก็บไว้เป็นเงินออมและใช้สอยส่วนตัว และส่งให้ทางบ้านเพื่อช่วยเหลือครอบครัว
 ใช้เวลากับการพักผ่อนในห้องพัก และเดินเลือกซื้อของใช้และเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้าหรือ
 ตลาดนัด มีการดูแลสุขภาพอยู่เสมอ รับประทานอาหารมีประโยชน์ พักผ่อนออกกำลังกาย และ
 ตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุก 2-3 เดือน ด้านการวางแผนในอนาคตของผู้ค้าประเวณีกลุ่มหญิงโสเภณี
 ต่างดาวโดยส่วนใหญ่ต้องการอยากจะทำงานขายบริการทางเพศต่อจนกว่าตนเองจะเริ่มทำงาน
 ไม่ไหวหรือจนกว่าทางร้านจะเลิกจ้าง หากต้องเลิกอาชีพแล้ว ก็อยากจะกลับไปอยู่ที่ประเทศลาว
 และจะนำเงินทุนที่ตนได้จากการทำงานขายบริการมาใช้เปิดร้านเสริมสวย ร้านขายของชำและ
 ร้านขายอาหารที่ประเทศลาว รองลงมาจะนำเงินทุนที่เก็บไว้มาปล่อยกู้ หญิงบางส่วนที่ต้องการ
 อยากจะแต่งงานกับสามีที่เป็นคนไทยและตั้งถิ่นฐานใช้ชีวิตในประเทศไทย เพราะเป็นค่านิยมของ
 หญิงต่างดาวที่ถ้าหากได้แต่งงานกับผู้ชายไทยแล้ว จะ ได้มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบายมากขึ้น

วรรณพร ปิ่นทะเลศ (2555) ศึกษาเรื่อง ผู้หญิงลาวที่ทำงานร้านคาราโอเกะในประเทศ
 ไทย: การย้ายถิ่นและการใช้ชีวิตข้ามพรมแดน โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อทำความเข้าใจ
 ประสบการณ์ชีวิตของผู้หญิงลาวที่ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานร้านคาราโอเกะในประเทศไทย จำนวน 10
 คน ข้อค้นพบเบื้องต้นคือ ผู้หญิงลาวเหล่านี้เข้าประเทศไทยถูกกฎหมายผ่านวีซ่านักท่องเที่ยว เพียงแต่
 ลักลอบทำอาชีพแบบผิดกฎหมาย ด้วยเหตุผลเพื่อรักษาสถานะ “ความเป็นลูกผู้หญิงที่ดี” ใน
 ขณะเดียวกันยังสามารถสร้างความสัมพันธ์กับคนทางบ้านผ่านการส่งเงิน การเยี่ยมเยือนช่วง
 เทศกาล สำหรับเครือข่ายทางสังคม โดยเฉพาะเครือญาติ เพื่อจากหมู่บ้านเดียวกัน ยังคงมี
 ความสำคัญอย่างมากต่อการย้ายถิ่น การปรับตัว การอยู่อาศัยและการประกอบอาชีพของผู้หญิงลาว
 ในประเทศไทย

ประไพรัตน์ รัตนโอพาร มิกซ์ (2555) ศึกษาเรื่อง หญิงไทยและชุมชนไทย วันนี
 ในเยอรมนี ในบทที่ 3 ของหนังสือ หญิงไทยและชายไทยแปลงเพศที่จัดทำโดยเครือข่ายคนไทย
 ในต่างแดน เยอรมนี บทความนี้ไม่ได้เน้นหนักไปทางวิชาการ แต่ต้องการแสดงให้เห็นรูปแบบ
 การย้ายถิ่นฐานของหญิงไทยและชายไทยแปลงเพศมายังประเทศเยอรมนี วิธีการเดินทาง
 แรงผลักดันต่าง ๆ รวมทั้งวิถีชีวิตและรูปแบบของการทำงานค้าประเวณีของหญิงไทย รวมทั้งปัญหา
 ที่หญิงไทยหรือชายไทยแปลงเพศได้ประสบ โดยเฉพาะคนที่ทำงานค้าประเวณีจำนวนหนึ่งที่ต้อง
 ทำงานอยู่กับคนกลุ่มเดียวกัน ไม่ได้สนใจโลกภายนอก มีโลกเป็นของตนเอง เมื่อเกิดมีปัญหาที่จะ

ปรึกษากันเอง และที่สำคัญปัญหาส่วนใหญ่ของหญิงไทยและชายไทยแปลงเพศ คือ ปัญหาเรื่อง ภาษาเยอรมันหลายคนพำนักอาศัยอยู่ในประเทศเยอรมันมีมาเป็นเวลานาน

ข้อมูลบางอย่างในบทความนี้ได้มาจากประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานให้ความช่วยเหลือหญิงไทย และจากการเดินทางไปเยี่ยมเยียนสถานบริการทางเพศต่าง ๆ ในเขตที่ทำงานอยู่

Jakobsson and Kotsadam (2013) ศึกษาเรื่อง กฎหมายและเศรษฐกิจของทาสทางเพศ ระหว่างประเทศ: กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ สรุปว่า การค้ามนุษย์ข้ามชาติเพื่อการใช้หาประโยชน์ทางเพศเป็นการกระทำทางเศรษฐกิจเพื่อหารายได้ และก่อให้เกิดประมาณ 4 ล้านคน ถูกค้าขายในแต่ละปี กฎหมายที่เกี่ยวกับธุรกิจทางการเพศส่งผลกระทบต่อการใช้กำไรจากการค้ามนุษย์ อาจจะทำให้กระแสของการค้ามนุษย์ที่ไหลเข้าไปสู่ประเทศเปลี่ยนแปลง ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเทศยุโรป สามารถสังเกตได้ว่าในประเทศที่การค้าประเวณีเป็นความผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์เพื่อการใช้หาประโยชน์ทางเพศเกิดขึ้นน้อยที่สุด แต่กลับเกิดขึ้นมากที่สุดในประเทศที่ทำให้การค้าประเวณีถูกกฎหมาย ซึ่งกำหนดไว้ว่าการค้าประเวณีเป็นการกระทำที่ถูกกฎหมาย แต่การจัดซื้อเป็นความผิดกฎหมาย การศึกษาประเทศที่ทำให้การซื้อบริการทางเพศผิดกฎหมาย เช่น ประเทศนอร์เวย์ ประเทศสวีเดน ส่งเสริมสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์ ซึ่งยิ่งกฎหมายกดดันการค้าประเวณีมากขึ้น ทำให้การค้ามนุษย์เกิดขึ้นน้อยลง

ถึงแม้ว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไม่ได้ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลอย่างชัดเจน แต่ผลงานเสนอว่าการทำให้ทั้งการจัดซื้อและการซื้อขายบริการทางเพศผิดกฎหมายอาจจะทำให้การค้ามนุษย์ข้ามชาติลดลงได้

วิลาลินี อารีเยกิจโกศล (2557) ศึกษาเรื่อง การย้ายถิ่นไปทำงานในรูปแบบไม่ปกติและการละเมิดทางเพศของแรงงานหญิงไทย: กรณีศึกษาธุรกิจนวดแผนไทยในกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ศึกษาถึงกระบวนการย้ายถิ่น ตลาดแรงงานภาคบริการในสาธารณรัฐเกาหลี รวมถึงกระบวนการจัดหางาน สาเหตุการตัดสินใจไปทำงานของแรงงานหญิงไทยชีวิตและประสบการณ์ของแรงงานหญิงไทยในกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี การละเมิดทางเพศต่อแรงงานหญิงไทยในอาชีพนวดแผนไทย และการแสวงหามาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกรณีศึกษาจำนวน 8 คน

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งสงวนไว้สำหรับผู้พิการชาวเกาหลีใต้ที่ผ่านการอบรมเท่านั้น แต่ปัจจุบันแรงงานหญิงไทยที่มีทักษะการนวดแผนไทยนิยมเดินทางไปสาธารณรัฐเกาหลีโดยใช้ประโยชน์จากการยกเว้นการตรวจลงตราเข้าสาธารณรัฐเกาหลี 90 วัน ในประเภทนักท่องเที่ยวจำนวนมาก โดยการติดต่อผ่านนายหน้าจัดหางานเอกชนหรือ

เอกเทศ และต้องชำระค่านายหน้าในราคาสูง สาเหตุของการตัดสินใจย้ายถิ่น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่เป็นส่วนดึงดูดให้แรงงานหญิงไทยตัดสินใจเดินทางโดยมีรายได้สูงเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญ ประกอบกับความต้องการมีประสบการณ์ และคาดหวังให้มีชีวิตที่ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจของครอบครัวที่แรงงานหญิงไทยเหล่านี้มีภาระที่ต้องรับผิดชอบ แรงงานย้ายถิ่นหญิงไทยมีโอกาสเสี่ยงหลายประการ แต่แรงงานหญิงไทยเหล่านี้ต่างมีทัศนคติเชิงบวกในการย้ายถิ่นเพื่อทำอาชีพนวดแผนไทยเป็นอย่างมาก แรงงานหญิงไทยอาชีพนวดแผนไทยมีเงินออม มีประสบการณ์ที่แตกต่าง แต่แรงงานหญิงไทยในอาชีพนวดแผนไทยในกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลีบางรายถูกลวนลาม ล้วงละเมิดทางเพศ แม้การบริการนวดแผนไทยไม่ได้เป็นการค้าบริการธุรกิจอาบอบนวดก็ตาม แต่เป็นการใช้ทักษะการนวดเพื่อสุขภาพและการต่อรองกับลูกค้า ซึ่งแรงงานหญิงไทยเหล่านี้ อาจไม่ได้ตั้งใจให้ตนเองนั้นทำบริการพิเศษตั้งแต่เริ่มตัดสินใจย้ายถิ่น หรืออาจเปลี่ยนใจภายในภายหลังจากการย้ายถิ่นในระหว่างการทำงานนวดแผนไทย

Kamler (2014) ศึกษาเรื่อง การค้ามนุษย์และการบังคับให้ค้าประเวณีในประเทศไทย: การสร้างกรอบความคิดใหม่เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศในยุคของโลกาภิวัตน์ สรุปการศึกษาว่าการค้าหญิงเพื่อการบังคับให้ค้าประเวณีเป็นปัญหาระดับโลกซึ่งมีความสัมพันธ์กับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานประเมินว่าผู้หญิงกับเด็กจำนวน 200,000-225,000 คน มาจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ย้ายถิ่นไปสู่ประเทศอื่นในแต่ละปี โดยจุดประสงค์เพื่อการบังคับใช้แรงงาน ซึ่งทำให้ประเทศนี้เป็นต้นเหตุที่ใหญ่ที่สุดของการค้าหญิงในโลก ประเทศไทยซึ่งติดอันดับ Tier 2 Watch List ตามผลการตรวจสอบระดับการค้ามนุษย์ของสหรัฐอเมริกาในปี 2554 โดยถูกแบ่งแยกเป็นทั้งประเทศต้นทาง เดินทางผ่าน และปลายทาง

หลายปัจจัยอธิบายสาเหตุในการที่รัฐบาลไทยปล่อยการค้ามนุษย์และการบังคับให้ค้าประเวณีในแดนระหว่างประเทศ ปัจจัยแรกคือ การท่องเที่ยวทางเพศ การท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดที่ทำให้การบังคับให้ค้าประเวณีแพร่กระจายในกลุ่มหญิงสาวในประเทศไทย Pulitzer Crisis Center ในประเทศไทยได้ออกข่าวว่า ในจำนวนนักท่องเที่ยวทางเพศในโลก มี 25% เป็นคนอเมริกาเหนือ ทั้งพวกนี้สนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวทางเพศโดยตรง ปัจจัยอื่นที่ทำให้ประเทศไทยเป็นส่วนร่วมในการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศและการค้าประเวณีมีความเกี่ยวข้องกับความแตกต่างที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์ในอัตลักษณ์ของชาติ ประเทศไทย จึงใช้ความแตกต่างกันที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของชาติกับสถานะที่แตกต่างกันในพื้นที่ต่าง ๆ และโลก จนทำให้รวมอัตลักษณ์ของชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

Castles and Miller (1993) ได้นำเสนอกรอบความสัมพันธ์ระหว่างโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมว่าในตอนการเริ่มของศตวรรษ 21 ลักษณะวัฒนธรรมได้เริ่มเป็นรูปแบบสัญญา และ

การกำหนดเองที่มีการรุนแรง รวมทั้งสัญญาอนุญาตที่ทำให้วัฒนธรรมมีลักษณะชาตินิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ได้เผชิญหน้ากับปฏิกิริยา ต่อการคุกคามของโลกาภิวัตน์ซึ่งรับรู้แล้วว่าเป็นการคุกคาม เพื่อสนับสนุนความคิดของอัตลักษณ์ ประเทศไทยมีแนวโน้มมากขึ้นที่ให้อนุญาตอาชญากรรม การค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางใน พรอมแดน

กิตติศักดิ์ เจริญศิริประเสริฐ และคณะ (2558) ศึกษาเรื่อง การค้าประเวณีหญิงจาก ประเทศในแถบอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย งานวิจัยชิ้นนี้ดำเนินการศึกษาโดยใช้ วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ในการเก็บข้อมูล โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) จำนวน 2 กลุ่ม คือ 1. หญิงผู้เข้ามาค้าประเวณีจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย จำนวน 48 คน และ 2. ผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญ และ/ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน

จากการศึกษากลุ่มหญิงผู้ค้าประเวณีจากประเทศในแถบภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงในภูมิภาค ต่าง ๆ ของประเทศไทย ทั้งหมด 48 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุหลักที่ผลักดันให้หญิงจากประเทศ ในแถบอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงเดินทางเข้ามาประเทศไทยเพื่อประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศคือ ความยากจน และความต้องการแสวงหาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัวให้ดีขึ้น ทั้งนี้ พบหญิงชาวเมียนมาเข้ามาค้าบริการทางเพศในประเทศไทยมากที่สุดคือ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 27.08) และพบมากในจังหวัดชายแดนของประเทศไทย คือ เชียงราย ตาก และสุรินทร์ มากที่สุด

เมื่อจำแนกตามวิธีการเข้าสู่ขบวนการค้าประเวณีแบ่งได้ 2 ด้าน ดังนี้ 1. วิธีที่หญิงต่างด้าว เข้าสู่ขบวนการค้าประเวณีในประเทศไทยมากที่สุด คือ การปฏิบัติตามคำชักชวนของบุคคลใกล้ชิด ที่ทำงานบริการทางเพศในประเทศไทยอยู่ก่อนแล้ว 2. การทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการค้า ประเวณี คือ เริ่มต้นจากการประกอบอาชีพเป็นบริกรในร้านอาหารและเด็กนักร้องในสถานบันเทิง รูปแบบต่าง ๆ และผันตัวเข้าสู่ขบวนการค้าประเวณีในท้ายสุด

จำแนกตามการบริหารจัดการรายได้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในขบวนการค้าประเวณีได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. การค้าประเวณีแบบอิสระ คือ ผู้ค้าประเวณีเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้จัดการธุรกิจ ค้าประเวณี ทั้งนี้ พบว่าผู้ค้าบริการทางเพศมีการตกลงราคาซื้อขายบริการทางเพศกับลูกค้าโดยตรง และรายได้ทั้งหมดจากการขายบริการผู้ค้าบริการจะเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว โดยพบว่า หญิงบริการชาวเมียนมา กัมพูชา และเวียดนาม เป็นกลุ่มที่ค้าประเวณีในลักษณะนี้ และพบเห็นได้ เป็นส่วนใหญ่

2. การค้าประเวณีแบบมีสังกัด เป็นลักษณะที่พบบ่อยในประเทศไทย โดยจะมีหญิงบริการดำเนินการค้าบริการทางเพศผ่านตัวแทนที่มีสถานะเป็นทั้งเจ้าของสถานบริการและผู้จัดการ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับรายได้จากการค้าบริการทางเพศของหญิงบริการ อีกทั้งมีการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวลูกค้าให้ซื้อบริการ โดย “เด็กเซียร์แบก”

จากการศึกษากลุ่มผู้บริการผู้เชี่ยวชาญ และ/หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงที่เข้ามาค้าบริการทางเพศในประเทศไทยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า 1. การทุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นปัญหาที่พบบ่อยที่สุด โดยพบว่าเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายระดับสูงและนักการเมืองบางคนมีการเรียกรับส่วนจากสถานประกอบการค้าประเวณี 2. การปลอมแปลงเอกสารจากประเทศต้นทางทำให้ไม่สามารถพิสูจน์ทราบอายุที่แท้จริงของหญิงบริการส่งผลให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าให้ความช่วยเหลือหรือลงโทษตามหลักกฎหมายได้อย่างถูกต้อง 3. กลุ่มผู้มีอิทธิพล นักการเมืองในท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายระดับสูงเป็นผู้กระทำความผิดเสียเอง โดยมากพบว่า บุคคลกลุ่มนี้เป็นเจ้าของสถานการค้าประเวณี 4. การประสานงานกับประเทศต้นทาง พบว่า การเชื่อมโยงข้อมูลหรือขอประวัติผู้ต้องสงสัยจากหน่วยงานของประเทศต้นทางมีความล่าช้าและไม่ได้รับความร่วมมือในบางครั้ง ส่งผลต่อรูปคดีและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ทางการของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นสืบสวนสอบสวนที่ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้เสียหายได้ เนื่องจากการปลอมแปลงเอกสารส่งผลให้ไม่สามารถทราบอายุที่แท้จริงของผู้กระทำความผิดฐานค้าประเวณีหรือผู้เสียหายจากการถูกบังคับค้าประเวณี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีมีจุดมุ่งหมายเพื่อ การทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นที่กำลังมีความรุนแรงมากขึ้น อันเนื่องมาจากการใช้ช่องว่าง ทางด้านกฎหมายเพื่อเข้าสาธารณรัฐเกาหลี รวมทั้งการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้โดย การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กับผู้เกี่ยวข้อง

ใช้รูปแบบของการศึกษาระเบียบวิธีการ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งได้ ทำการแบ่งวิธีการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ศึกษาค้นคว้า คือ วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมและข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยได้ทำการแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แบบ คือ

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary research)

ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ รายงาน งานวิจัย รายงานการสำรวจและวิเคราะห์ทางสถิติ รวมถึงบทความที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทย และสาธารณรัฐเกาหลี ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับการเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) เพื่อ รวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมด 16 คน ประกอบด้วย

ฝ่ายไทย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทย

กองการต่างประเทศ 2 คน

กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ 1 คน

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง 5 คน

ฝ่ายเกาหลีใต้

สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำไทย 1 คน

กองตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจเมืองอินซอน

ฝ่ายสายตรวจ 2 คน

ฝ่ายสืบสวนสอบสวน 1 คน

ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจเมืองบุนชานบึคยู 3 คน

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์เอกสาร และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีหลักการปฏิบัติดังนี้

ผู้วิจัยต้องตั้งคำถามที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในภาพรวมซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามหลัก ๆ ไว้ 2 ประเด็น ได้แก่

1. คำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหา เป็นคำถามที่มุ่งเน้นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น สภาพปัญหาปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร และการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐต่างดำเนินการอย่างไรในการปราบปรามปัญหา รวมทั้งการให้ข้อมูลทางสถิติและตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพื่อได้รู้ถึงความรุนแรงของปัญหาและให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา
2. คำถามเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหา เป็นคำถามเกี่ยวกับอุปสรรคหรือปัญหาในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐต่อปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและผลประ โยชน์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีใน 2 แนวทาง คือ การรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และการรวบรวมข้อมูลจากการสนทนา

1. การรวบรวมข้อมูลแบบวิชาการ บทความ งานศึกษาวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น รายงานทางดำเนินงาน ข้อมูลทางสถิติ จากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการได้ทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อมูลที่ผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมเกี่ยวกับปัญหา
2. การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เป็นการลงสนามวิจัยด้วยเองของผู้วิจัยเพื่อพบปะกับผู้ที่เกี่ยวข้องสำคัญเป็นการสัมภาษณ์ในระดับลึก โดยใช้คำถามที่ตรงประเด็นครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการจดบันทึกคำตอบของผู้ให้ข้อมูล ถ้ามีข้อจำกัดในเวลาหรือสถานที่ที่จะทำการสัมภาษณ์ จะดำเนินการทางไปรษณีย์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแบบเอกสาร โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative data) คือ การตีความข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และเรียบเรียงขั้นตอนที่เกิดขึ้นปัญหานั้นอย่างมีระบบ เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหามีความเหมาะสมและให้เกิดผลประโยชน์ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งวิเคราะห์ส่วนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 16 คน โดยนำผลข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาในปัจจุบัน กระบวนการปฏิบัติงาน และแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ผู้ให้สัมภาษณ์: กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทย
เจ้าหน้าที่ 2 คน ผู้ที่มีหน้าที่ในการดูแลสาธารณรัฐเกาหลี กองการต่างประเทศ: สัมภาษณ์
วันที่ 5 เมษายน ปี 2560

เคยมีคดีเกี่ยวกับการค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีใต้ ว่าญาติมาแจ้งความที่กองการต่างประเทศว่า หลานไปทำงานที่ร้านนวดแผนไทยในประเทศเกาหลีใต้ โคนยัดหนังสือเดินทางและถูกกักขังในห้องที่มีกุญแจล็อกไว้ออกมาไม่ได้ รวมถึงติดภาระหนี้สินด้วย ต้องทำงานใช้หนี้ เขาก็ใช้การติดต่อสื่อสารไลน์มาบอกสามีกับญาติที่อยู่เมืองไทยก็เลยมาหาเรา ก่อนอื่นเราต้องรู้สถานที่ที่เขาอยู่อย่างชัดเจนเพื่อให้ตำรวจเกาหลีใต้เข้าไปดู ทางตำรวจไทยได้ติดต่อทางตำรวจเกาหลีใต้ซึ่งเรามีการประสานงานกับตำรวจเกาหลีที่ดี รวดเร็ว ทันใจ แต่บางกรณีการหาสถานที่ที่เกิดเหตุลำบากเพราะนายจ้างย้ายไปที่อื่น เมื่อตำรวจเกาหลีใต้พบตัวผู้หญิง จะส่งไปที่ศูนย์ช่วยเหลือสตรีของเกาหลีใต้ ซึ่งได้รับการดูแลอย่างเรียบร้อยจากเกาหลี ก่อนส่งกลับประเทศไทย

ในส่วนกระทรวงที่รับผิดชอบในประเทศไทยคือ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีศูนย์ที่รับร้องเรียน รับแจ้งความ ถ้าเราพบว่าเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ หรือสงสัย ก็จะเชิญกระทรวงนั้นเข้าร่วมด้วยเพื่อมาคัดกรองเหยื่อที่สนามบิน และรับจากสนามบินพาไปสัมภาษณ์พาไปตรวจร่างกายว่าเป็นอย่างไร จริงหรือเปล่า และเข้าสู่กระบวนการที่จะคัดกรอง แยกแยะ บำบัดดูแลความเสียหายให้เรียบร้อย ถ้าเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ ส่วนใหญ่ที่เจอมักจะติดต่อได้แล้ว กลับมาได้แล้ว ที่หายไปก็มี ผู้หญิงไม่ยอมมา ติดต่อเลิกมาที่เมืองไทยเรียบร้อยแล้วหายไป หรือเขาออกจากที่ร้านได้แล้ว ก็ไม่มาสถานบำบัดที่เกาหลีหรือศูนย์ช่วยเหลือสตรี เขาพอแล้ว ไม่เดือดร้อนแล้ว ไม่แจ้งความ ไม่ให้ข้อมูล บางคนให้บางคนไม่ให้ ถ้าเป็นเหยื่อจริงก็รอให้ทางเจ้าหน้าที่ของเกาหลีมาดำเนินการสอบสวน เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นใน

สาธารณรัฐเกาหลี แม้ว่าดำเนินการสอบถามกับผู้หญิงส่วนใหญ่ก็ไม่ยอมพูดเกี่ยวกับนายหน้า หรือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพราะเกรงใจว่าเมื่อพูดทุกเรื่องแล้วจะมีเรื่องไม่ดีกลับมาแทนหรือตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีได้อาจไปจับกุมเพื่อนที่ร้านนวดได้ กลัวเพื่อนจะไม่ได้ทำงานต่อโดยการตรวจของ ตำรวจหรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในการจัดหาคนผู้ชายคนเกาหลีมาชวนผู้หญิงไทย ไปทำงานที่ร้านนวดในประเทศเกาหลีได้ด้วยการหลอกลวงว่ามีการหารายได้สูง ซึ่งเขาทำงานเป็นนายหน้าที่เป็นธุระจัดหาในประเทศเกาหลีได้ แต่เมื่อพบผู้ชายเกาหลีกับผู้หญิงไทย ถามความสัมพันธ์สองคนส่วนมากอ้างว่าเป็นเพื่อนกัน หรือเป็นโอป้า (คำภาษาเกาหลี หมายถึงว่าเป็นพี่) อีกรูปแบบคือ ผู้ชายเกาหลีกับผู้หญิงไทยเป็นแฟนกัน แบ่งภารกิจการจัดส่งหญิงไทยให้ไปค้าประเวณีที่เกาหลีได้ซึ่งฝ่ายผู้หญิงไทยทำงานเป็นธุระจัดหาและฝ่ายผู้ชายติดต่อกับทางร้านนวดแผนไทยในประเทศเกาหลีได้

ผู้หญิงอาจเข้าใจว่าจะทำงานนวดอย่างเดียว แต่กลายเป็นการขายบริการทางเพศอย่าง แอบแฝง บางคนไม่ยอมทำจะถูบบังคับให้ค้าประเวณีแต่มีอีกกลุ่มหนึ่งที่รู้แล้วตั้งแต่แรกว่าจะต้องทำงานขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นแบบสมัครใจ แต่เมื่อผู้หญิงแบบสมัครใจอยากออกจากร้าน ไม่ต้องการทำงานแล้ว ก็จะติดต่อแจ้งความโดยใช้ช่องทางเหยื่อการค้ามนุษย์ เพื่อให้ตำรวจเกาหลีกับตำรวจไทยพากลับมา เพราะฉะนั้นเราต้องแยกเหยื่อให้ถูกว่าเป็นเหยื่อจริงหรือเปล่า ถ้าเป็นเหยื่อจริงต้องถูกดำเนินคดีด้วย โดยตรวจสอบเรื่องการเงินของผู้กระทำผิด ว่ามีเงินหมุนเวียนอย่างไร อาจจะเป็นวิธีการสืบสวนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

หน่วยงานของไทยที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านการค้าประเวณีของหญิงไทยที่เกาหลีได้ ได้แก่ ตำรวจไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงการต่างประเทศหรือกงสุลไทยประจำ เกาหลีใต้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำหรับตำรวจไทย เมื่อกองการต่างประเทศได้รับแจ้งความจากผู้หญิงหรือครอบครัวของเธอ หรือบางที่ NGO ก็รับแจ้งความแล้วบอกให้ตำรวจไทยกับตำรวจเกาหลีได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ดี ทางด้านงานตำรวจโดยสื่อสารกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยกับเกาหลีได้โดยตรงได้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นหรือต้องช่วยเหลือประชาชนของสองประเทศ เราประสานความร่วมมือกันในการ ปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วได้ เมื่อคนไทยที่อยู่ที่เกาหลีใต้ต้องการความช่วยเหลือทางอาญาอาจจะ ติดต่อทางสถานทูตไทยประจำเกาหลีใต้หรือกงสุลสะดวกมากกว่า แต่ในสถานทูตไทยไม่มีตำรวจ ผู้ช่วยทูต ซึ่งแตกต่างกับกรณีของเกาหลีใต้ ในสถานทูตเกาหลีจะมีตำรวจผู้ช่วยทูตทำงานอยู่เพื่อ ปกป้องคุ้มครองและช่วยเหลือทางอาญาประชาชนเกาหลีใต้ ถ้าหากเรามีโครงการส่งตำรวจ ผู้ช่วยทูต ที่สถานทูตไทยอาจจะทำการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างรวดเร็วทันใจ แต่เมื่อส่งตำรวจไปยัง ต่างประเทศ ต้องแก้ไขปัญหาด้านบริหาร เช่น งบประมาณ ขั้นตอนที่ต้องผ่านภายในระบบราชการ

สำหรับวิธีการป้องกันและปราบปรามปัญหา ก่อนอื่นสิ่งที่สำคัญคือ ความร่วมมือระหว่างสองประเทศ โดยต้นทาง (Origin) ในการตรวจคนเข้าเมือง สิ่งที่สำคัญคือข้อมูลของคนเข้าเมืองนั้นเพื่อคัดกรองผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิด แต่การปฏิเสธการเข้าประเทศของคนที่ไม่หวังดีต้องแล้วแต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ข้อมูลเกี่ยวกับคนเข้าเมืองจากต้นทางซึ่งเป็นประเทศไทยในที่นี้ช่วยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้ตรวจคัดกรองคนที่มีเจตนาอื่นในการเข้าเมืองอย่างชัดเจนมากกว่า ซึ่งการแลกเปลี่ยนข้อมูลนั้นสามารถแก้ปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยที่เกาหลีใต้ได้เหมือนกับคดีทางไซเบอร์ของคนเกาหลีใต้ที่กระทำผิดในประเทศไทย เมื่อตำรวจไทยจับกุมผู้กระทำความผิดฐานเล่นกันพนัน หรือ โกงเงินทางออนไลน์ก็ประสานความร่วมมือกับตำรวจเกาหลีใต้เพื่อส่งตัวผู้ร้ายกลับไปสาธารณรัฐเกาหลีด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (Extradition) ระหว่างสองประเทศ แต่สำหรับปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยที่เกาหลีใต้มีผู้กระทำผิดอยู่ในทั้งสองประเทศจึงต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลคนเหล่านั้นซึ่งกันและกันเพื่อติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดโดยฐานความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญา (Mutual Legal Assistance Treaty: MLAT) ซึ่งเป็นความตกลงในการร่วมมือทางด้านอาญา เช่น การเก็บข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี เป็นต้น

และวิธีการที่แนะนำ คือ การที่จัดให้แรงงานไทยเข้าสู่ร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีใต้อย่างถูกกฎหมาย โดยผ่านระบบการอนุญาตจ้างงานแรงงานต่างชาติ (Employment Permit System: EPS) ของกระทรวงแรงงาน ทางเราหรือทางกงสุลไทยอาจคอยตรวจสอบว่าทำงานนวดอย่างเดียวหรือทำอย่างอื่นด้วย แต่แน่นอนว่าต้องปรับปรุงกฎหมายเกาหลีใต้ให้ขอบเขตคนที่เปิดร้านนวดและทำงานที่ร้านนวดได้ขยายขึ้น เพราะกฎหมายเกาหลีใต้ส่งเสริมสนับสนุนให้แค่คนพิการสามารถหารายได้จากการนวดโดยฝึกรอบตามกฎหมาย

ถ้าแนะนำวิธีป้องกันอีกหนึ่งวิธี คือ อาจรับวีซ่านักท่องเที่ยวก็ได้ เพื่อให้สถานทูตเกาหลีใต้ตรวจข้อมูลเบื้องต้นของคนที่จะออกเดินทางไปเกาหลีใต้ว่าเข้าไปเที่ยวจริงหรือไม่ มีงานประจำที่เมืองไทยหรือไม่ ถ้าไม่มีงานประจำอาจจะไม่กลับก็ได้ ถ้าเปลี่ยนให้คนไทยรับวีซ่านักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวคนไทยจริงสามารถผ่านด่านตรวจเกาหลีใต้อย่างสะดวกได้ด้วย และรวดเร็วกว่าตอนที่ไม่มีวีซ่า และให้ใส่เบอร์ติดต่อฉุกเฉินของคนที่อยู่ในประเทศไทยไว้ก่อนด้วย เพื่อให้ทางตำรวจติดต่อได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเกิดปัญหาขึ้นหรือถูกจับที่เกาหลีใต้ อาจต้องตรวจดูว่ามีตัวเครื่องบินกลับหรือไม่ เพราะบางกรณีที่ถูกจับแล้ว ไม่มีตัวเครื่องบินกลับมาต้องรอหาเงินที่ซื้อตั๋ว

2. ผู้ให้สัมภาษณ์: กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์

เจ้าหน้าที่ 1 คน การสอบสวน: สัมภาษณ์วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2560

กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ประเทศไทยบัญญัติกฎหมายฉบับนี้ใช้เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ปี 2551 มีทั้งหมด 57 มาตรา แต่เนื้อหาสาระกฎหมายฉบับนี้มีที่มาจากกฎหมายระหว่างประเทศที่เรียกว่าอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็กซึ่งเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิเด็กเยาวชนและสตรี เรามีบทบัญญัติจากกฎหมายระหว่างประเทศต่าง ๆ นั้น ประยุกต์ปรับใช้ให้สอดคล้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์สำหรับประเทศไทย พระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ต้องมาใช้ผสมหรือใช้ควบคู่ เชื่อมโยงกับกฎหมายภายในประเทศไทย ใช้ควบคู่กับประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

สำหรับแนวทางการนำกฎหมายหรือวิธีการมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย มีคณะกรรมการระดับชาติเรียกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีประเทศไทยเป็นประธานคณะกรรมการและผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มาเป็นคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายในการกำหนดรูปแบบการประสานความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ คณะกรรมการชุดนี้มีการออกระเบียบ คำสั่งหรือวิธีการมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ปิดช่องว่าง ช่องโหว่ทางกฎหมายที่ยังไม่ครอบคลุม โดยน่านโยบายหรือรูปแบบต่าง ๆ ออกเป็นแนวทางการปฏิบัติแต่ละหน่วยงานก็เรียกว่ายุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย มีระยะเวลาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์นี้ ประมาณ 5 ถึง 6 ปี แต่ละปีมีการวางแผนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ประจำปีรองรับแผน นอกจากนี้มีการบังคับใช้กฎหมายแล้ว อะไรที่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้สมบูรณ์แบบ เราก็คือ นโยบายของคณะกรรมการชาติระเบียบ แบบแผน คำสั่งและแผนปฏิบัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของชาติแต่ละปี ซึ่งแต่ละหน่วยงานจะนำการออกเสียงต่าง ๆ เหล่านี้มากำหนดรูปแบบเป็นแผนการปฏิบัติงานสำหรับสำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปีก็เรียกว่า แผนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์สำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปี โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มาดูแลเกี่ยวกับนโยบายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและการแสวงหาความร่วมมือกับกลุ่ม NGO หรือระหว่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งเป็นระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนระดับอำนาจการ เรียกว่า กองบัญชาการภูธรแต่ละกองบัญชาการนั้นมีหน้าที่นำเอาแผนปฏิบัติงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปออกแบบ รองรับสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ของตัวเอง ภาคเหนือ

ภาคอีสาน ภาคใต้ ภาคกลาง สภาพปัญหาการค้ามนุษย์ประเทศไทยนั้นไม่เหมือนกัน แตกต่างกันไป แต่ละกองบัญชาการต่าง ๆ นำแผนหลัก ๆ ไปออกแบบรองรับเพื่อให้ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในพื้นที่ของตนเอง เรียกว่า เคาให้ถูกที่ ซึ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำหรับการปฏิบัติงานของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นหน่วยงานที่สนับสนุน ซึ่งสำนักงานภูธรภาคต่าง ๆ หรือสถานีตำรวจต่าง ๆ รับแจ้งความหรือทำการสืบสวนสอบสวนคดีการค้ามนุษย์ เราก็เข้าไปช่วยดำเนินคดีเพราะ สก. กับ สน. มีเรื่องคดีต่าง ๆ ที่ต้องดูแลอย่างทันใจ เมื่อเป็นคดีที่ต้องการความร่วมมือต่างประเทศหรือต้องแจ้งทางตำรวจต่างชาติ เราจะส่งข้อมูลไปที่กองการต่างประเทศหรือตำรวจสากล ถ้าเป็นคดีที่เกี่ยวกับเกาหลีใต้ การรับข้อมูลจาก สก. หรือ สน. ที่ดูแลเบื้องต้นแล้ว ส่งต่อที่กองการต่างประเทศเพื่อส่งไปถึงตำรวจเกาหลีใต้ ซึ่งจะเป็นช่องทางที่ติดต่อกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานสนับสนุน

เนื่องจากการค้ามนุษย์นั้นไม่ได้อยู่นิ่ง ๆ มีการเคลื่อนไปเคลื่อนมา มีการจัดหาชักชวนส่งต่อ เพื่อเข้าไปแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบในลักษณะการค้ามนุษย์ ประเทศไทยเองอาจมีเหตุการณ์ค้ามนุษย์ข้ามจังหวัด ข้ามภาค หรือแม้แต่มีการค้ามนุษย์ข้ามชาติ ไม่ว่าจะเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทย มีคนต่างชาติตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ของไทย หรือคนไทยเองตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ไปยังต่างประเทศทางแอฟริกาใต้ ทางตะวันออกกลาง ทางสิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น แม้กระทั่งเกาหลีใต้ยังมีคนไทยที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในต่างประเทศ ดังนั้น มีบางกลุ่มที่อาศัยการแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้นของคน หรือประกอบอาชีพโดยอาศัยจุดด้อยของบุคคลต่าง ๆ หลอกลวงคนที่มีความด้อยกว่า ด้วยการจัดหางานให้ ทำงานที่ดี มีรายได้ที่ดี มีชีวิตครอบครัวที่ดีขึ้น

สำหรับสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประเทศไทยมีการแสวงหาประโยชน์จากการค้ามนุษย์ข้ามชาติในลักษณะที่คนต่างชาติตกเป็นเหยื่อในประเทศไทย หรือแม้แต่คนไทยที่เดินทางตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ยังต่างประเทศ ที่ผ่านมาระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ส่วนมากคนไทยถูกหลอกลวงตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในประเทศเกาหลีใต้ โดยในลักษณะรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการบังคับค้าประเวณี การกระทำความผิดแบบนี้ไม่มีคนชาติใดชาติหนึ่งสามารถที่กระทำความผิดได้สำเร็จเพียงประเทศเดียว มีคนไทยกับคนเกาหลีใต้ที่อยู่ฝั่งเกาหลีใต้มีการแอบอ้างธุรกิจที่ดีของคนเกาหลีใต้หรือคนไทย การเปิดร้านอาหารไทยที่เกาหลีใต้ การเปิดธุรกิจท่องเที่ยวบางกลุ่มแอบอ้างเอาสิ่งที่ดีของคนกลุ่มนี้มาหลอกลวงว่าจะไปทำงานที่ร้านอาหารไทยใหม่หรือจะไปทำงานที่ร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีใต้ใหม่ โดยนายจ้างส่งเงินจากเกาหลีใต้มาให้กับคนที่ป็นธุระจัดหาที่ประเทศไทยดำเนินการจัดการเรื่องการเดินทาง มีขบวนการหรือคนช่วยเหลือในเมื่อคนหลงเชื่อถูกพาเดินทางไปยังประเทศเกาหลีใต้ พอไปถึงเกาหลีใต้แล้วไม่ได้ทำงานตามที่บอกกล่าว

ยึดหนังสือเดินทางไว้ มีการบังคับให้ค่าประเวณี ถ้าหากว่าไม่ยอมทำจะกลับบ้านก็ได้ แต่ต้องใช้หนี้จำนวนมาก ในการทำเรื่องการเดินทางนายจ้างรู้ว่าเขาไม่มีความสามารถที่หาเงินต่าง ๆ ซึ่งเป็นการบังคับให้ค่าประเวณีโดยภาวะจำยอม นี่คือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตของเกาหลีใต้ที่มีคนไทยเดินทางไปตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

เนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ทางเกาหลีใต้กับทางการไทยรู้ปัญหาเหมือนกัน เมื่อกลางปี 2556 ทางการไทยจึงประสานทางสถานเอกอัครราชทูตไทยที่ประจำเกาหลีใต้ให้แสวงหาความร่วมมือ ด้วยการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ข้ามชาติระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ด้วยกัน ทางเกาหลีใต้ได้ให้ความอนุเคราะห์ให้บูรณาการ ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานอัยการสูงสุด เดินทางไปประชุมหารือกับทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกาหลีใต้ แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ทางการไทยจึงได้ข้อมูลจากทางการเกาหลีใต้ว่าเกาหลีใต้ไม่มีการอนุญาตให้มีการวางแผนไทยเกิดขึ้น แต่จะอนุญาตได้ต่อเมื่อคนเกาหลีใต้ได้ผ่านการฝึกอบรมเท่านั้น ได้ข้อมูลมาเตือนให้ประชาชนคนไทย ทุกวันนี้เขาก็รู้ว่ามีคนชักชวนไปเกาหลีใต้ น่าจะมีการหลอกลวง

ประเทศต้นทางห้ามคนเดินทางไม่ได้ เนื่องจากการเดินทางไปกระทำความผิดหรืออาจตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์มากกว่า เพราะเป็นสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน บุคคลมีสิทธิที่จะเลือกการเดินทาง การห้ามคนเดินทางไปต่างประเทศไม่สามารถกระทำได้ วิธีที่ดีที่สุดคือ ส่งข้อมูลทางลับมาให้ทางการเกาหลีใต้เป็นเบาะแสหรือข้อมูลว่าบุคคลต่าง ๆ ที่เดินทางมานั้น ทางเกาหลีใต้สามารถปฏิเสธการเข้าเมืองได้ ซึ่งเป็นการตัดวงจรการกระทำความผิดเพื่อไม่ให้คนนั้นหลงเชื่อหรือตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ยังต่างประเทศหรือเกาหลีใต้ ทุกวันนี้เรามีข้อมูลจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองว่ามาตรการนี้ได้ผลดี ทางการไทยห้ามคนเดินทางไปยังต่างประเทศไม่ได้ ทางเกาหลีใต้ได้รับเบาะแสหรือข้อมูลจากไทย วิธีการมาตรการนี้ห้ามคนเสี่ยงต่อการกระทำความผิดหรือตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ถูกปฏิเสธการเข้าประเทศเกาหลีใต้ประมาณวันละ 20 คน แต่ยังมีเหตุการณ์หลงเหลืออยู่ทุกวันนี้เราจะไม่สามารถป้องกันและปราบปรามให้หมดสิ้นไปได้โดยง่าย เนื่องจากว่าการกระทำความผิดทางการค้ามนุษย์ข้ามชาติไม่ได้ทำให้เราเห็นง่าย ๆ เพราะมีการแอบแฝง ซ่อนเร้นอยู่กับธุรกิจที่ดี พวกขบวนการค้ามนุษย์หาช่องทาง หาจังหวะ โอกาสที่มาตรการของเราใช้ไประยะหนึ่งแล้วมีช่องว่างช่องโหว่ เนื่องจากความร่วมมือต่าง ๆ ของเราสามารถชะลอหรือเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุได้ดีพอสมควร ในอนาคตข้างหน้าเราจะก้าวไปข้างหน้าให้เกินการกระทำความผิดของขบวนการพวกนี้ ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุโดยเด็ดขาด ศึกษาวิธีการมาตรการให้ครอบคลุมและเดินทางไปพูดคุยกับแต่ละประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยกับ 10 ประเทศอาเซียน มีกฎหมายพิเศษเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ร่วมกันเรียบร้อยแล้ว ตอนนี้

จะขยายไปทั่วประเทศอาเซียน อาเซียนบวกเกาหลีได้มีวิธีการมาตรการเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ข้ามชาติร่วมกันอยู่ในวิธีการมาตรการนี้แล้วหวังอย่างยิ่งว่าถ้าหากว่าเรามีวิธีการ มาตรการและมองเห็นปัญหาร่วมกันมองเห็นความเดือดร้อนของประชาชนทำให้สถานการณ์ การค้ามนุษย์ข้ามชาติลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปทำให้สังคมไทยหรือสังคมทั่วโลกนั้นปลอดภัยจาก การค้ามนุษย์นั่นเอง

3. ผู้ให้สัมภาษณ์: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาออก 1 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายขาเข้า 2 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายพิธีการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ 2 คน สัมภาษณ์วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2560
ฝ่ายขาออก

เป็นเรื่องในการเดินทางของคน แต่ถ้าไม่ใช่ผู้เยาว์เขามีสิทธิในการเดินทางแล้ว การจำกัด สิทธิการเดินทางไม่ได้ โดยปกติคนเดินทางระหว่างประเทศเพื่อไปเที่ยว ทำงาน ไปเยี่ยมญาติ มีสามี ภรรยาอยู่ที่ต่างประเทศ หรือไปเรียนต่อ ก็มีหลากหลายเหตุผล แต่ในกรณีการทำงาน มีหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องมากคือ กระทรวงแรงงาน ซึ่งเขาต้องคัดกรอง คนไทยไปทำงาน โดยปกติมีระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่วนของการตรวจคนเข้าเมืองเราใช้ข้อมูลจากประวัติการเดินทางเข้าออก ถ้าเดินทางครั้งแรก เห็นสภาพโดยใช้ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่พบว่ามีความผิดปกติ ดูการแต่งกายว่าไม่ได้ไปเที่ยว จึงให้เข้าช่องตรวจก่อนออกประเทศ ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก ดูหนังสือเดินทาง ถามว่าไปอย่างไร ถึงแล้วไปกับทัวร์หรือไม่ ถ้าไปเอง อยู่อย่างไร มีคนรับรองไหม อาจจะเตือนในส่วนหนึ่งว่าถ้ามีอะไรก็แจ้งเจ้าหน้าที่ได้

สำหรับคนโดนส่งกลับจากเกาหลี เมื่อวาน 100 กว่าคน กลับมาในส่วนนี้เกาหลีหลัก ออกมาหรือปฏิเสธตั้งแต่ด่าน อีกส่วนหนึ่งโดนผลักดันเนื่องจากการกระทำผิดกฎหมายเกาหลี

ส่วนฝ่ายขาออก ถ้าเขามีวุฒิภาวะ อายุเกิน 20 แล้ว เราต้องตักเตือนให้เขาก่อนว่ามีกรณี บ่อยครั้ง อาจถูกหลอกลวงเป็นหนี้ส่วนใหญ่ โดนเรื่องการค้ามนุษย์ แต่ต้องยอมรับด้วยส่วนหนึ่ง เราก็กทำผิดกฎหมายบ้านเมืองที่เกาหลี มีจำนวนตามสมควรเหมือนกันที่เราโดนหลอกจากคนไทย ด้วยกันหรืออาจเป็นอีกฝั่งหนึ่งด้วยที่ประเทศเกาหลี เราจะต้องเตือนความจริงว่าถ้ามีอะไรบอก เจ้าหน้าที่ เราสามารถยับยั้งการเดินทางได้ สามารถขยายผลต่อได้

อีกส่วนหนึ่งคือ ฟรีวีซ่าอาจเป็นประเด็นปัญหาในการเดินทางซึ่งอยู่ได้ 90 วัน ทำให้ กระบวนการคัดกรองก่อนเดินทางน้อยลงมาก กว่าที่จะได้คัดกรองก็ไปถึงเกาหลีหรือไทยแล้ว ไม่มีการคัดกรองก่อน การเดินทางระหว่างสองประเทศมีปัญหาหาก ถ้าเรามีการคัดกรองก่อนถึง จะมีความยุ่งยาก แต่หากอยากแก้ปัญหาจริง ๆ ถ้าเราคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ คนถูกหลอกลวงเยอะ คนเกาหลีแอบทำงานเยอะในเมืองหลัก เช่น พัทยา ภูเก็ต อาจจะต้องพิจารณาการยกเว้นวีซ่า

ต่างคนต่างสมัครใจว่าจะได้การท่องเที่ยว ความสัมพันธ์ที่ดี แต่มีข้อเสีย อาจลดระยะเวลาลงได้ 15 วัน หรือ 30 วัน โดยส่วนตัว 90 วัน สำหรับการท่องเที่ยวค่อนข้างนาน ถ้าไม่มีปัญหาที่สิ่งที่ดี แต่ถ้ามี ปัญหาที่เป็นสิ่งที่ทั้งเกาหลีและไทยอาจต้องทบทวน

ฝ่ายขาเข้า

สภาพปัญหาของผู้หญิงส่วนมากเดินทางเนื่องจากสภาพความยากจน มีปัญหาทาง ครอบครัว อาจไม่มีการศึกษา หาทางที่ไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ มีคนรู้จัก คนแนะนำชักชวน ให้ไปทำงานแบบนี้ อาจมีเครือข่ายไปเจอขบวนการ แต่ได้เงินง่ายดีโดยไม่ต้องใช้ความรู้มากจึง เข้าร่วมทำงาน คนที่หาไปทำงานที่เกาหลีทั้งที่โดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ หรือมีคนเดินทางไป แอบแฝงในรูปแบบการท่องเที่ยว ทีแรกไปเที่ยวเพื่อหาช่อง โอกาสก็มี

สำหรับคน โคนส่งกลับ จะมี Tansit ต้องอยู่ที่นั่นก่อน คือ ฝ่ายพิธีการเข้าเมือง เขาสอบ ปากคำสำหรับคน โคนส่งกลับจากเกาหลี โดยถามว่าคุณ โคนส่งกลับเพราะอะไร จุดมุ่งหมาย ที่เดินทางไปกับทัวร์ ทำไม่ถึงไม่กลับตามกำหนด ไปประกอบอาชีพหรือเปล่า เป็นต้น

การป้องกันปัญหาอาจจะยาก จุดมุ่งหมายของคนไม่ทราบอย่างชัดเจน อาจจะเป็นการ ท่องเที่ยว หาเศรษฐกิจ หาทางที่มีรายได้เยอะ แก้ปัญหายาก แต่สำหรับ ตม. เกาหลี คนเดินทาง ต้องผ่านจึงอาจมีนโยบายป้องกัน คัดกรองได้ด้วยสอบถามที่พัก อาชีพที่ไทย วิธีการเดินทาง เป็นต้น

ฝ่ายพิธีการเข้าเมือง

ปัจจุบันนี้คนไทยที่ถูกส่งกลับจากประเทศเกาหลีได้จำนวนมาก โดยปกติวันละ 80 คน ใน 2 วันที่ผ่านมา วันละ 100 กว่าคนถูกส่งกลับ จำนวนคนที่ถูกส่งกลับจากเกาหลีได้มากขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ 3-4 ปีก่อน โดยสาเหตุจากการถูกจับกุมเนื่องจากการกระทำผิดกฎหมายของเกาหลี หรือ จากการถูกปฏิเสธของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีที่ด่านสนามบิน จำนวนชายกับหญิงที่ ถูกส่งกลับสู่อีกกัน แต่ผู้ชายถูกส่งกลับเนื่องจากการแอบทำงานที่โรงงาน ส่วนผู้หญิงเนื่องจากการ แอบทำการขายบริการทางเพศที่เกาหลี และคนที่ถูกปฏิเสธในการเข้าเมืองเหล่านั้นถูกมองเห็นว่า ไม่ใช่นักท่องเที่ยว ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย หรือมีประวัติการถูกปฏิเสธก็ไม่ยอม เข้าเมือง จำนวนคนที่ถูกส่งกลับในปีที่แล้วประมาณ 46,000 คน ซึ่งเป็นอันดับแรกในประเทศที่ ส่งกลับคนไทย รองลงมาคือ สิงคโปร์กับฮ่องกง เป็นต้น แต่ประเทศเหล่านั้นไม่ค่อยแรงในการ ส่งกลับคนไทย สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดสถานการณ์ดังกล่าวนี้ขึ้นที่เกาหลี เนื่องจากกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมืองระหว่างประเทศไทยกับเกาหลีตกลงการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับ นักท่องเที่ยวและคนเข้าเมืองสามารถพำนักได้ไม่เกิน 90 วัน คนไทยหลายคนจึงตัดสินใจเดินทาง ไปที่เกาหลีได้เพื่อหารายได้เพิ่ม โดยใช้ช่องทางนี้ ลักษณะเฉพาะของคนไทยดังกล่าวคือ คนที่ไม่ไป กับกรุ๊ปทัวร์ พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไปครั้งแรกไม่สามารถอธิบายแผนการท่องเที่ยวได้ ไม่ไปพัก

กับญาติที่ทำงานอยู่ที่เกาหลี หรือแต่งงานกับคนเกาหลี มีอาชีพที่ประเทศไทยไม่แน่นอน คนที่เคยเข้าไปทำงานในประเทศเกาหลีมา แม้ว่าจะกลับมาแล้ว ทั้งที่สมัครใจกลับเองและถูกจับกุมส่งกลับ เคยถูกปฏิเสธเข้าเมืองมาก่อน แม้จะถูกปฏิเสธหลายครั้งก็พยายามเข้าเกาหลีอีก แม้จะไปกับกรุ๊ปทัวร์ แต่ดูจากการแต่งตัวและการเตรียมตัวไม่ใช่นักท่องเที่ยว ไม่ได้ซื้อทัวร์เอง มีคนออกค่าใช้จ่ายให้ ส่วนใหญ่เป็นคนที่มาจากภาคอีสาน โดยเฉพาะอุดรธานี นครราชสีมา

บริษัททัวร์ที่มีการท่องเที่ยวเกาหลีได้ก็รับรู้สถานการณ์เช่นนี้จึงแจ้งก่อนเดินทางด้วยว่า ผู้เดินทางไม่ผ่านการตรวจพิจารณาในการเข้าประเทศเกาหลีได้ ทางบริษัทจะไม่รับผิดชอบและไม่คืนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการเหมาจ่ายกับบริษัท บางแห่งให้จ่ายค่ามัดจำ 5,000 ถึง 10,000 บาทต่อหัวก่อนเดินทาง เมื่อการท่องเที่ยวจบจะคืนให้เพื่อป้องกันไม่ให้คนหลบหนีหายไป

คนที่ประสงค์ลักลอบทำงานที่เกาหลีเป็นคนสมัครใจ ไม่ค่อยมีคนที่ถูกหลอกหลวง เป้าหมายหลักของพวกเขาคือ การเข้าเกาหลี มีคิวการเตรียมตัว แต่งหน้าแต่งตัวอย่างไรเพื่อให้ผ่านด่าน แพร่หลายในสังคมออนไลน์ที่คนไทยใช้ บางคนเจิมไว้หนังสือเดินทางเพื่อขอ โชคดี

แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีตรวจการเข้าเมืองของคนไทยอย่างรอบคอบ เข้มงวดมาก เพราะอัตราร้อยละของคนไทยที่อยู่อย่างผิดกฎหมายของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกือบ 50% ของจำนวนคนไทยที่พำนักอยู่ที่เกาหลี รวมถึงมีการตรวจจับของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อส่งกลับผู้ที่ลักลอบทำงานทำให้คนที่แอบอยู่ต้องกลับให้เร็ว ซึ่งคนที่อยู่เกินหลายเดือนหรือหลายปีมีจำนวนน้อยแล้ว

เมื่อคนไทยถูกจับกุมหรือถูกปฏิเสธในการเข้าเมือง ก็ต้องรอพักไว้ที่ห้องสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะถูกส่งกลับโดยเครื่องบิน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีจะเก็บหนังสือเดินทางของคนที่จะถูกส่งกลับฝากไว้ให้กับทางสายการบิน ฝ่ายพิธีการเข้าเมืองรับหนังสือเดินทางกับหนังสือรับผู้โดยสารที่ถูกส่งมาจากทางสายการบิน คนที่ถูกส่งกลับต้องผ่านการสอบสวนของฝ่ายพิธีการเข้าเมืองก่อนออกด่านเพราะหนังสือเดินทางอยู่กับฝ่ายพิธีการเข้าเมือง

สำหรับมาตรการป้องกันปัญหานี้ ต้องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ให้แพร่หลายเมื่อก่อนรายการทีวีที่ถ่ายเกี่ยวกับการลักลอบทำงานของผู้หญิงไทยออกทีวีตอนกลางคืน ให้ดูปัญหาที่ผู้หญิงไทยที่แอบทำงานต้องประสบ พวกเขาไม่มีประกัน เมื่อไม่สบายเจ็บป่วยต้องลำบากในการรักษาโรค ผู้หญิงที่ประสงค์ลักลอบทำงานที่เกาหลีต้องดูรายการแบบนี้ให้เข้าใจสถานการณ์ที่ต้องเจออะไรบ้าง แต่น่าเสียดายที่ออกอากาศตอนกลางคืน ดังนั้นต้องการให้สื่อประชาสัมพันธ์สภาพปัญหาดังกล่าวอย่างถูกต้อง ให้หลายคนรับรู้และไม่ให้ตัดสินใจลักลอบทำงาน

4. ผู้ให้สัมภาษณ์: สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย

เจ้าหน้าที่ 1 คน ดำรงผู้ช่วยทูต: สัมภาษณ์วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2560

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ การนวดแผนไทยเป็นสิ่งที่มีความดึงดูดสูงสุดที่ทำให้ต้องการมาท่องเที่ยวที่เมืองไทย เพราะคนเกาหลีใต้ชอบนวดแผนไทยอย่างมากและรู้ประโยชน์ของนวดด้านร่างกายและจิตใจ จึงมีร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีใต้หลายแห่งเพื่อให้คนเกาหลีใต้ใช้บริการนวดแผนไทยอย่างสะดวกโดยไม่ต้องเดินทางมาที่ประเทศไทย แต่บางแห่งเป็นร้านนวดแผนไทยที่มีการขายบริการทางเพศแอบแฝงด้วย

เพื่อเปิดธุรกิจร้านนวดแผนไทยที่แอบขายบริการทางเพศที่เกาหลีใต้ องค์กรอาชญากรรมเกี่ยวกับธุรกิจการขายบริการทางเพศในประเทศเกาหลีใต้ติดต่อกับขบวนการนายหน้าในประเทศไทย เพื่อนำพาหญิงไทยมาที่ร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศในประเทศเกาหลีใต้หรือมีผู้หญิงไทยซึ่งเป็นแฟนหรือเพื่อนของนายหน้าคนเกาหลีใต้ร่วมกันกระทำผิดโดยชักชวนผู้หญิงไทยทำงานที่ร้านนวดดังกล่าวว่าตอนนี้ร้านนวดแผนไทยมีชื่อเสียงมากที่เกาหลีใต้ ถ้าทำงานนวดที่เกาหลีใต้จะมีรายได้ที่ดีช่วยครอบครัวได้ และอาจทำศัลยกรรมได้ แต่พอผู้หญิงไทยถึงที่เกาหลีใต้แล้วส่วนใหญ่ถูกขีดยาเสพติดเดินทาง บางกรณีถูกกักขัง ถูกควบคุมตัว รวมทั้งถูกบังคับให้ค้าประเวณีที่ร้านนวดแผนไทย

ผมทำงานเป็นตำรวจผู้ช่วยทูตในสถานทูตเกาหลีใต้ประจำไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกส่งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกาหลีใต้ให้ปฏิบัติงานต่อการปกป้องคุ้มครองคนเกาหลีใต้ในประเทศไทยและดูแลคดีกับอุบัติเหตุที่เกี่ยวกับคนเกาหลีใต้ในประเทศไทย โดยหลักไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การขายบริการทางเพศของหญิงไทยที่เกาหลีใต้ ด้านหน้าที่ของตำรวจผู้ช่วยทูตสถานทูตไทยประจำเกาหลีใต้กลับต้องดูแลเรื่องนี้ แต่เราเป็นทั้งคนที่ทำงานที่สถานทูตและเป็นตำรวจจึงมีกรณีที่ต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายของไทย เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประเทศไทย กระทรวงยุติธรรมและกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) เพื่อช่วยเหลือหญิงไทยที่ได้ประสบความเสียหายที่เกาหลีใต้

ตอนแรกผู้หญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อจากการบังคับให้ค้าประเวณีที่เกาหลีใต้ขอความช่วยเหลือจากครอบครัวหรือเพื่อนที่เมืองไทยโดยติดต่อทางเฟสบุ๊ก หรือไลน์ ครอบครัวหรือเพื่อนมาแจ้งความแก่ตำรวจไทย ตำรวจไทยขอความร่วมมือกับตำรวจผู้ช่วยทูต เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงไทยดังกล่าว

ในกรณีนี้ตำรวจผู้ช่วยทูตก็ส่งข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่อยู่ของผู้หญิงไทยดังกล่าวให้ตำรวจเกาหลีใต้อย่างรวดเร็ว เพื่อเข้าไปช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกักขังหรือมีความเดือดร้อนแล้ว ตรวจจับผู้กระทำความผิด ผู้หญิงไทยที่เป็นเหยื่อรอดชีวิตได้แล้วจะถูกส่งไปที่ศูนย์ช่วยเหลือสตรีของเกาหลีใต้ ตำรวจเกาหลีใต้สอบปากคำผู้หญิงในฐานะผู้เสียหาย การสอบสวนเสร็จแล้ว

ผู้หญิงไทยถูกส่งกลับที่ประเทศไทยตามขั้นตอน เมื่อผู้หญิงไทยถึงประเทศไทยอย่างปลอดภัยแล้ว กรมสอบสวนคดีพิเศษของกระทรวงยุติธรรมดำเนินการสอบสวนผู้หญิงดังกล่าวเพื่อเก็บข้อมูล ที่เกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทั้งคนไทยและคนเกาหลีใต้ในประเทศไทย ซึ่งใช้เป็นเบาะแสสำคัญ ในการติดตามจับผู้กระทำความผิด

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็มีคดีการบังคับให้หญิงไทยค้าประเวณีในประเทศเกาหลีใต้ เมื่อต้นเดือน เมษายน ปีนี้ สำนักงานตำรวจจังหวัดคยองบุกของประเทศเกาหลีใต้ได้จับกุมผู้กระทำความผิดฐาน อนุญาตโสเภณีและกระทำการค้าประเวณีให้คนเกาหลีใต้ทั้งหมด 10 คน ขบวนการนายหน้าคน เกาหลีใต้กับคนไทยที่ประเทศไทยหลอกลวงผู้หญิงไทยว่าจะแนะนำการทำงานที่ร้านนวดที่เกาหลีใต้ หรือให้ท่องเที่ยวและทำศัลยกรรมแล้วจัดส่งไปที่เกาหลีใต้ โดยรับค่านำพาหัวละ 4 ล้าน 2 แสนwon ผู้หญิงไทยที่ถูกส่งไปที่เกาหลีใต้ถูกบังคับให้ค้าประเวณี วันละ 3-6 ครั้ง โดยถูกกักขังในห้องคอนโด ค่าบริการทางเพศครั้งละ 1 แสน 2 หมื่นwon ถึง 2 แสน 4 หมื่นwon ผู้กระทำความผิดจะบังคับให้ ผู้หญิงดังกล่าวทำการค้าประเวณีให้ครบ 60 ครั้ง เพื่อใช้หนี้ค่านำพาจากประเทศไทย ดังนั้น ผู้หญิงไทยคนหนึ่งที่ถูกกักขังแอบส่งข้อความทางโทรศัพท์ให้เพื่อนที่อยู่ในประเทศไทย เพื่อ ขอความช่วยเหลือ จนถึงวันนั้นผู้หญิงไทยคนอื่น ๆ ถูกยึดหนังสือเดินทาง ไม่รู้ภาษาเกาหลี และ ถูกควบคุมอย่างต่อเนื่องจึงแจ้งความไม่ได้ ดังนั้นสำนักงานตำรวจจังหวัดคยองบุกเข้าไปช่วยเหลือ ผู้หญิงไทย 3 คน ที่เมืองคยองจู เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ และอีก 1 คน ที่เมืองอุลซาน เมื่อวันที่ 23 มีนาคม ผู้หญิงดังกล่าวได้รักษาตัวในโรงพยาบาลที่เกาหลีใต้แล้วกลับมาที่ประเทศไทยอย่าง ปลอดภัย

ฝ่ายเจ้าหน้าที่ DSI ของไทยทำการสืบสวนสอบสวนนายหน้าคนไทยในประเทศไทย โดยการให้ปากคำของผู้เสียหายดังกล่าว และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวข้องกับตำรวจผู้ช่วยทูต สำหรับนายหน้าคนเกาหลีใต้ที่อยู่ในประเทศไทยสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกาหลีใต้ได้ดำเนินการ ออกหมายจับผู้ต้องหาดังกล่าวอย่างเป็นทางการ โดยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญากับ ประเทศไทย ตำรวจผู้ช่วยทูตทำหน้าที่เป็นช่องทางการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างตำรวจ เกาหลีใต้กับไทย

รัฐบาลไทยมีแนวโน้มเข้มงวดในการลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับความผิดฐานจัดส่งหญิงไทย ไปต่างประเทศโดยถือว่าเป็นคดีการค้ามนุษย์ซึ่งมีความต้องการตักเตือนห้ามคนเกาหลีใต้ใน ประเทศไทยทำงานเกี่ยวกับการส่งแรงงานไทยไปเกาหลีใต้อย่างผิดกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเราประชาสัมพันธ์อย่างเหมาะสมเกี่ยวกับสถานการณ์การประกาศจับผู้ต้องหาที่เป็นนายหน้า เป็นธุระจัดหา บังคับให้หญิงไทยที่เกาหลีใต้ก็จะเป็นคำเตือนให้กับผู้ที่วางแผนกระทำความผิดใน ประเทศไทยกับเกาหลีใต้ อย่างไรก็ตามการค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีใต้นั้น

เป็นเรื่องที่องค์กรภาครัฐและเอกชนของไทยก็สอดคล้องดูแลอย่างมาก เพราะจุดเริ่มต้นเป็นประเทศไทย ตำรวจผู้ช่วยทูตก็จะสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับองค์กรต่าง ๆ ที่ประเทศไทยและประสานความร่วมมือด้านการต่อต้านปัญหานั้น และประชาสัมพันธ์ผลงานต่าง ๆ อาจจะส่งผลกระทบต่อ การป้องกันไม่ให้กระทำการเป็นรัฐจัดหา บังคับให้หญิงไทยค้าประเวณีในประเทศเกาหลีได้

เมื่อสถานการณ์การค้าลอบค้าประเวณีของหญิงไทยที่เกาหลีได้มากขึ้น กังวลด้วยว่า อาจเกิดผลข้างเคียงขึ้นตามมา ว่ามีคนที่อ้างเป็นเหยื่อจากการค้าประเวณีซึ่งแม้ว่าผู้หญิงดังกล่าวสมัครใจทำงานที่ร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศที่เกาหลีได้ เพื่อรับประโยชน์จากการยกเว้นการถูกลงโทษเป็นฐานะผู้เสียหายจากการค้าประเวณี และสามารถทำให้นักท่องเที่ยวไทยจริงผ่านด่านลำบากยากมากขึ้นเพื่อคัดกรองผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดอย่างเข้มงวด

5. ผู้ให้สัมภาษณ์: ตำรวจสาธารณสุขเกาหลี

เจ้าหน้าที่ฝ่ายสายตรวจ 2 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนสอบสวน 1 คน กองตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจเมืองอินซอน: สัมภาษณ์วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2560

ในการเดินทางของผู้หญิงไทยไปสู่ประเทศเกาหลีได้ มีเครือข่ายขบวนการที่ประกอบด้วย นายหน้าคนไทยกับนายหน้าที่เกาหลีได้เพื่อทำการเป็นรัฐจัดหาผู้หญิง แต่ปัจจุบันนี้พัฒนาเป็นรูปแบบที่นายหน้าที่เกาหลีได้เดินทางไปเองที่ประเทศไทยทำการจัดส่งผู้หญิงไทยไปยังประเทศเกาหลีได้โดยไม่ผ่านนายหน้าที่ไทยต่างหาก หรือผู้หญิงไทยที่เข้ามาอยู่ที่เกาหลี แนะนำ ชักชวนผู้หญิงไทยให้ทำงานที่สถานบริการทางเพศโดยใช้การสื่อสารสังคมออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก เมื่อผู้หญิงติดต่อมาอยากทำงานก็ส่งรถไปรับผู้หญิงเหล่านั้นที่สนามบิน

สำหรับสถานบริการทางเพศที่ผู้หญิงไทยทำงาน เมื่อก่อนส่วนใหญ่เป็นรูปแบบร้านนวดแผนไทย แต่ปัจจุบันนี้เปลี่ยนเป็นรูปแบบ โรงแรมขนาดเล็ก และแอบทำการค้าประเวณีในสถานที่ดังกล่าว

สำหรับกระบวนการปฏิบัติงานของฝ่ายสายตรวจ กองตำรวจท่องเที่ยว มีหน้าที่หลักในการตรวจปัญหาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นต้น แต่เมื่อทำงานที่สนามบินเมืองอินซอน จะปฏิบัติหน้าที่ตรวจจับนายหน้าที่มีความผิดฐานจัดส่งผู้หญิงไทยแล้วส่งตัวผู้ถูกจับไปยังฝ่ายสืบสวนสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวน เมื่อพบผู้หญิงไทยที่มีความเกี่ยวข้องกับนายหน้าก็ส่งไปยังฝ่ายสืบสวนสอบสวน

ฝ่ายสืบสวนสอบสวนดำเนินการสอบสวนผู้ที่ถูกส่งมาจากฝ่ายสายตรวจ หรือกระทำการตรวจจับผู้กระทำความผิดในสถานบริการทางเพศที่ให้ชาวต่างชาติแอบทำงาน รวมถึงร้านนวดแผนไทย โดยแอบเข้าไปสถานที่เหล่านั้นเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความผิดฐานค้าประเวณี สำหรับผู้หญิงไทยที่ถูก

จับเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้ เช่น การกระทำโดยไม่วีซ่าที่เหมาะสม การอยู่เกินเวลาที่กำหนด จึงต้องส่งตัวผู้หญิงเหล่านั้นไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้อีก เพื่อดำเนินการขั้นตอนถูกส่งกลับ

มีกรณีที่สถานทูตประเทศไทยประจำเกาหลีใต้ติดต่อมาเพื่อส่งข้อมูลเกี่ยวกับร้านนวดแผนไทยที่แอบแนะนำการค้าประเวณี เราจึงดำเนินการสืบสวนสอบสวนร้านนวดดังกล่าว ซึ่งมีความผิดฐานแอบแนะนำการขายบริการทางเพศโดยใช้มือหรือปากจากผู้หญิงไทย ผู้หญิงไทยที่ถูกจับเหล่านั้นพำนักอยู่ที่เกาหลีใต้เป็นเวลาโดยเข้าประเทศเกาหลีใต้เป็นนักท่องเที่ยว ค่าบริการนวดตั้งแต่ 90,000 วอน (ประมาณ 2,800 บาท) ถึง 110,000 วอน (ประมาณ 3,300 บาท) และมีค่าบริการค้าประเวณีต่างหาก ต้องคุยกับผู้หญิงไทยในห้องนวด ซึ่งสำหรับการใช้มือ 30,000 วอน (1,000 บาท) การใช้ปาก 50,000 วอน (1,500 บาท)

สำหรับแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหา ถึงแม้ว่าตำรวจเกาหลีใต้ตรวจจับร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศที่แอบให้ผู้หญิงชาวต่างชาติหรือผู้หญิงไทยทำการขายบริการทางเพศตั้งหลายแห่ง หลายคนอย่างเต็มที่แล้ว ก็มีผู้หญิงไทยจำนวนมากที่เดินทางเข้ามาที่เกาหลีใต้โดยขกเว้นการตรวจลงตราและอ้างเป็นนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงส่วนใหญ่เป็นรูปแบบสมัครใจจึงตั้งใจอยากมาทำงานที่เกาหลีใต้เพราะอยากได้เงินมาก ต้องการรายได้ที่สูง ดังนั้นบทบาทของการตรวจคนเข้าเมืองสำคัญมากในการป้องกัน ต้องการตรวจคนเข้าเมืองที่เข้มงวดให้คัดเลือก คัดกรองผู้ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด หรือเหยื่อจากการค้ามนุษย์ และอยากเสนอว่าอาจต้องพิจารณาส่วนการขกเว้นการตรวจลงตราระหว่างประเทศไทยกับเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความระมัดระวังเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับทางการทูต ทางการท่องเที่ยว ทางสังคม เป็นต้น แต่เพื่อดูแลคุ้มครองสิทธิของนักท่องเที่ยวคนไทยอย่างสมบูรณ์และตัดวงจร ควรพิจารณาการขกเว้นการตรวจลงตราอย่างใหม่โดยต้องปรึกษาหารือระดับชาติ

6. ผู้ให้สัมภาษณ์: ตำรวจสาธารณรัฐเกาหลี

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจเมืองบุนชานบึคบุก 3 คน: สัมภาษณ์ วันที่ 4 และ 7 เมษายน พ.ศ. 2560

ก่อนอื่นนายหน้าคนไทยกับคนเกาหลีใต้ในประเทศไทยจัดส่งผู้หญิงไทยให้เข้าประเทศเกาหลีใต้โดยใช้การขกเว้นการตรวจลงตราในฐานะนักท่องเที่ยว ผู้หญิงไทยที่เข้าประเทศเกาหลีใต้โดยผ่านช่องทางนี้ส่วนใหญ่เป็นคนสมัครใจทำงานในประเทศเกาหลีใต้เพื่อหารายได้สูง ซึ่งเป็นแรงจูงใจของผู้หญิงไทยที่ตัดสินใจย้ายถิ่นฐานไปทำงาน เจ้าของร้านนวดแผนไทยในประเทศเกาหลีใต้ก็จ่ายค่าหัวในการรับผู้หญิงไทยหัวละ 2 ล้านวอน (ประมาณ 65,000 บาท) ให้กับนายหน้าแล้วค่าใช้จ่ายนั้นก็เป็นการระหนี้สินของผู้หญิงไทย ซึ่งต้องใช้หนี้โดยทำงาน รายได้ของผู้หญิง

เหล่านั้้นคิดคำนวณตามจำนวนการทำงานและลักษณะการทำงานซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของ
ลูกค้า เจ้าของร้านกับผู้หญิงไทยหากินแบ่งรายได้กัน 6 ต่อ 4 หรือ 5 ต่อ 5 โดยปกติผู้หญิงไทย
ทำงาน วันละ 3-5 รอบ

3월 13일 오후 4:36

นวด ตามบ้าน กินแบ่ง 40%
จ่ายเงินทุกวันหลังเลิกงาน
ทำงานวันละ3-5รอบ
ทึบดี แอบได้
ร้านนี้เซฟ ปลอดภัย
พักอาร์ทเทอร์ สบาย ข้าวไข่ไวฟายฟรี
บอสใจดีรับส่งถึงที่

นวดตามบ้าน
40min one shot 50,000 won
1hour one shot 60,000 won
1hour 30min one shot 80,000 won
1hour two shots 80,000won (one shot and one hand)
1hour two shots 110,000won
2hours two shots 110,000won

สนใจอินบ็อกมาเลยจร้า

ภาพที่ 4-2 โฆษณารับสมัครพนักงานผู้หญิงไทยที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการค้าประเวณี

✳️ พนักงานเก่า ทำงาน ครบ 3 เดือน จะกลับไทย ✳️
✳️ อยากให้มาร่วมงานจริงๆ เพราะร้านเราปลอดภัยจริงๆ ✳️
🔥 ถ้าได้มาร่วมจะรู้ว่าเราพูดจริง ไม่ได้โอ้อวดตาม โพสต์คะ 🥰
👤 ต้องการ #1ท่าน : นวดอย่างเดียว
👤 ต้องการ #1ท่าน : หมอนวด+ดำ
(นวดอย่างเดียวก็ได้ทางร้านไม่บังคับ เอาความสมัครใจของ
ท่านคะ)
🏠🏠 ร้านอยู่ พากู ภาคเหนือ

Lind ▲ ID
번역 보기

ด่วนพร้อมย้าย !! หมอนวด+แอบแฝง

อายุ 20-35 ปี ดูดีไม่อ้วน
พนักงาน พักนอกร้าน
1 ห้อง มี แค่ 3 คนเท่านั้น

เงินเดือน 1,300,000-1,500,000w

คอมมิชชั่น 10 % ทึบเก็บเอง
ค่าอาหาร 20,000 / สัปดาห์
วันหยุด 2 วัน / เดือน
ถ้าตาแดงเรียกเก็บกับลูกค้าเอาเอง
ขึ้นอยู่กับความสามารถไม่เกี่ยวกับทางร้าน

**ร้านปลอดภัยไร้กังวล เรื่อง ดร. ตม.
ทางร้านเราเซฟพนักงานอย่างดีคะ**

ภาพที่ 4-3 โฆษณารับสมัครพนักงานผู้หญิงไทยที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการค้าประเวณี

<p> นวด 10 นาที ความสัมพันธ์ทางเพศ 30 นาที 90,000 วอน นวด 30 นาที ความสัมพันธ์ทางเพศ 40 นาที 120,000 วอน นวด 1 ชั่วโมง ความสัมพันธ์ทางเพศ 40 นาที 140,000 วอน ความสัมพันธ์ทางเพศ 30 นาที (A) นวด 30 นาที ความสัมพันธ์ทางเพศ 30 นาที (B) 170,000 วอน </p>

ภาพที่ 4-4 ราคาใช้บริการของร้านนวดแผนไทยแห่งหนึ่งในเมืองบูซาน

ส่วนผู้หญิงที่เลิกสัญญาการจ้างที่ร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศก็ไปทำงานต่อที่อื่น โดยหาที่ทำงานผ่านโฆษณาการรับสมัครจากเฟสบุ๊ก รวมถึงการแนะนำของชุมชนคนไทยที่พำนักอยู่ที่เกาหลีใต้ ซึ่งคนไทยที่อยู่เกาหลีใต้จะช่วยแนะนำกันให้แอบทำงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ มีผู้หญิงไทยที่เคยแอบทำงานที่เกาหลีใต้กลับที่ประเทศไทยแล้วแนะนำเพื่อนคนไทยให้กับนายจ้างที่เกาหลีใต้ ซึ่งช่องทางการแนะนำเพื่อนหรือคนที่รู้จักกันมีมากขึ้น

ในประเทศเกาหลีใต้มีการขายบริการทางเพศของผู้หญิงไทยจำนวนมาก เมื่อก่อนส่วนใหญ่ทำงานที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการขายบริการทางเพศ แต่ปัจจุบันนี้มีรูปแบบการจัดกระจายซึ่งนายจ้างคนเกาหลีส่งผู้หญิงไทยไปสถานที่ต่าง ๆ โดยติดต่อกับลูกค้าทางสังคมออนไลน์ รูปแบบการค่าประเมินเปลี่ยนแปลง พัฒนามากขึ้นเพื่อหลบหนีจากการตรวจของตำรวจ อย่างไรก็ตาม ตำรวจเกาหลีก็ตั้งใจติดตามจับผู้กระทำความผิดอย่างเต็มที่เพื่อปราบปรามปัญหา

นอกจากนี้ ยังมีรูปแบบการขายบริการทางเพศที่ผู้หญิงไทยถูกส่งไปพัฒนาขึ้นมาเป็นนางทางโทรศัพท์ด้วย ซึ่งเป็นรูปแบบการขายบริการทางเพศของเกาหลีใต้ที่อยู่แล้วส่วนใหญ่ มีผู้หญิงเกาหลีใต้ถูกส่งไปตามร้านขายเหล้าที่แอบทำการขายบริการทางเพศหรือร้านคาราโอเกะ แต่ในปัจจุบันนี้นายหน้าที่ไทยจัดส่งผู้หญิงไทยสำหรับธุรกิจนางทางโทรศัพท์ และนายจ้างที่เกาหลีใต้ ออกโฆษณาชวนคนไทยให้ผู้หญิงไทยให้บริการตามสถานที่โดยติดต่อผ่านแอปพลิเคชัน เมื่อลูกค้าติดต่อมานายจ้างก็จะส่งผู้หญิงไทยไปตามสถานที่ที่ลูกค้าแจ้ง มีกรณีการส่งหญิงไปที่บ้านของลูกค้าด้วย ค่าใช้จ่ายบริการเช่นนี้สูงสุด 230,000 วอน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงแบบสมัครใจมีแนวโน้มมากที่จะทำงานในสถานบริการทางเพศ แอบแฝงเนื่องจากกลัวถูกส่งกลับ เจ้าหน้าที่ตำรวจเกาหลีจึงต้องระมัดระวังในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินคดี ปัจจุบันนี้การพัฒนาของเทคโนโลยีช่วยทำให้ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างรวดเร็วได้ แต่ทำให้ผู้กระทำความผิดแอบกระทำความผิดต่าง ๆ อย่างสะดวกสบาย ซึ่งเป็นความลำบากในการตรวจจับผู้กระทำความผิดเหล่านั้น

เมื่อผู้หญิงถูกจับและถูกสอบสวนที่สถานีตำรวจ สำหรับคนที่อยากอยู่ที่เกาหลีอาจกระทำได้โดยมิได้คาดคิด อาจหลบหนีได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงตั้งใจดูแลตัวคนที่ถูกจับอย่างระมัดระวังจนส่งตัวไปที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเรียบร้อย

ผู้หญิงไทยที่ถูกจับโดยความผิดฐานการขายบริการทางเพศ ทั้งร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศอื่น ๆ ซึ่งเป็นความผิดทั้งกฎหมายอาญาและการตรวจคนเข้าเมือง ผู้หญิงเหล่านั้นจะถูกสอบสวนทางกฎหมายทั้ง 2 อย่าง และจะถูกส่งกลับประเทศไทย

ในการป้องกันปัญหาทั้งด้านตรวจของไทยกับเกาหลีใต้ต้องการตรวจผู้ที่หวังเข้าประเทศเกาหลีใต้โดยยกเว้นการตรวจลงตราอย่างรอบคอบ เพราะสำหรับผู้หญิงที่สมัครเข้าสู่ร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศส่วนใหญ่วางแผนล่วงหน้าในการเข้าประเทศและลักลอบทำงานที่เกาหลีใต้ ซึ่งในอินเทอร์เน็ตมีข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการผ่านด่านเกาหลีใต้แพร่หลายหรือสืบต่อกันมาระหว่างเพื่อนกัน แต่ผู้ที่เข้าประเทศเกาหลีใต้ต้องตระหนักว่าข้อมูลเหล่านั้นเป็นวิธีการกระทำความผิดกฎหมายของเกาหลีใต้ พวกเขาเหล่านั้นอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายของเกาหลีใต้หรือเข้าใจผิดว่าไม่ค่อยมีการตรวจสอบจับกุมผู้กระทำความผิดฐานค้าประเวณี อาจคิดว่าการแอบทำงานในต่างประเทศเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยยาก ทั้งนี้เป็นข้อมูลที่ไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้นทางเกาหลีใต้กับไทยต้องออกสื่อข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับกฎหมายให้แพร่หลายและสร้างบรรยากาศให้ผู้หญิงรู้สึกหวาดกลัวในการแอบทำงานที่เกาหลีใต้โดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดของตำรวจเกาหลีใต้ด้วย

7. ผู้ให้สัมภาษณ์: สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี

เจ้าหน้าที่ 1 คน ฝ่ายการสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี:

สัมภาษณ์วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2560

คนไทยจำนวนมากเดินทางเข้าประเทศเกาหลีใต้ด้วยหลายวัตถุประสงค์ เช่น การท่องเที่ยว การหารายได้หรือการศึกษา เป็นต้น ในหลายปัจจัยเหล่านั้นการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่ทำให้คนไทยเดินทางเข้าประเทศเกาหลีใต้ เนื่องจากการยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งสำหรับนักท่องเที่ยวคนไทยผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถเข้าประเทศเกาหลีใต้และพำนักในประเทศเกาหลีใต้ไม่เกิน 90 วัน

ตารางที่ 4-1 จำนวนคนไทยตามวิชาที่เดินทางเข้าสาธารณรัฐเกาหลีในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2559

พ.ศ.	รวม	การยกเว้น การตรวจลงตรา (B-1)	แรงงาน (E-9)	การแต่งงาน (F-6)	การนำขึ้นบกเพื่อ การท่องเที่ยว (T-1)	อื่น
2559						
รวม	48,426	46,560	918	240	247	461
ชาย	17,349	16,233	822	6	99	189
หญิง	31,077	30,327	96	234	148	272

จากรายงานสถิติประจำเดือน 12 ปี 2559 ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี

จากตารางที่ 4-1 ในจำนวนคนไทยที่เดินทางเข้าสาธารณรัฐเกาหลีในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2560 คนที่เข้าโดยยกเว้นการตรวจลงตราทั้งหมด 46,560 คน เท่ากับ 88.1% ซึ่งถือได้ว่าคนไทยที่เข้าสาธารณรัฐเกาหลีส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวซึ่งคนไทยเหล่านั้นสามารถพำนักได้ในสาธารณรัฐเกาหลีไม่เกิน 90 วัน หมายถึงว่านักท่องเที่ยวดังกล่าวต้องกลับไปยังประเทศไทยภายใน 90 วัน แต่เกือบครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวไม่กลับ ยังเหลืออยู่ในสาธารณรัฐเกาหลีและหายไปแอบทำงาน ส่วนใหญ่ผู้ชายไทยแอบทำงานที่โรงงานและผู้หญิงไทยแอบทำงานที่ร้านนวดแผนไทย

ก่อนหญิงไทยออกจากประเทศไทยก็มีร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีที่จะถูกส่งไปแล้ว เพราะนายหน้าติดต่อกับเจ้าของร้านที่เกาหลีได้ตั้งแต่อยู่ในประเทศไทยเพื่อจะได้รับค่าใช้จ่าย ในการส่งหญิงไทยไปทำงานแบบเป็นขบวนการลักลอบส่งหญิงไทยไปยังเกาหลีได้

ในระยะเวลาการทำงานหญิงไทยบางคนจะทำงานในระยะเวลาสั้นไม่เกิน 90 วัน จะทำงานประมาณ 60 วัน และไปเที่ยว 30 วัน จึงกลับประเทศไทยก่อนไม่เกิน 90 วัน หรือมีรูปแบบการทำงานระยะยาวให้เกิน 90 วัน ซึ่งกลุ่มนี้ตั้งใจเข้าประเทศเกาหลีได้เพื่อหารายได้จำนวนมากโดยทำงานระยะยาว

ในสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประเทศเกาหลีใต้ มีแผนการที่มีความเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของหญิงไทย 2 แผนก ได้แก่ แผนกการตรวจคนเข้าเมืองและแผนกการสืบสวนสอบสวน

ฝ่ายการตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบคนต่างด้าวด้วยวัตถุประสงค์การเข้าประเทศ ประวัติดังกล่าวเป็นต้น แต่เมื่อจำนวนคนไทยที่เข้าประเทศเกาหลีได้แล้วหายไปมากกว่า 50% ฝ่ายการตรวจคนเข้าเมืองจึงมีแนวโน้มเข้มงวดในการตรวจสอบคนไทยที่เข้าประเทศเกาหลีได้มากขึ้น และต้องใช้เวลามากกว่าการตรวจสอบคนต่างด้าวจากประเทศอื่น ๆ ที่มีวีซ่านักท่องเที่ยว เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย พม่า เขมร และฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศที่ต้องใช้

วีชานักท่องเที่ยวเพื่อเข้าประเทศเกาหลีใต้ประชาชนของประเทศเหล่านั้น ต้องขอวีชานักท่องเที่ยวจากสถานทูตเกาหลีใต้มาก่อน โดยยื่นข้อมูลส่วนตัวให้สถานทูตตรวจความเหมาะสมในการเข้าประเทศเกาหลีใต้ซึ่งเหมือนกับการตรวจสอบด้าน ตม. การตรวจสอบข้อมูลส่วนตัวเพื่อออกวีชานักท่องเที่ยวของสถานทูตนั้น ช่วยลดภาระหน้าที่ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองทำให้คนต่างด้าวได้รับความสะดวกสบาย เพราะเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองถือว่าผู้ที่ถือวีชามีสิทธิการเข้าประเทศตามกฎหมายแล้วจึงทำให้ผ่านด่านเร็วกว่าผู้ที่ไม่มวีซ่า แต่กรณีผู้ที่เข้าประเทศเกาหลีได้โดยยกเว้นการตรวจลงตรา เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองต้องตรวจสอบแต่ละคนอย่างเข้มงวด และรอบคอบเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ที่มีเจตนาอื่นเข้าประเทศ เพราะไม่มีหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ความเหมาะสมในการเข้าประเทศของคนเหล่านั้นได้

ฝ่ายการสอบสวนมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจจับและสอบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติ ปัญหาใหญ่ที่สุดที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประสบคือ คนต่างด้าวที่พำนักอยู่ที่เกาหลีใต้อย่างผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้จึงออกนโยบายการที่มุ่งตรวจจับชาวต่างชาติที่อยู่เกินเวลาหรือกระทำผิดประเภทอื่น โดยไม่มีวีซ่าที่เหมาะสม สำหรับคนไทย เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเน้นตรวจที่ร้านนวดแผนไทย ซึ่งเป็นแหล่งหญิงไทยที่ไม่มีวีซ่าแอบทำงาน เมื่อได้จับกุมตัวหญิงไทยดำเนินการสอบสวนแล้วบังคับให้กลับประเทศไทย

ในแนวทางป้องกันและปราบปรามปัญหา ต้องการปรึกษาหารือระดับชาติระหว่างสองประเทศ โดยพิจารณาหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เช่น การเมือง การทูต และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตกลงข้อยกเว้นการตรวจลงตราทำให้สองประเทศได้กำไรด้านการท่องเที่ยวมหาศาล ถ้ามีการเจรจาเรื่องการขกเว้นการตรวจลงตราอาจจะเป็นภาระของสองประเทศได้ แต่เพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวตัวจริงของสองประเทศรู้สึกลำบากในการเข้าประเทศ อาจต้องพิจารณาข้อยกเว้นการตรวจลงตราว่ามีส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ ในปัจจุบันแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทั้งสองประเทศตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ก็ตาม กระแสคนทีแอบเข้าประเทศโดยอ้างเป็นนักท่องเที่ยวไม่ลดลงถ้าสองประเทศพบส่วนที่มีความคิดเห็นตรงกันในการปรับปรุงการขกเว้นการตรวจลงตราให้ทันสถานการณ์ในวันนี้ประชาชนสองประเทศสามารถเข้าออกประเทศอย่างสะดวกสบายมากขึ้น การรับรองสิทธินักท่องเที่ยวเป็นอีกทางหนึ่งที่ทางสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้เริ่มดำเนินการให้บริษัทสายการบินทั่วโลกที่มีเส้นทางไปสู่อุประเทศเกาหลีใต้ต้องตรวจสอบข้อมูลผู้โดยสาร โดยใช้ระบบการตรวจผู้โดยสารก่อนขึ้นเครื่องเพื่อคัดกรองผู้ที่มีความเสี่ยงไม่ปลอดภัยต่อสังคม ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2560 ซึ่งเป็นระบบที่ส่งข้อมูลของผู้โดยสารที่ประสงค์จะเข้าประเทศเกาหลีใต้ไปที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อตรวจสอบผู้โดยสารคนนั้นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย การกระทำความผิดทางกฎหมาย และอาจเป็นภัยคุกคาม

ด้านความมั่นคงหรือไม่ ในขณะที่ผู้โดยสารเช็คอินกับบริษัทสายการบินที่สนามบินที่ต้นทาง พนักงานบริษัทสายการบินต้องตรวจสอบข้อมูล โดยผ่านระบบนี้แล้วยืนยันการอนุมัติของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของเกาหลีใต้ก็จะออกตัวเครื่องบินได้

ซึ่งจะเป็นการช่วยประหยัดเวลาและเงิน โดยไม่ให้ผู้ที่มีประวัติในการถูกปฏิเสธเข้าประเทศเกาหลีใต้มาก่อนกลับจากสนามบินเกาหลีใต้ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้ ก็ปฏิบัติงานต่อการตรวจคนต่างด้าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยคัดกรองผู้ไม่มีคุณสมบัติในการเข้าประเทศเกาหลีใต้เบื้องต้นที่สนามบินต้นทางรวมถึงประเทศไทยด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านสภาพปัญหา

จากการศึกษาพบว่า มีสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี คือ

1.1 ปัจจัยดึงดูดหลักที่ทำให้ผู้หญิงไทยตัดสินใจเดินทางไปยังสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อลี้ภัยการทำงานที่สถานบริการทางเพศหรือร้านนวดแผนไทย คือ ความต้องการด้านเศรษฐกิจ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาเข้า สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กล่าวว่า “สภาพปัญหาของผู้หญิงส่วนมากเดินทางเนื่องจากสภาพความยากจน มีปัญหาทางครอบครัว อาจไม่มีการศึกษา หาทงที่ไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ”

และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ประเทศไทย พูดว่า “มีบางกลุ่มที่อาศัยการแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้นของคน หรือประกอบอาชีพโดยอาศัยจุดด้อยของบุคคลต่าง ๆ หลอกลวงคนที่มีความด้อยกว่า ด้วยการจัดหางานให้ทำงานที่ดี มีรายได้ที่ดี มีชีวิตครอบครัวที่ดีขึ้น”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจภูธรบันคูบู สาธารณรัฐเกาหลีพูดว่า

“ผู้หญิงไทยที่เข้าประเทศเกาหลีใต้โดยผ่านช่องทางการยกเว้นการตรวจลงตรา โดยส่วนใหญ่เป็นคนสมัครใจทำงานในประเทศเกาหลีใต้เพื่อหารายได้สูงซึ่งเป็นแรงจูงใจของผู้หญิงไทยที่ตัดสินใจย้ายถิ่นฐาน”

รวมถึงปัจจัยด้านการท่องเที่ยวก็เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งเพราะมีกระแสเกาหลีแรงในประเทศไทยจึงมีหลายคนอยากไปเที่ยวที่เกาหลีใต้ ซึ่งพบได้จากการสัมภาษณ์ตำรวจผู้ช่วยทูตสถานทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทยว่า

“ขบวนการนายหน้าคนเกาหลีใต้กับคนไทยที่ประเทศไทยหลอกหลวงผู้หญิงไทยว่าจะแนะนำการทำงานที่ร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีใต้หรือให้ท่องเที่ยวและทำศัลยกรรมแล้ว จัดส่งไปที่เกาหลีใต้”

1.2 รูปแบบการหลอกหลวง/ การสมัครใจ นายหน้าที่ประเทศไทยชักชวนผู้หญิงไทยให้ลี้ลับทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีโดยอ้างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และพูดว่าจะเป็นพนักงานของร้านนวดแผนไทย เลิกจ้างแล้วไปเที่ยวที่เกาหลีใต้ได้ด้วย แต่พอไปถึงเกาหลีใต้แล้ว เป็นการบังคับให้ค้าประเวณี จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ประเทศไทยกล่าวว่า

“มีคนไทยกับคนเกาหลีใต้ที่อยู่ฝั่งเกาหลีใต้มีการแอบอ้างธุรกิจที่ดีของคนเกาหลีใต้หรือคนไทย การเปิดร้านอาหารไทยที่เกาหลีใต้ การเปิดธุรกิจท่องเที่ยว บางกลุ่มแอบอ้างเอาสิ่งที่ดีของคนกลุ่มนี้มาหลอกหลวงว่าจะไปทำงานที่ร้านอาหารไทยหรือร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีใต้ใหม่”

ในระหว่างการเดินทางของผู้หญิงเหล่านั้น มีหนี้สินติดตามมาด้วยที่เกิดจากการเดินทาง และมีกรณีที่ถูกกักขังยึดหนังสือเดินทางเพื่อไม่ให้หลบหนีให้อยู่ภายใต้ความควบคุม นายจ้าง เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ประเทศไทยกล่าวอีกว่า

“นายจ้างส่งเงินจากเกาหลีใต้มาให้กับคนที่ป้อนธุระจัดหาที่ประเทศไทยให้ดำเนินการเรื่องการเดินทาง ในเมื่อคนหลงเชื่อถูกพาเดินทางไปยังประเทศเกาหลีใต้ พอไปถึงเกาหลีใต้แล้วไม่ได้ทำงานตามที่บอกกล่าว ยึดหนังสือเดินทางไว้ มีการบังคับให้ค้าประเวณี ถ้าหากไม่ยอมทำงานตามเขา ต้องใช้หนี้จำนวนมาก ซึ่งเป็นการบังคับให้ค้าประเวณีโดยภาวะจำยอม นี่คือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตของเกาหลีใต้ที่มีคนไทยเดินทางไปตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์”

เมื่อปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทางเกาหลีใต้กับทางไทยได้ประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อหาวิธีการต่อต้านปัญหาโดยประสานความร่วมมือกันจึงออกสื่อข่าวประชาสัมพันธ์ข้อเท็จจริง แต่ยังมีคนที่ลี้ลับทำงานที่ร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างต่อเนื่องในลักษณะแบบสมัครใจเนื่องจากรายได้สูง ปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบสมัครใจ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทยกล่าวว่า “ผู้หญิงอาจเข้าใจว่าจะทำงานนวดอย่างเดียว แต่กลายเป็นการขายบริการทางเพศอย่างแอบแฝง บางคนไม่ยอมทำจะถูกบังคับให้ค้าประเวณี แต่มีอีกกลุ่มหนึ่งที่รู้แล้วตั้งแต่แรกว่าจะต้องทำงานขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นแบบสมัครใจ”

เจ้าหน้าที่จากฝ่ายพิธีการเข้าเมืองของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกล่าวว่า “คนที่ประสงค์ลี้ลับทำงานที่เกาหลีเป็นคนสมัครใจ ไม่ค่อยมีคนที่ถูก

หลอกลวง เป้าหมายหลักของพวกเขาคือการเข้าเกาหลีใต้ มีตัวการเตรียมตัว แต่งหน้าแต่งตัวอย่างไร เพื่อให้ผ่านด่าน แพร่หลายในสังคมออนไลน์ที่คนไทยใช้”

1.3 ช่องทางที่เข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณีของเกาหลีใต้ โดยส่วนใหญ่ผู้หญิงไทยเดินทางเข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณีของเกาหลีใต้ในฐานะนักท่องเที่ยว และลักลอบทำงานผ่านขบวนการนายหน้าในประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายพิธีการเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิพบว่า “สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นที่เกาหลีใต้ เนื่องจากกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการตรวจลงตราคนเข้าเมือง ซึ่งระหว่างประเทศไทยกับเกาหลีใต้ตกลงการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับนักท่องเที่ยวและคนเข้าเมืองสามารถพำนักได้ไม่เกิน 90 วัน คนไทยหลายคนจึงตัดสินใจเดินทางไปที่เกาหลีใต้เพื่อหารายได้เพิ่มโดยใช้ช่องทางนี้”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประเทศเกาหลีใต้กล่าวว่า “การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่ทำให้คนไทยเดินทางเข้าประเทศเกาหลีใต้ เนื่องจากการยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งสำหรับนักท่องเที่ยวคนไทยผู้ถือหนังสือเดินทางของไทยสามารถเข้าประเทศเกาหลีใต้และพำนักในประเทศเกาหลีใต้ได้ไม่เกิน 90 วัน”

สำหรับขบวนการนายหน้า จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยทูต สถานทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทยกล่าวว่า “เพื่อเปิดธุรกิจร้านนวดแผนไทยที่แอบขายบริการทางเพศที่เกาหลีใต้ องค์การอาชญากรรมเกี่ยวกับธุรกิจการขายบริการทางเพศในประเทศเกาหลีใต้ติดต่อกับขบวนการนายหน้าในประเทศไทยเพื่อจะพาหญิงไทยมาที่ร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศในประเทศเกาหลีใต้” และกล่าวต่อว่า “มีผู้หญิงไทยซึ่งเป็นแฟนหรือเพื่อนของนายหน้าคนเกาหลีใต้ร่วมกันกระทำความผิดโดยชักชวนผู้หญิงไทยทำงานที่ร้านนวดแผนไทย”

เจ้าหน้าที่จากกองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทยพูดเกี่ยวกับลักษณะขบวนการนายหน้าของไทยว่า “มีรูปแบบผู้ชายเกาหลีใต้กับผู้หญิงไทยเป็นแฟนกัน แบ่งภารกิจการจัดส่งผู้หญิงไทยให้ไปค้าประเวณีที่เกาหลีใต้ ซึ่งฝ่ายผู้หญิงไทยทำงานเป็นอิสระจัดหา และฝ่ายผู้ชายติดต่อกับทางร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลี”

รูปแบบการทำงานของนายหน้าก็พัฒนาเป็นรูปแบบที่นายหน้าคนเกาหลีใต้เดินทางไปประเทศไทยเองเพื่อจัดส่งผู้หญิงไทยไปที่เกาหลี เจ้าหน้าที่จากกองตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจเมืองอินซอนกล่าวว่า “นายหน้าคนเกาหลีใต้เดินทางไปเองที่ประเทศไทย ทำการจัดส่งผู้หญิงไทยไปยังประเทศเกาหลีใต้โดยไม่ผ่านนายหน้าของไทยต่างหาก หรือผู้หญิงไทยที่เข้ามาอยู่ที่เกาหลีใต้แนะนำ ชักชวน ผู้หญิงไทยให้ทำงานที่สถานบริการทางเพศโดยใช้การสื่อสารสังคมออนไลน์ และเมื่อผู้หญิงติดต่อมา อยากทำงานก็ส่งรถไปรับผู้หญิงเหล่านั้นที่สนามบิน”

ส่วนช่องทางอื่นพบจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจภูชนบุรีพบว่า “ส่วนผู้หญิงที่เลิกจ้างแล้วทำงานต่อที่อื่น โดยหาสถานที่ทำงานผ่านโฆษณาการรับสมัครจากเฟซบุ๊ก การแนะนำของชุมชนคนไทยที่เกาหลีใต้ หรือมีผู้หญิงไทยที่เคยแอบทำงานที่เกาหลีใต้กลับมาที่ไทย แนะนำเพื่อนคนไทยให้กับนายจ้างที่เกาหลีใต้”

1.4 ลักษณะเฉพาะของคนที่มีประสงค์แอบทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี สำหรับคนที่ไม่ไปกับกรุ๊ปทัวร์ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายพิธีการเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกล่าวว่า “พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่สามารถอธิบายแผนการท่องเที่ยวได้ ไปพักกับญาติที่ทำงานอยู่ที่เกาหลี หรือแต่งงานกับคนเกาหลี มีอาชีพที่ประเทศไทยไม่แน่นอน” สำหรับคนที่ไม่ไปกับกรุ๊ปทัวร์ กล่าวต่อว่า “จากการแต่งตัวและการเตรียมตัวไม่ใช่นักท่องเที่ยว ไม่ได้ซื้อทัวร์เอง มีคนออกค่าใช้จ่ายเอง”

1.5 ลักษณะการค้าประเวณีที่ผู้หญิงไทยทำงานที่เกาหลีใต้ ด้านค่านำพาผู้หญิงไทยพบจากการสัมภาษณ์ของตำรวจผู้ช่วยทูต สถานทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำไทยว่าหวัละ 4,200,000 วอน (125,000 บาท) จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจภูชนบุรีตอบว่าหวัละ 2,000,000 วอน (65,000 บาท) ค่าใช้จ่ายนั้นเป็นภาระหนี้สินของผู้หญิงไทย ซึ่งต้องใช้หนี้โดยทำงาน รายได้ของผู้หญิงเหล่านั้นคิดคำนวณตามจำนวนการทำงานและลักษณะการทำงานซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า เจ้าของร้านกับผู้หญิงไทยกินแบ่งรายได้กัน 6 ต่อ 4 หรือ 5 ต่อ 5 โดยปกติผู้หญิงไทยทำงาน วันละ 3-5 รอบ

รูปแบบธุรกิจการค้าประเวณีที่ผู้หญิงเข้าสู่ทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนพบว่า “เมื่อก่อนส่วนใหญ่ทำงานที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการขายบริการทางเพศ แต่ปัจจุบันนี้มีรูปแบบการกระจัดการขาย ซึ่งนายจ้างคนเกาหลีส่งผู้หญิงไทยไปสถานที่ต่าง ๆ โดยติดต่อกับลูกค้าทางสังคมออนไลน์”

และกล่าวต่อว่า “รูปแบบพัฒนาขึ้นเป็นนางทางโทรศัพท์ ซึ่งนายจ้างที่เกาหลีได้ออกโฆษณาชวนคนไทยให้ผู้หญิงไทยให้บริการตามสถานที่โดยติดต่อผ่านแอปพลิเคชัน เมื่อลูกค้าติดต่อมา นายจ้างก็จะส่งผู้หญิงไทยไปตามสถานที่ที่ลูกค้าแจ้ง มีกรณีการส่งหญิงไปที่บ้านของลูกค้าด้วย”

ค่าบริการทางเพศ จากการสัมภาษณ์ของตำรวจผู้ช่วยทูตกล่าวว่าสำหรับรูปแบบการขายบริการทางเพศในห้องคอนโด ครั้งละ 120,000 วอน (3,600 บาท) ถึง 240,000 วอน (7,100 บาท) ผู้หญิงที่ถูกส่งไปถูกบังคับให้ค้าประเวณีวันละ 3-6 ครั้ง เนื่องจากมีค่านำพา ส่วนรูปแบบร้านนวดแผนไทยที่แอบแนะนำการค้าประเวณี เจ้าหน้าที่กองตำรวจท่องเที่ยวเมืองอินซอนกล่าวว่า ค่าบริการนวดตั้งแต่ 90,000 วอน (2,800 บาท) ถึง 110,000 วอน (3,300 บาท) และมีค่าบริการ

ค่าประเมินต่างหาก ต้องคุยกับพนักงานผู้หญิงไทยในห้องนวด ซึ่งการใช้มือ 30,000 วอน (1,000 บาท) การใช้ปาก 50,000 วอน (1,500 บาท) จากการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนกล่าวว่าในร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการค้าประเวณีมีราคาหลายแบบ ตั้งแต่ 50,000 วอน (1,500 บาท) ถึง 170,000 วอน (5,000 บาท) แต่ถ้าเป็นรูปแบบนางทางโทรศัพท์อย่างมาก 230,000 วอน (6,800 บาท)

1.6 อุปสรรคในการแก้ปัญหา เพื่อตัดวงจรขบวนการระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิด แต่ทางตำรวจไทยกับเกาหลีใต้รู้สึกความลำบากในการเก็บข้อมูลจากผู้หญิงไทยที่มีความรู้เกี่ยวกับผู้กระทำผิด และการพัฒนาเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่ทำให้แก้ปัญหายาก

เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ถ้าเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์ ส่วนใหญ่ที่เจอมักจะติดต่อได้แล้ว กลับมาได้แล้ว ที่หายไปก็มี ผู้หญิงไม่ยอมมา ติดต่อเลิก มาที่เมืองไทยเรียบร้อยแล้วหายไป หรือออกจากที่ร้านได้แล้ว ก็ไม่มาสถานบำบัดที่เกาหลี เขาไม่เดือดร้อนแล้ว ไม่แจ้งความ ไม่ให้ข้อมูล บางคนให้บางคนไม่ให้”

“ส่วนใหญ่ก็ไม่ยอมพูดเกี่ยวกับนายหน้าหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพราะเกรงใจว่าเมื่อพูดทุกอย่างแล้วจะมีเรื่องไม่ดีกลับมาแทนหรือตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีอาจไปจับกุมเพื่อนที่ร้านนวดได้”

“ซึ่งมีความลำบากในการดำเนินการสอบสวนเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการค้าประเวณี และการค้ำมนุษย์ที่เกิดขึ้นในประเทศเกาหลีใต้”

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนพูดว่า “โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงแบบสมัครใจมีแนวโน้มมากที่จะทำงานในสถานบริการทางเพศแอบแฝง เนื่องจากกลัวถูกส่งกลับ เจ้าหน้าที่ตำรวจเกาหลีจึงต้องระมัดระวังในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินคดี”

“การพัฒนาของเทคโนโลยีช่วยให้ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำผิดอย่างรวดเร็วได้ แต่ทำให้ผู้กระทำผิดแอบกระทำความผิดต่าง ๆ อย่างสะดวกสบาย ซึ่งเป็นความลำบากในการตรวจจับผู้กระทำผิดเหล่านั้น”

2. ด้านกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

2.1 การตรวจการเข้าประเทศของคนไทย (จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายการสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี)

ฝ่ายการตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบคนต่างด้าวด้วยวัตถุประสงค์การเข้าประเทศ ประวัติการเข้าประเทศ เป็นต้น แต่เมื่อจำนวนคนไทยที่เข้าประเทศเกาหลีใต้แล้วหายไปมากกว่า 50% ฝ่ายการตรวจคนเข้าเมืองจึงมีแนวโน้มเข้มงวดในการตรวจสอบคนไทยที่เข้าประเทศเกาหลีใต้มากขึ้น และต้องใช้เวลามากกว่าการตรวจสอบคนต่างด้าวจากประเทศอื่น ๆ ที่มี

วิชานักท่องเที่ยว

2.2 การตรวจจับ สอบสวนผู้ที่ลักลอบทำงาน ทำการค้าประเวณี (จากการสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่กองตำรวจท่องเที่ยวเมืองอินซอน/ ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจเมืองบุนชานบึคยู/ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี)

ฝ่ายสายตรวจ กองตำรวจท่องเที่ยวเมืองอินซอน มีหน้าที่หลัก ในการตรวจปัญหาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นต้น แต่เมื่อทำงานที่สนามบินเมืองอินซอน จะปฏิบัติหน้าที่ตรวจจับนายหน้าที่มีความผิดฐานจัดส่งผู้หญิงไทยแล้วส่งตัวผู้ถูกจับไปยังฝ่ายสืบสวนสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวน เมื่อพบผู้หญิงไทยที่มีความเกี่ยวข้องกับนายหน้าก็ส่งไปยังฝ่ายสืบสวนสอบสวน

ฝ่ายสืบสวนสอบสวน กองตำรวจท่องเที่ยวเมืองอินซอน ดำเนินการสอบสวนผู้ที่ถูกส่งมาจากฝ่ายสายตรวจ หรือกระทำการตรวจจับผู้กระทำผิดในสถานบริการทางเพศที่ให้ชาวต่างชาติแอบทำงาน รวมถึงร้านนวดแผนไทยโดยแอบเข้าไปสถานที่เหล่านั้นเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความผิดฐานค้าประเวณี สำหรับผู้หญิงไทยที่ถูกจับเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีจึงต้องส่งตัวผู้หญิงเหล่านั้น ไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีได้อีก เพื่อดำเนินการขึ้นตอนถูกส่งกลับ

ในฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สถานีตำรวจเมืองบุนชานบึคยู เมื่อผู้หญิงถูกจับและถูกสอบสวนที่สถานีตำรวจ สำหรับคนที่อยากอยู่ที่เกาหลีอาจกระทำโดยมิได้คาดคิด อาจหลบหนีได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงตั้งใจดูแลตัวคนที่ถูกจับอย่างระมัดระวังจนส่งตัวไปที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเรียบร้อย ผู้หญิงไทยที่ถูกจับโดยความผิดฐานการขายบริการทางเพศ ทั้งร้านนวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศอื่น ๆ ซึ่งเป็นความผิดทั้งกฎหมายอาญาและการตรวจคนเข้าเมือง ผู้หญิงเหล่านั้นจะถูกสอบสวนทางกฎหมายทั้ง 2 อย่าง และจะถูกส่งกลับประเทศไทย

ฝ่ายการสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจจับและสอบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติ ปัญหาใหญ่ที่สุดที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประสบคือ คนต่างด้าวที่พำนักอยู่ที่เกาหลีได้อย่างผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีได้จึงออกนโยบายการที่มุ่งตรวจจับชาวต่างชาติที่อยู่เกินเวลาหรือกระทำผิดประเภทอื่น โดยไม่มีวีซ่าที่เหมาะสม สำหรับคนไทยเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเน้นตรวจที่ร้านนวดแผนไทย ซึ่งเป็นแหล่งหญิงไทยที่ไม่มีวีซ่าแอบทำงาน เมื่อได้จับกุมตัวหญิงไทย ดำเนินการสอบสวนแล้วบังคับให้กลับประเทศไทย

2.3 การสอบปากคำผู้ที่ถูกส่งกลับ (จากสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายพิธีการเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ)

เมื่อคนไทยถูกจับกุมหรือถูกปฏิเสธในการเข้าเมือง ก็ต้องรอที่ห้องสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจนถูกส่งกลับโดยเครื่องบิน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีเก็บหนังสือเดินทางของคนที่จะถูกส่งกลับฝากไว้ให้กับทางสายการบิน ฝ่ายพิธีการเข้าเมืองรับหนังสือเดินทางกับหนังสือรับผู้โดยสารที่ถูกส่งมาจากทางสายการบิน คนที่ถูกส่งกลับต้องผ่านการสอบสวนของฝ่ายพิธีการเข้าเมืองก่อนออกด่านเพราะหนังสือเดินทางอยู่กับฝ่ายพิธีการเข้าเมือง

2.4 แจ้งความจากเหยื่อ (จากสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทย/ ตำรวจผู้ช่วยทูต สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย)

เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศพูดว่าเคยมีคดีเกี่ยวกับการค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีใต้ว่า ญาติมาแจ้งความที่กองการต่างประเทศว่าหลานไปทำงานที่ร้านนวดแผนไทยในประเทศเกาหลีใต้ ยึดหนังสือเดินทางและถูกกักขังในห้องที่มีกุญแจล็อกไว้ออกมาไม่ได้ รวมถึงติดภาระหนี้สินด้วย ต้องทำงานใช้หนี้ เขาก็ใช้การต่อสื่อสารไลน์มา บอกสามีกับญาติที่อยู่เมืองไทยก็เลยมาหาเรา

ตำรวจผู้ช่วยทูตกล่าวว่า ผู้หญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อจากการบังคับให้ค้าประเวณีที่เกาหลีใต้ขอความช่วยเหลือจากครอบครัวหรือเพื่อนที่เมืองไทยโดยติดต่อทางเฟสบุ๊ค หรือไลน์ ครอบครัวหรือเพื่อนมาแจ้งความแก่ตำรวจไทย ตำรวจไทยขอความร่วมมือกับตำรวจผู้ช่วยทูต เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงไทยดังกล่าว

2.5 การประสานความร่วมมือระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ (จากสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทย/ ตำรวจผู้ช่วยทูต สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย)

เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศกล่าวว่า ก่อนอื่นเราต้องรู้สถานที่ที่เขาอยู่อย่างชัดเจน เพื่อให้ตำรวจเกาหลีใต้เข้าไปดู ทางตำรวจไทยได้ติดต่อทางตำรวจเกาหลีใต้ซึ่งเรามีการประสานงานกับตำรวจเกาหลีใต้ที่รวดเร็ว ทันใจ แต่บางกรณีการหาสถานที่ที่เกิดเหตุลำบากเพราะนายจ้างย้ายไปที่อื่น เมื่อตำรวจเกาหลีใต้พบตัวผู้หญิง ส่งไปที่ศูนย์ช่วยเหลือสตรีของเกาหลีใต้ ดูแลให้เรียบร้อยของเกาหลี ส่งกลับมา

มีความสัมพันธ์ที่ดีทางด้านงานตำรวจ โดยสื่อสารกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยกับเกาหลีใต้โดยตรงได้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นหรือต้องช่วยเหลือประชาชนของสองประเทศ เราประสานความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วได้

ตำรวจผู้ช่วยทูตกล่าวว่า ในกรณีนี้ตำรวจผู้ช่วยทูตก็ส่งข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่อยู่ของผู้หญิงไทยดังกล่าวให้ตำรวจเกาหลีได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเข้าไปช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกักขังหรือมีความเดือดร้อนแล้วตรวจจับผู้กระทำความผิด

2.6 การให้ความช่วยเหลือเหยื่อ (จากการสัมภาษณ์ตำรวจผู้ช่วยทูต สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย)

ผู้หญิงไทยที่เป็นเหยื่อรอดชีวิตได้แล้วจะถูกส่งไปที่ศูนย์ช่วยเหลือสตรีของเกาหลีได้ ตำรวจเกาหลีได้สอบปากคำผู้หญิงในฐานะผู้เสียหาย การสอบสวนเสร็จแล้วผู้หญิงไทยถูกส่งกลับที่ประเทศไทยตามขั้นตอน

2.7 การคัดกรองเหยื่อ (จากสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทย)

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีศูนย์ที่รับร้องเรียน รับแจ้งความ ถ้าเราเห็นว่าเหยื่อค้ำมนุษย์ หรือยังไม่รู้ ก็เชิญกระทรวงนั้นเข้าร่วมด้วยก็จะมาคัดกรองเหยื่อที่สนามบิน มารับจากสนามบินพาไปสัมภาษณ์ พาไปดูตรวจร่างกายว่าเป็นอย่างไร จริงหรือเปล่า และเข้าสู่กระบวนการที่จะคัดกรอง แยกแยะ บำบัด ดูแลความเสียหายให้เรียบร้อย

2.8 การไล่จับผู้กระทำความผิด (จากสัมภาษณ์ตำรวจผู้ช่วยทูต สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย)

เมื่อผู้หญิงไทยถึงประเทศไทยอย่างปลอดภัยแล้วกรมสอบสวนคดีพิเศษของกระทรวงยุติธรรมดำเนินการสอบสวนผู้หญิงดังกล่าวเพื่อเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดทั้งคนไทยและคนเกาหลีได้ในประเทศไทย ซึ่งใช้เป็นเบาะแสสำคัญในการติดตามจับผู้กระทำความผิด

ฝ่ายเจ้าหน้าที่ DSI ของไทยทำการสืบสวนสอบสวนนายหน้าคนไทยในประเทศไทย โดยการให้ปากคำของผู้เสียหายดังกล่าว และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวข้องกับตำรวจผู้ช่วยทูต สำหรับนายหน้าคนเกาหลีได้ที่อยู่ในประเทศไทยสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกาหลีใต้ได้ดำเนินการออกหมายจับผู้ต้องหาดังกล่าวอย่างเป็นทางการ โดยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญากับประเทศไทย ตำรวจผู้ช่วยทูตทำหน้าที่เป็นช่องทางการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างตำรวจเกาหลีใต้กับไทย

2.9 การออกนโยบายเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในประเทศไทย (จากสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์)

สำหรับแนวทางการนำกฎหมายหรือวิธีการมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย มีคณะกรรมการระดับชาติเรียกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีประเทศไทยเป็นประธานคณะกรรมการ

และผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มาเป็นคณะกรรมการในการกำหนดนโยบาย ในการกำหนดรูปแบบการประสานความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ คณะกรรมการชุดนี้มีการออกระเบียบ คำสั่งหรือวิธีการ มาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ปิดช่องว่างช่องโหว่ทางกฎหมายที่ยังไม่ได้ครอบคลุม โดยน่านโยบายหรือรูปแบบต่าง ๆ ออกเป็นแนวทางการปฏิบัติแต่ละหน่วยงานก็เรียกว่ายุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย มีระยะเวลาในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์นี้ ประมาณ 5 ถึง 6 ปี

3. ด้านแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหา

3.1 ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทยเสนอว่า

“สำหรับวิธีการป้องกันและปราบปรามปัญหา ก่อนอื่นสิ่งที่สำคัญคือ ความร่วมมือระหว่างสองประเทศ โดยต้นทาง (Origin) ในการตรวจคนเข้าเมือง สิ่งที่สำคัญคือข้อมูลของคนเข้าเมืองนั้น เพื่อคัดกรองผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิด แต่การปฏิเสธการเข้าประเทศของคนที่ไม่หวังดีต้องแล้วแต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ข้อมูลเกี่ยวกับคนเข้าเมืองจากต้นทางซึ่งเป็นประเทศไทยในที่นี้ ช่วยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีได้ตรวจ คัดกรองคนที่มีเจตนาอื่นในการเข้าเมืองอย่างชัดเจนมากกว่า”

“สำหรับปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยที่เกาหลีได้ มีผู้กระทำผิดอยู่ในทั้งสองประเทศจึงต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลคนเหล่านั้นซึ่งกันและกันเพื่อติดตามจับกุมผู้กระทำผิดโดยฐานความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญา (Mutual Legal Assistance Treaty: MLAT) ซึ่งเป็นความตกลงในความร่วมมือทางด้านอาญา เช่น การเก็บข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อการสืบสวน สอบสวน การฟ้องคดี เป็นต้น”

เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์เสนอว่า

“วิธีที่ดีที่สุดคือ ส่งข้อมูลทางลับมาให้ทางการเกาหลีได้เป็นเบาะแสหรือข้อมูลว่าบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้เดินทางมานั้นทางการเกาหลีได้สามารถปฏิเสธการเข้าเมือง ได้ซึ่งเป็นการตัดวงจรการกระทำความผิดเพื่อไม่ให้คนเหล่านั้นหลงเชื่อหรือตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ยังต่างประเทศหรือเกาหลีได้”

3.2 ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพปัญหา

เจ้าหน้าที่ฝ่ายพิธีการเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเสนอว่า “ต้องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ให้แพร่หลาย เมื่อก่อนรายการทีวีที่ถ่ายทอดเกี่ยวกับการลักลอบทำงานของผู้หญิงไทยออกทีวีตอนกลางคืน ให้ดูปัญหาที่ผู้หญิงไทยที่แอบทำงานต้องประสบ พวกเขาไม่มีประกัน เมื่อไม่สบาย เจ็บป่วย ต้องลำบากในการรักษาโรค ผู้หญิงที่ประสงค์

ลึกลอบทำงานที่เกาหลีต้องดูรายการแบบนี้ให้เข้าใจสถานการณ์ที่ต้องเจอมีอะไรบ้าง แต่น่าเสียดายที่ออกอากาศตอนกลางคืน ดังนั้นต้องการให้สื่อประชาสัมพันธ์สภาพปัญหาดังกล่าวอย่างถูกต้องให้หลายคนรับรู้และไม่ให้ตัดสินใจลึกลอบทำงาน”

ตำรวจผู้ช่วยทูต สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทยเสนอว่า
 “ถ้าเราประชาสัมพันธ์อย่างเหมาะสมเกี่ยวกับสถานการณ์การ ประกาศจับผู้ต้องหาที่เป็นนายหน้าเป็นธุระจัดหา บังคับให้หญิงไทยที่เกาหลีได้ก็จะเป็นคำเตือนให้กับผู้ที่วางแผนกระทำความผิดในประเทศไทยกับเกาหลีได้”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนเสนอว่า
 “ทางเกาหลีได้กับไทยต้องออกสื่อข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับกฎหมายให้แพร่หลายและสร้างบรรยากาศให้ผู้หญิงรู้สึกหวาดกลัวในการแอบทำงานที่เกาหลีโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดของตำรวจเกาหลีด้วย”

3.3 การตรวจคนเข้าเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีอย่างเข้มงวด

เจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยวเมืองอินซอนเสนอว่า
 “บทบาทของการตรวจคนเข้าเมืองสำคัญมากในการป้องกัน ต้องการตรวจคนเข้าเมืองที่เข้มงวดให้คัดเลือกรับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการกระทำผิด หรือเหยื่อจากการค้ามนุษย์”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนเสนอว่า
 “ทั้งด้านตรวจของไทยกับเกาหลีได้ต้องการตรวจผู้ที่หวังเข้าประเทศเกาหลีได้โดยยกเว้นการตรวจลงตราอย่างรอบคอบ เพราะสำหรับผู้หญิงที่สมัครเข้าสู่ว่านวดแผนไทยหรือสถานบริการทางเพศส่วนใหญ่วางแผนล่วงหน้าในการเข้าประเทศและลึกลอบทำงานที่เกาหลีได้”

3.4 การปรับปรุงความตกลงการยกเว้นการตรวจลงตรา

เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทยเสนอว่า
 “อาจรับวีซ่านักท่องเที่ยวก็ได้ เพื่อให้สถานทูตเกาหลีได้ตรวจข้อมูลเบื้องต้นของคนที่จะออกเดินทางไปเกาหลีได้ว่า เข้าไปที่จริงหรือไม่ มีงานประจำที่เมืองไทยหรือไม่ ถ้าไม่มีงานประจำอาจจะไม่กลับก็ได้ ถ้าเปลี่ยนให้คนไทยรับวีซ่านักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวคนไทยจริงสามารถผ่านด่านตรวจเกาหลีได้อย่างสะดวกได้ด้วย และรวดเร็วกว่าตอนที่ไม่มีวีซ่า”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาออก สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเสนอว่า
 “ฟรีวีซ่าอาจเป็นประเด็นปัญหา ฟรีวีซ่าในการเดินทาง อยู่ได้ 90 วัน ทำให้กระบวนการการคัดกรองก่อนเดินทางน้อยลงมาก ถ้าเกิดว่าการเดินทางระหว่างเราด้วยกัน มีปัญหา มาก ถ้าเรามีคัดกรองก่อนถึงจะมีความยุ่งยาก แต่หากจะอยากแก้ปัญหาจริง ๆ ถ้าเกิดเราคิดว่าปัญหา

ใหญ่ คนถูกหลอกหลวงเยอะ คนเกาหลีแอบทำงานเยอะในเมืองหลัก เช่น พัทยา ภูเก็ต อาจจะต้องพิจารณาการยกเว้นวีซ่า อาจลดลงระยะเวลาได้ 15 วัน หรือ 30 วัน”

เจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยวเมืองอินซอนเสนอว่า

“อยากเสนอว่าอาจต้องการพิจารณาส่วนการยกเว้นการตรวจลงตราระหว่างประเทศไทยกับเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความระมัดระวังเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับทางการทูต ทางการท่องเที่ยว ทางสังคม เป็นต้น แต่เพื่อดูแลคุ้มครองสิทธิของนักท่องเที่ยวคนไทยอย่างสมบูรณ์และตัดวงจร การพิจารณาการยกเว้นการตรวจลงตราอย่างใหม่โดยปริศนาหารีระดับชาติ”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลีเสนอว่า

“เพื่อไม่ให้ให้นักท่องเที่ยวตัวจริงของสองประเทศรู้สึกลำบากในการเข้าประเทศ อาจต้องพิจารณาข้อยกเว้นการตรวจลงตราว่ามีส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ ในปัจจุบันแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทั้งสองประเทศตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ก็ตาม กระแสคนทีแอบเข้าประเทศโดยอ้างเป็นนักท่องเที่ยวไม่ลดลงถ้าสองประเทศพบส่วนที่มีความคิดเห็นตรงกันในการปรับปรุงการยกเว้น การตรวจลงตราให้ทันสถานการณ์ในวันนี้ประชาชนสองประเทศสามารถเข้าออกประเทศอย่างสะดวกสบายมากขึ้น”

3.5 การเปิดโอกาสที่ส่งแรงงานไทยไปสู่ร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างถูกกฎหมาย

เจ้าหน้าที่กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทยเสนอว่า

“การที่จัดให้แรงงานไทยเข้าสู่ร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีได้อย่างถูกกฎหมาย โดยผ่านระบบการอนุญาตจ้างงานแรงงานต่างชาติ (Employment Permit System: EPS) ของกระทรวงแรงงาน ทางเราหรือทางกงสุลไทยอาจคอยตรวจสอบว่าทำงานนวดอย่างเดียวหรือทำอย่างอื่นด้วย”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบันกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐต่อปัญหาและแสวงหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงสภาพปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี กระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐต่อปัญหา และแนวทางการป้องกันและปราบปรามปัญหา โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐฝ่ายการบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบ จับกุมผู้กระทำความผิด และช่วยเหลือผู้เสียหาย ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) เพื่อตีความและสร้างข้อสรุปจากปรากฏการณ์ที่มองเห็น และวิเคราะห์ โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant comparison) จากการศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary source) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary source) จากเอกสาร (Documentary study) ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ข่าวหนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร สื่อสังคมออนไลน์ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการดูแล เรื่องการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ทั้งหมด 16 คน จากหน่วยงาน 7 แห่ง โดยประกอบด้วยสำหรับประเทศไทย ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองการต่างประเทศ กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในกระทรวงยุติธรรม กองตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจเมืองอินซอน สถานที่ตำรวจเมืองบูชานบึคยูในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในเดือนเมษายน พ.ศ. 2560

1. ผลการวิจัยพบว่า ในสภาพปัญหา ปัจจัยดึงดูดหลักที่ทำให้ผู้หญิงไทยตัดสินใจเดินทางไปยังสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อแอบทำงานที่ร้านนวดแผนไทย คือ ความต้องการด้านเศรษฐกิจ ต้องการมีรายได้สูง ช่วยครอบครัวให้มีชีวิตดีขึ้น แต่กลุ่มนี้ไม่ค่อยมีการศึกษาซึ่งทำงานได้โดยไม่ต้องการความรู้ความสามารถ รวมถึงปัจจัยด้านการท่องเที่ยวก็เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งเพราะมีกระแสเกาหลีแรงในประเทศไทยจึงมีหลายคนอยากไปเที่ยวที่สาธารณรัฐเกาหลี ผู้ชักชวนจึงใช้ปัจจัยเหล่านั้นเพื่อนำผู้หญิงไทยเข้าสู่ธุรกิจทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลี

ในการหลอกลวงผู้หญิงไทย เมื่อก่อนนายหน้าหรือผู้ชักชวนอ้างว่าจะเป็นพนักงานร้าน นวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีแต่กลายเป็นการบังคับให้ค้าประเวณีโดยถูกกักขัง ยึดหนังสือ เดินทาง แต่ปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบสมัครใจลักลอบเข้าประเทศเพื่อแอบค้าประเวณี เนื่องจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยหาข้อมูลเกี่ยวกับผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีหรือไปกับ กรู๊ปทัวร์เพื่อผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองของเกาหลีได้ แต่คนเหล่านั้นมีลักษณะเฉพาะว่าแต่งตัวไม่ใช่ นักท่องเที่ยวหรือไม่ได้ซื้อทัวร์เอง มีคนออกค่าใช้จ่ายให้ ส่วนผู้ที่ไม่ได้กับกรู๊ปทัวร์ก็ไม่สามารถ อธิบายแผนการท่องเที่ยวได้หรือมีข้อสงสัยหลายอย่าง

ช่องทางอื่นที่นำผู้หญิงเข้าสู่ธุรกิจทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลีคือสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ ซึ่งติดต่อระหว่างผู้หญิงไทยในประเทศไทยกับผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศใน สาธารณรัฐเกาหลีอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกจำกัดเวลากับพื้นที่ รวมถึงมีโฆษณารับสมัคร พนักงานที่ร้านนวดแผนไทยที่แอบทำการค้าประเวณีให้ดึงดูดใจโดยแนะนำรายได้สูง และสังคม ออนไลน์ทำให้คุยกับเพื่อนที่แอบทำงานอยู่ในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างสะดวกสบาย

ในรูปแบบขบวนการนายหน้า ผู้ชายเกาหลีกับผู้หญิงไทยเป็นคู่กันแบ่งหน้าที่กันว่า ผู้หญิงไทยชักชวนคนส่งไปที่เกาหลีได้และผู้ชายเกาหลีติดต่อกับทางนายจ้างหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจทางเพศในสาธารณรัฐเกาหลี หรือมีผู้หญิงที่เคยทำงานสถานบริการทางเพศในสาธารณรัฐ เกาหลีแล้วกลับมาในประเทศไทยมากขึ้น ก่อให้เกิดผู้ที่แนะนำชักชวนผู้หญิงไทยให้นายจ้างที่ เขาทำงานด้วยกันโดยตรงซึ่งมีผู้ที่ทำงานเป็นนายหน้าอย่างอิสระด้วย

ผู้วิจัยพบเกี่ยวกับลักษณะการค้าประเวณีของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีว่าเมื่อนายหน้ากับนายจ้างคุยกันเรื่องการส่งหญิงไทยให้เข้าสาธารณรัฐเกาหลีเรียบร้อยโดยนายจ้าง ส่งค่านำพาให้นายหน้า ผู้หญิงไทยอ้างเป็นนักท่องเที่ยวลักลอบเข้าประเทศเกาหลีได้ โดยยกเว้น การตรวจลงตราซึ่งเป็นความตกลงกันระหว่างไทยกับเกาหลีได้เพื่อทำให้ประชาชนทั้งสองประเทศ เดินทางเข้าประเทศและท่องเที่ยวในประเทศซึ่งกันและกันอย่างสะดวกสบายไม่เกิน 90 วัน ซึ่งเป็น ปัจจัยสำคัญในการที่ทำให้ผู้หญิงไทยสามารถแอบทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี

สถานบริการทางเพศที่ผู้หญิงไทยแอบทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีโดยส่วนใหญ่เป็น ร้านนวดแผนไทยที่แอบค้าประเวณี ซึ่งให้บริการนวดกับทางเพศ ค่าบริการตั้งแต่ 1,500 บาท ถึง 6,000 บาท ตามเวลากับประเภทบริการซึ่งถูกแบ่งกันระหว่างนายจ้างกับผู้หญิงที่ทำงาน 6 ต่อ 4 หรือ 5 ต่อ 5

และมีธุรกิจแบบใหม่ที่ผู้หญิงไทยถูกส่งไป ได้แก่ นางทางโทรศัพท์และรูปแบบห้อง คอนโด ซึ่งเป็นรูปแบบที่สาธารณรัฐเกาหลีนิยมเปิดให้บริการทางเพศอยู่แล้ว แต่พัฒนาเป็นธุรกิจ ที่ผู้หญิงไทยก็นำมาให้ค้าประเวณี

ในระยะเวลาการทำงาน มีผู้หญิงที่แอบทำงานในระยะเวลาสั้น โดยไม่เกิน 90 วัน เพื่อให้ไม่มีข้อมูลประวัติการอยู่เกินเวลาในสาธารณรัฐเกาหลี หรือมีผู้หญิงที่ทำงานในระยะเวลายาว ให้เกิน 90 วัน คนเหล่านั้นแอบทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างต่อเนื่อง โดยเปลี่ยนสถานที่ทำงาน และไม่กลับเองจนถูกจับ

สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาเช่นนี้ขึ้นไม่สิ้นสุด คือ ความลำบากในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด เพราะผู้หญิงที่เป็นทั้งเหยื่อหรือผู้ค้าประเวณีไม่ยอมพูดเกี่ยวกับขบวนการนายหน้า เนื่องจากความกังวลว่าจะเกิดความเสียหายขึ้นกับตัวเองหรือเพื่อนที่ยังแอบทำงานอยู่ แต่สถานบริการทางเพศส่วนใหญ่ในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นรูปแบบแอบแฝงจึงต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดเพื่อตัดวงจรขบวนการนายหน้าที่อยู่ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

2. ผลการวิจัยพบว่า ในกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลีปฏิบัติการตรวจผู้หญิงไทยโดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทาง เมื่อผู้ที่มีข้อสงสัยหรือมีประวัติการถูกปฏิเสธการเข้าเมืองเมื่อก่อน ก็ไม่อนุญาตผ่านด่านตรวจ ดำเนินการส่งตัวกลับ และปฏิบัติการออกตรวจจับผู้หญิงไทยที่แอบทำงานหรือค้าประเวณีด้วยซึ่งเป็นการผิดทางกฎหมายการตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลี

สำนักงานตำรวจแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลีมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจจับผู้กระทำผิดทางอาญา สำหรับปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีมีความผิดฐานกฎหมายอาญาหรือกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษต่อความผิดฐานค้าประเวณีของสาธารณรัฐเกาหลี จึงมุ่งตรวจจับผู้กระทำผิดในสถานบริการทางเพศต่าง ๆ เมื่อพบผู้หญิงไทยที่แอบค้าประเวณีก็จับกุมตัวดำเนินการสอบสวนโดยบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมกับความผิดนั้น เมื่อสอบปากคำของผู้หญิงไทยนั้นเสร็จแล้ว ส่งตัวไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อดำเนินการส่งตัวกลับ

ผู้ที่ถูกส่งกลับเป็นผู้ที่ถูกปฏิเสธที่ด่านหรือถูกจับกุมจากตำรวจหรือ ตม. เกาหลีได้ คนเหล่านั้นจะรอในห้องของ ตม. เกาหลีใต้จนขึ้นเครื่องบินกลับประเทศไทย เมื่อผู้ที่ถูกส่งกลับถึงสนามบินสุวรรณภูมิของประเทศไทย ฝ่ายพิธีการเข้าเมืองของ ตม. ไทยดำเนินการสอบปากคำผู้เหล่านั้น

สำหรับแจ้งความการบังคับให้ผู้หญิงไทยค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลี กองการต่างประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติประเทศไทยหรือสถานทูตประเทศไทยประจำสาธารณรัฐเกาหลีรับแจ้งความจากครอบครัวหรือเพื่อนของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ แจ้งต่อให้กับตำรวจเกาหลีใต้โดยประสานความร่วมมือกัน หลังจากตำรวจเกาหลีช่วยเหลือผู้หญิงดังกล่าวด้านร่างกายหรือจิตใจให้ฟื้นฟูแล้วสอบปากคำ ส่งตัวกลับประเทศไทยอย่างปลอดภัย พอผู้หญิงดังกล่าวถึง

ประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว กองการต่างประเทศกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดำเนินการสัมภาษณ์ ตรวจสอบร่างกายเพื่อคัดกรองเชื้อจริง เนื่องจากมีคนที่อ้างเป็นเหยื่อยากกลับ ผ่านช่องทางเหยื่อค้ามนุษย์

ในการไล่จับขบวนการนายหน้า ดำรงกับกรมสอบสวนคดีพิเศษของกระทรวงยุติธรรม ในประเทศไทยดำเนินการติดตามจับผู้กระทำผิดในประเทศไทย ถ้าต้องการข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดก็ประสานความร่วมมือทางเกาหลีใต้เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการสืบสวนสอบสวน ส่วนตำรวจผู้ช่วยทูตช่วยดำเนินการประสานความร่วมมือกับทางตำรวจเกาหลีใต้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจับกุมผู้กระทำผิด

3. ในแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี สิ่งที่สำคัญคือ การตั้งมาตรการให้ครอบคลุมไม่ให้เกิดช่องว่างในการปฏิบัติงาน และบังคับใช้กฎหมาย เพราะสาเหตุหลักทำให้เกิดปัญหานั้นคือความสะดวกสบายในการเข้าสาธารณรัฐเกาหลีโดยยกเว้นการตรวจลงตรา ซึ่งมีข้อดี ด้านการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ แต่ส่งผลกระทบต่อปัญหาทางอาญาระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ ในการยกเว้นวีซ่านักท่องเที่ยว

ผลการวิจัยพบว่า วิธีการดีที่สุดในการแก้ปัญหาคือ การป้องกันการพาหญิงไทยเข้าประเทศเกาหลีใต้ เพราะทางไทยห้ามคนเดินทางไปประเทศเกาหลีใต้ไม่ได้ เนื่องจากสิทธิมนุษยชน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีจึงมีบทบาทสำคัญในการคัดกรองผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดเพื่อป้องกันปัญหา แต่ในการคัดกรองนั้น อาจมีนักท่องเที่ยวคนไทยที่ มาเที่ยวในสาธารณรัฐเกาหลีจริงหรือให้ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดผ่านด่านได้ด้วย ดังนั้นต้องการเครื่องมือที่สามารถคุ้มครองสิทธินักท่องเที่ยวจริงและคัดกรองไม่ให้เกิดช่องว่าง ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนเสนอว่าการปรับปรุงการยกเว้นการตรวจลงตราเป็นวิธีการหนึ่งได้ให้รับวีซ่านักท่องเที่ยวก่อนจากสถานทูตสาธารณรัฐเกาหลีหรือเปลี่ยนเวลา 90 วัน ให้สั้น เช่น 15 วัน หรือ 30 วัน

และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพปัญหาอย่างถูกต้องก็สามารถป้องกันไม่ให้ผู้หญิงไทยตัดสินใจลักลอบเข้าสาธารณรัฐเกาหลีได้โดยตระหนักความจริงเกี่ยวกับการแอบทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นอย่างไร

มีการเสนอจากผลการวิจัยว่าการเปิดโอกาสที่ส่งแรงงานไทยไปสู่ร้านนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีอย่างถูกกฎหมายโดยผ่านระบบการอนุญาตจ้างงานแรงงานต่างชาติ (Employment Permit System: EPS) ของกระทรวงแรงงาน

ส่วนการปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีให้เกิดผลประโยชน์ทางไทยกับเกาหลีใต้ต้องการนำความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญา (Mutual Legal Assistance Treaty: MLAT) ใช้ในการสืบสวนสอบสวนผู้กระทำผิด ดำเนินคดีโดยแลกเปลี่ยนข้อมูล

ทางอาญา MLAT ถือเป็นอาวุธที่ส่องประเทศต่อต้านปัญหาดังกล่าวได้เพราะ MLAT เป็นความตกลงที่ทำให้ประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีร่วมงานกันด้านการแก้ไขปัญหาทางอาญาอย่างใกล้ชิดได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก แสดงให้เห็นว่าการค้าประเวณีของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นปัญหาทางสังคมที่หลายเหตุการณ์เข้ามาผสมผสานอย่างซับซ้อน เนื่องจากการเกิดขึ้นระหว่างประเทศกับประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศสถานะทางเศรษฐกิจ กฎหมาย และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ด้วยความแตกต่างกันเหล่านั้น ในการแลกเปลี่ยนสิ่งของ รวมถึงมนุษย์ระหว่างประเทศ มีกฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่ต้องรักษากันเพื่อความปลอดภัยด้านสังคมและ ไม่ให้เกิดความเสียหายต่อประเทศซึ่งกันและกัน แม้ว่าจะมีเครื่องมือที่ควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศก็ตาม ยังมีช่องว่างช่องโหว่ในแนวปฏิบัติ ซึ่งปัญหาการค้าประเวณีของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากช่องว่างนั้นเช่นกัน ปัญหาการค้าประเวณีนั้นมีชื่อเสียงในกลุ่มผู้กระทำผิดว่าเป็นธุรกิจที่ทำให้หารายได้มหาศาลได้ด้วยต้นทุนน้อยในระยะเวลาสั้น นอกจากผู้ประกอบการธุรกิจทางเพศแล้ว ผู้ค้าประเวณีซึ่งเป็นผู้หญิงที่ทำการขายบริการทางเพศก็ตัดสินใจเข้าสู่วงการค้าประเวณีเนื่องจากความต้องการทางเศรษฐกิจ ในผลการสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ที่เคยทำการสอบสวนผู้หญิงไทยที่ถูกจับ สำหรับปัจจัยที่ผลักดันให้ทำการค้าประเวณีที่เกาหลีใต้ผู้หญิงส่วนใหญ่ตอบว่าถูกหลอกลวงด้วยการหารายได้ที่ดี ช่วยชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้น หรือไปเที่ยวที่เกาหลีใต้ได้ด้วยรายได้นั้น เป็นต้น ได้แก่ มูลเหตุของปรากฏการณ์นี้คือ ปัญหาทางการเงินหรือไม่เพียงพอจากรายได้ปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีก่อนกระทำของเบคเกอร์ (Becker) ที่ว่าบุคคลมีอิสระในการเลือกที่จะกระทำการหรืองดกระทำการใดอันเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายได้ด้วยการตัดสินใจของตนเอง ด้วยเหตุผลของตนเองและเพื่อความคุ้มค่าของตนเองจากทรัพย์สินหรือจิตใจ เช่นเดียวกันกับแนวคิดอาชญาวิทยาสำนักดั้งเดิม (Classical school of criminology) ในเรื่องเจตจำนงเสรีหรือ Freewill ที่มีความเชื่อว่าเจตจำนงเสรีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดทางด้านวัตถุและจิตใจโดยมนุษย์มีอิสระในการเลือกหรือไม่เลือกทำอะไรอันเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดกฎหมายเพื่อสนองความพึงพอใจของตนเองผ่านการคิดคำนวณอย่างเป็นเหตุเป็นผลของตัวเอง นอกจากทฤษฎีก่อนกระทำแล้ว อับราฮัม มาสโลว์ก็เสนอว่าบุคคลเป็นสิ่งที่มีความต้องการหรือเหตุจูงใจต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเป็นเหตุจูงใจส่วนความต้องการที่ได้รับตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจอีกต่อไป ซึ่งบุคคลต้องได้รับตอบสนองจากความต้องการทางสรีรวิทยา

เป็นอันดับแรก เช่น ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น ความต้องการลักษณะนี้ประกอบด้วยสิ่งที่ต้องการเงิน หมายถึงว่าเมื่อมีเงินก็ตอบสนองได้ ถ้าไม่รับการตอบสนองความต้องการจากเงินในระดับนี้จะขึ้นไประดับต่อไปได้ซึ่งเป็นการต้องการความมั่นคงปลอดภัย เช่นเดียวกับกรณีของผู้หญิงไทยยอมเสี่ยงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นต่อร่างกายหรือจิตใจ ตัดสินใจแอบทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อได้การตอบสนองความต้องการอันดับแรกก่อน

แต่ในชีวิตปัจจุบันนี้ มีอาชีพที่ผู้หญิงสามารถประกอบได้หลายอย่าง อาจคิดได้ว่าทำไมต้องการหารายได้จากการค้าประเวณี เพราะสังคมไทย แม้กระทั่งสาธารณรัฐเกาหลีถือว่าผู้หญิงไม่มีความสามารถเท่ากับผู้ชายจึงคือโอกาสทางสังคมในการหางาน สุดท้ายผู้หญิงที่ไม่มีทางเลือกอื่น ยกเว้นการขายบริการทางเพศถูกผลักดันเข้าสู่ธุรกิจทางเพศ แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism) ก็มองว่าการค้าหญิงและหญิงขายบริการทางเพศสืบเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ เนื่องจากผู้หญิงในชนชั้นแรงงานไม่ได้เป็นเจ้าของปัจจัยผลิต ผู้หญิงจึงต้องเคลื่อนย้ายแรงงานของตัวเองมาในภาคอุตสาหกรรมในเมืองใหญ่ หรือถ้าขี้เกียจที่จะเป็นแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรม ก็ถูกผลักดันให้เข้าสู่ธุรกิจทางเพศในสุดท้าย

สิ่งที่สำคัญในกระบวนการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีคือ ส่วนการค้ามนุษย์ข้ามชาติหรือการค้าหญิงข้ามชาติโดยผู้ประกอบธุรกิจในสาธารณรัฐเกาหลีทำการซื้อหญิงไทยจากผู้จัดส่งที่เมืองไทยด้วยจ่ายค่านำพาตั้งแต่ 65,000 บาท ถึง 130,000 บาท พอผู้หญิงถึงสาธารณรัฐเกาหลีแล้วผู้ประกอบหรือนายจ้างบังคับให้ผู้หญิงใช้หนี้จากรายได้โดยกำหนดจำนวนการขายบริการทางเพศด้วยเพราะนายจ้างคิดว่าผู้หญิงที่นำพามาถือเป็นสิ่งของเนื่องจากจ่ายค่าตัวแล้วต้องเป็นของตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่ห้ามการค้าประเวณี (Prohibitionism) โดยถือว่าการค้าประเวณีเป็นความผิดทางอาญา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีแม้กระทั่ง โสเภณีเป็นผู้กระทำผิดซึ่งแนวคิดนี้มีเป้าหมายที่จะกำจัดการค้าประเวณี ให้ออกไปจากสังคมแต่ผลข้างเคียงจากแนวคิดนี้คือ การตีตราผู้หญิงที่ค้าประเวณีให้กลายเป็นหญิงไม่ดีที่เป็นอันตรายต่อศีลธรรมสังคมมีการแบ่งแยกมาตรฐานความประพฤติระหว่างหญิงดีกับหญิงค้าประเวณีซึ่งเป็นการสร้างมายาคติขึ้นมาเป็นกำแพงกีดกันระหว่างเพศหญิงด้วยกันเอง ที่นำไปสู่การดูถูกเหยียดหยามเพศหญิงด้วยกันเองทำให้มองข้ามถึงปัญหาที่แท้จริงว่าต่างฝ่ายต่างถูกกดขี่และถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศชายหรือระบบชายเป็นใหญ่เหมือนกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าแนวคิดนี้อาจส่งผลให้สาธารณรัฐเกาหลีซื้อผู้หญิงจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

เมื่อก่อนที่การค้าผู้หญิงไทยเกิดขึ้นบ่อยครั้งจนกลายเป็นปัญหาสังคม ประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีมีระบบการอนุญาตจ้างงานแรงงานต่างชาติ (Employment Permit System: EPS) ที่กระทรวงแรงงานสองประเทศตกลงกันซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้การย้ายถิ่นของคนไทยไปสู่สาธารณรัฐเกาหลีเป็นครั้งใหญ่ประกอบด้วยแรงงานไทยที่ได้สิทธิในการทำงานที่เกาหลีใต้ถูกกฎหมายซึ่งสอดคล้องกับนักสังคมวิทยา Castles and Miller (1993) พิจารณาถึงปรากฏการณ์การย้ายถิ่นระหว่างประเทศว่า ด้านกฎหมายของประเทศปลายทางที่มิโนนโยบายในการนำเข้าแรงงานและประเทศต้นทางส่งเสริมสนับสนุนให้ประชากรของประเทศย้ายถิ่นไปทำงานต่างประเทศได้

Castles and Miller (1993) ต่อด้วยว่าระบบการย้ายถิ่น (Migration system) ครอบคลุมในปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และกฎหมาย โดยมีกระบวนการย้ายถิ่นระหว่างประเทศเป็น 3 ขั้นตอน คือ การตัดสินใจย้ายถิ่น ระหว่างการย้ายถิ่นและเมื่อเดินทางถึงประเทศปลายทาง

สำหรับการตัดสินใจย้ายถิ่น ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจย้ายถิ่นคือ ความด้อยโอกาสในทางเศรษฐกิจของผู้ย้ายถิ่นเกิดการว่างงานในประเทศต้นทาง การได้ค่าตอบแทนสูงในประเทศปลายทางจึงเป็นปัจจัยสำคัญด้านสังคม การถูกชักชวนจากคนรู้จักแนะนำให้ย้ายถิ่นและได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัวด้านวัฒนธรรม ค่านิยมของผู้ย้ายถิ่นหนุ่มสาวต้องการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศเกิดเป็นวัฒนธรรมการย้ายถิ่น

ซึ่งสอดคล้องกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการค้าประเวณีของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีผู้หญิงไทยที่เป็นผู้ย้ายถิ่นจากประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศต้นทางที่มีความด้อยโอกาสในทางเศรษฐกิจตัดสินใจย้ายถิ่นเพื่อหารายได้ที่สูงจากการทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีซึ่งเป็นประเทศปลายทางที่มีค่าตอบแทนสูง และมีการชักชวนเพื่อนที่ลักลอบทำงานอยู่หรือเคยทำงานให้แอบเข้าไปทำงานที่เกาหลีใต้เช่นเดียวกัน

สำหรับระหว่างการย้ายถิ่น Castles and Miller (1993) เสนอว่าในการเดินทางการจ่ายค่านายหน้าให้แก่ผู้แนะนำหรือนำพาเข้าสู่ประเทศปลายทางเรียกค่าหัวที่ผู้ย้ายถิ่นยอมจ่ายนั้นสามารถทำกำไรให้แก่ธุรกิจนายหน้าส่งผู้หญิงข้ามประเทศได้ ไม่ต่างจากการส่งออกสินค้า จึงเป็นเหตุให้เกิดกระบวนการค้ามนุษย์ (Human trafficking) ที่หลอกลวงผู้หญิงให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการถูกบังคับให้ค้าประเวณีของผู้หญิงไทยที่เกาหลีใต้ ผู้หญิงไทยที่ถูกชักชวนให้ทำงานที่ร้านนวดแผนไทยที่เกาหลีใต้ด้วยว่ามีนวดอย่างเดียว ไม่มีสิ่งที่แอบแฝงแต่พอไปถึงจริงแล้วอาจอยู่ใต้ความควบคุมนายจ้างถูกกักขัง ยึดหนังสือเดินทาง บังคับให้ทำการขายบริการทางเพศให้ใช้หนี้สินที่เกิดจากการเดินทางอย่างผิดกฎหมาย เพราะส่วนกลุ่มคนที่ต้องการย้ายถิ่นข้ามประเทศจำนวนมากไม่มีโอกาสใช้ช่องทางที่ถูกต้องตามกฎหมายทำให้เกิดความจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ลักลอบนำคนเข้าเมืองหรือใช้ช่องทางเข้าเมืองที่ผิดกฎหมายเกิดความเสี่ยง

ต่อ การตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์จากหลากหลายวิธีการ ในการเข้าสาธารณรัฐเกาหลีของ ผู้หญิงไทยที่ประสงค์ทำงานที่เกาหลีได้ นอกจากผู้ที่รับวีซ่าการทำงานตามกฎหมายแล้วผู้หญิงไทย คนอื่นที่ประสงค์ทำงานที่เกาหลีได้ต้องพึ่งพาใช้ช่องทางอื่นจึงมักอ้างว่าเป็นนักท่องเที่ยวเพื่อใช้ การยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับนักท่องเที่ยว ถ้าสามารถซื้อตั๋วเครื่องบินก็เดินทางเข้าประเทศได้ ผู้หญิงไทยจำนวนมากออกเองแล้วอยากเข้าประเทศก่อน โดยแผนที่ว่าค่อนข้างที่ทำงานได้แต่ผู้ที่ ไม่ถึงขั้นนั้นต้องอาศัยให้คนอื่นจ่ายค่าเดินทางแทนซึ่งกลายเป็นหนี้สินที่จะทำให้ตกเป็นเหยื่อ ในการบังคับให้ค้าประเวณี วรรณพร ปังทะเลิศ (2555) ก็ยืนยันผู้หญิงลาวที่ทำงานร้านอาหารไอเกะ ในประเทศไทย: การย้ายถิ่นและการใช้ชีวิตข้ามพรมแดนว่าผู้หญิงลาวจำนวน 10 คน ที่ทำการ สัมภาษณ์เข้าประเทศไทยถูกกฎหมายผ่านวีซ่านักท่องเที่ยวเพียงแต่ลักลอบทำอาชีพแบบผิด กฎหมาย

ในกระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ของทวีชัย ระเบียบ (2555) ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการค้าประเวณีคือหาเงินจำนวนมากมา ใช้สอยส่วนตัว ชำระหนี้สินและใช้จ่ายในครอบครัว ช่องทางในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยคือ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว หนองคายและมุกดาหาร ช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้หนังสือ ผ่านแดนชั่วคราว หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยว และใช้วิธีลักลอบผ่านแดนเข้ามาแบบผิด กฎหมายโดยวิธีนั่งเรือข้ามฝาก

ในปัญหาอุปสรรคของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์: ศึกษา เฉพาะกรณีพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของณัฐยา วิริวิทยา (2553) ผลการศึกษาพบว่า เนื่องจากปัญหา การค้ามนุษย์จะเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลทั้งในประเทศและต่างประเทศจึงกลายเป็นปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตำรวจในการสืบสวนสอบสวนและการจับกุมผู้กระทำ ผิดด้านผู้ถูกล่อลวง ได้แก่ ปัญหาเหยื่อไม่ยอมให้ข้อมูล มีปัญหาด้านความหวาดกลัว หรือเหยื่อกลับไป สู่อุปการถูกล่อลวงใหม่ซึ่งถือเป็นปัญหาด้านการให้การเยียวยา สำหรับผู้หญิงไทยที่ถูกจับจาก หน่วยงานของเกาหลีได้ก็แสดงลักษณะเดียวกัน ผู้หญิงไทยเหล่านั้นรู้สึกหวาดกลัวว่าถ้าพูดเกี่ยวกับ นายหน้าแล้วอาจเกิดเรื่องไม่ดีขึ้นหรือตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีได้ไปจับกุมเพื่อนที่ยังแอบ ทำงานอยู่ที่ร้าน เพื่อนจะไม่ได้ทำงานต่อจึงไม่ยอมให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ในการจับกุมนายหน้า ซึ่งเป็นอุปสรรคในการตัดวงจรขบวนการนายหน้า ผลการศึกษาของณัฐยา พบว่าด้านนโยบาย การขาดเอกภาพในแนวทางการปฏิบัติระหว่างหน่วยในขณะที่มีการดำเนินงานต้องอาศัยการ ประสานหลายฝ่ายในระยะเวลาที่จำกัด บุคลากร ด้านการประสานงาน ได้แก่ ปัญหาในการ ประสานงานกับประเทศต้นทาง ประเทศปลายทางและระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยยังมี ข้อจำกัดในการให้ความร่วมมือ สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีทั้ง 7 หน่วยงาน ประกอบด้วยในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองการต่างประเทศ กองบังคับการปราบปรามการค้ายและสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ส่วนสาธารณรัฐเกาหลี กองตำรวจท่องเที่ยวและฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลี ตำรวจผู้ช่วยทูตของสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง แต่โดยความจริงแล้วยังมีอีกหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นข้ามชาติระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี การประสานความร่วมมือระหว่างกันเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาเนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันเชื่อมโยงกันเป็นโครงสร้างอันเดียวกันถ้าหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่ได้ทำงานเต็มที่ มีข้อบกพร่องจะทำให้ช่องว่างที่ผู้กระทำผิดใช้ในการกระทำผิดขยายกว้างขึ้นเพื่อป้องกันและปราบปรามปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต หน่วยงานที่รับผิดชอบต่าง ๆ ควรปรึกษาหารือเรื่องปฏิบัติงานให้เกิดความร่วมมือใกล้ชิด รวดเร็ว ครอบคลุม ทุกกรณีการกระทำผิดมากขึ้น

ในการป้องกันและปราบปรามการค้ายมนุษย์: ศึกษากรณีส่งหญิงไทยไปค้าประเวณียังต่างประเทศ ของเสาวนีย์ เตชะไพฑูริย์ (2551) ผลการศึกษาพบว่า ในแนวทางในการแก้ปัญหา ดังกล่าวกฎหมายจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาช่องว่างของกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายให้เคร่งครัดขึ้นรวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบของประเทศต่าง ๆ เพื่อสกัดกั้นมิให้ผู้กระทำผิดและขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติสามารถเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อดำเนินการค้ายมนุษย์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่รับผิดชอบในผลการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่หน่วยงานเน้นการประสานความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างไทยกับเกาหลีใต้เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างช่องโหว่ ครอบคลุมในการปฏิบัติงาน รวมถึงย้ายส่วนการตรวจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่เข้มงวดรอบคอบเพื่อป้องกันให้เกิดการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีน้อยลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้เป็นประตูดุเดี่ยวที่จะทำให้ผู้ที่ลักลอบทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีให้หยุดก่อนเกิดปัญหา

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ดังนี้

1. เจริญโยบาย

โดยวิเคราะห์กระบวนการเกิดปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ในวิจัยนี้ สามารถมองเห็นได้ว่าการเข้าและออกสาธารณรัฐเกาหลีของผู้หญิงไทยเดินทางไปโดย ยกเว้นการตรวจลงตราเป็นสาเหตุหลัก เพราะการยกเว้นการตรวจลงตราทำให้เกิดช่องว่างที่คน ลักลอบเข้าทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีโดยอ้อมเป็นนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ระยะเวลา 90 วันนั้นที่ นักท่องเที่ยวสามารถพำนักอยู่ที่สาธารณรัฐเกาหลีตามกฎหมายได้เป็นเวลาที่เหมาะสมในการแอบ ทำงาน

โดยสาเหตุนี้ จำนวนคนไทยที่ประสงค์เข้าสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อแอบทำงานมากขึ้น ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสาธารณรัฐเกาหลีต้องตรวจคนเหล่านั้นอย่างเข้มงวด มากขึ้น เพราะ ตม. เกาหลีได้มีหน้าที่ในการป้องกันการลักลอบการเข้าประเทศเพื่อทำงานอย่างผิด กฎหมายในสาธารณรัฐเกาหลี แต่เมื่อจำนวนคนไทยที่ถูกส่งกลับจากสาธารณรัฐเกาหลีวันละ 100 กว่าคน ซึ่งเป็นความเสียหายด้านทรัพย์สินและเวลามหาศาลและเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้า เมืองทั้งสองประเทศต้องปฏิบัติงานอย่างหนัก แต่อัตรากำลังเจ้าหน้าที่เช่นเดิม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ ให้คนธรรมดา รู้สึกความไม่สะดวกในการผ่านด่าน ตม. เกาหลีได้หรือเกิดความบกพร่องในการตรวจ คนเข้าเมืองได้ ดังนั้นต้องการเครื่องมือด้านนโยบายที่สามารถคัดแยก (Screening) ก่อนเดินทางไปสู่สาธารณรัฐเกาหลีโดยให้สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทยตรวจ ข้อมูลเบื้องต้นของคนที่จะเดินทางในลักษณะวีซ่านักท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเข้าประเทศไม่ให้ เกิดความเสียหายในการถูกปฏิเสธและภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เบาลงให้ตรวจสอบอย่างสมบูรณ์ มากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องการปรึกษาหารือระหว่างไทยกับเกาหลีได้ในระดับสูงเนื่องจาก หลายปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกัน

2. เซึ่งกฎหมาย

ทางเกาหลีใต้ควรพิจารณา นโยบายที่ดูแลธุรกิจร้านนวดในสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อ ไม่ให้ เกิดช่องว่างด้านกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ หน่วยงานที่รับผิดชอบการปราบปรามการค้าประเวณีของ เกาหลีใต้ตั้งใจปฏิบัติงานจับกุมผู้กระทำผิด แต่มีความลำบากในการเก็บหลักฐานเนื่องจากส่วนใหญ่ เป็นรูปแบบการค้าประเวณีแอบแฝง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุหลักที่มีผู้หญิงไทยจำนวนมากเดิน ทางเข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณีในสาธารณรัฐเกาหลีคือร้านนวดแผนไทย ซึ่งเป็นสถานที่ทำงานหลัก ของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี นอกจากนี้ร้านนวดแผนไทยนั้นถูกแบ่งเป็นธุรกิจแบบอิสระ ในสาธารณรัฐเกาหลีไม่ต้องขอใบอนุญาตแก่แจ้งการเปิดธุรกิจก็สามารถเปิดร้านได้ บางกรณีแอบ ขายบริการทางเพศด้วย ซึ่งเป็นมูลเหตุที่ผู้หญิงไทยลักลอบเข้าสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐ เกาหลีประจำประเทศไทยเพื่อแอบหารายได้ ถ้าทางเกาหลีใต้ปรับเปลี่ยนกฎหมายให้มีเงื่อนไข การเปิดร้านนวดแผนไทยเข้มงวดและทำการนวดอย่างเดียวโดยนำบุคลากรพนักงานตามกฎหมาย

จะมีผลประโยชน์ในการตัดวงจรการค้ามนุษย์และแอบค้าประเวณีของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

3. เจริญปฏิบัติ

ปัญหาการค้าประเวณีของผู้หญิงไทยในสาธารณรัฐเกาหลีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าประเวณี ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ประเทศไทยที่เป็นประเทศต้นทางและส่งผู้หญิงไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลีที่เป็นประเทศปลายทางและเกิดปัญหาคืบแน่นอนว่าผู้กระทำผิดที่อยู่ทั้งสองฝ่ายโดยติดต่อกันเป็นขบวนการจึงมีความสำคัญในการจับกุม นายหน้าหรือผู้กระทำความผิดตั้งแต่ที่ประเทศไทยที่เป็นต้นทางเพื่อตัดวงจรขบวนการนั้น เพื่อการบังคับใช้กฎหมายเช่นนี้ประสบความสำเร็จ ต้องการความร่วมมือกันด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องในระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีอย่างต่อเนื่อง โดยฐานความตกลงในความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญา (Mutual Legal Assistance Treaty: MLAT)

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ เจิมสทธิประเสริฐ และคณะ. (2558). *การค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาค
ลุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สมาคมรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จริยวรรณ พุทธนุรักษ์ และคณะ. (2550). *การค้ามนุษย์ พิธีในแนวสตรีนิยม ในพื้นที่ของ
อินเทอร์เน็ตกระบวนการทางกฎหมายและหน่วยงานภาครัฐ*. เชียงใหม่: มูลนิธิผู้หญิง
กฎหมายและ การพัฒนาชนบท (ผกฏ.) และศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐยา วิริวทยา. (2553). *ปัญหาอุปสรรคของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการป้องกันปราบปรามการค้า
มนุษย์: ศึกษาเฉพาะกรณีพื้นที่กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทวีชัย ระเบียบ. (2555). *กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัด
สมุทรสาคร*. วารสารวิทยบริการ, 23(3), 10-30.
- เนื่องน้อย บุญเนตร. (2544). *จริยศาสตร์ตะวันตก: ค่าน้ำ มิลล์ ฮอบส์ รอลส์ ชาร์ต (พิมพ์ครั้งที่
2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประไพรัตน์ รัตน์ โอฬาร มิกซ์. (2555). *หญิงไทยและชายไทยแปลงเพศในงานค้าประเวณีใน
ประเทศเยอรมนี. ใน หญิงไทยและชุมชนไทย วันนี ในเยอรมนี เครือข่ายคนไทยใน
ต่างแดน เยอรมนี (หน้า 39-45)*. ม.ป.ท.
- ปิยะศักดิ์ พงศ์อัมพรศักดิ์. (2554). *ปัญหาแรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่ขายบริการทางเพศ: กรณีศึกษา
จังหวัดระนอง*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อ
ความมั่นคง, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พงษ์ธร สำราญ. (2552). *ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการ อาบ อบ นวด .
กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.*
- พงษ์ธร สำราญ. (2549). *ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการ อาบ อบ นวด.
วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 26(3), 95-109.*
- พัชรชาติ แก้วดูร และคณะ. (2543). *การค้าหญิง: จากแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.*

- พัทธกร ศาสนะสุพินธ์ และคณะ. (2554). กระบวนการย้ายถิ่นข้ามชาติของผู้ย้ายถิ่นที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์. *วารสารวิจัย*, 1(1), 95-110.
- พันธมิตรทั่วโลกด้านการค้าหญิง. (2543). *การค้าหญิง: จากแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนสู่การปฏิบัติ = Human rights in practice: A guide to assist trafficked women and children.* กรุงเทพฯ: มูลนิธิผู้หญิง.
- วรรณพร ปิ่นทะเลศ. (2555). ผู้หญิงลาวที่ทำงานร้านคาราโอเกะในประเทศไทย: การย้ายถิ่นและการใช้ชีวิตข้ามพรมแดน. ใน *การประชุมเครือข่ายวิชาการบัณฑิตศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 18 ธันวาคม 2555.* (หน้า 1-14) กรุงเทพฯ: สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิลาสินี อารีระกิจโกศล. (2554). *การย้ายถิ่นไปทำงานในรูปแบบไม่ปกติและการละเมิดทางเพศของแรงงานหญิงไทย: กรณีศึกษาธุรกิจนวดแผนไทยในกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประเทศเกาหลีใต้. (2557). *รายงานสถิติประจำปี 2557 เกี่ยวกับนโยบายการตรวจคนเข้าเมือง.* บุชาน: กระทรวงยุติธรรมประเทศเกาหลีใต้.
- เสาวนีย์ เตชะไพฑูย์. (2551). *การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์: ศึกษากรณีส่งหญิงไทยไปค้าประเวณียังต่างประเทศ.* กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.
- อุษา ตันติเวชกุล และจිරติ ดิงศภัทย์. (2524). *พรหมลิขิตและโสเภณี: ภาพหลอนและความเป็นจริงของสตรีไทย.* กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Barnett, L., Casavant, L., & Nicol, J. (2011). *Prostitution: A review of legislation in selected countries. background paper.* 2011-115-E. Ottawa: Parliamentary Information and Research Services, Library of Parliament.
- Beccaria, C. (n.d.). *Criminologists economists.* Retrieved from <http://nla.gov.au/anbd.aut-an35072077>
- Becker, G. (1976). *The economic approach to human behavior.* Chicago: The University of Chicago.
- Becker, G. S. (1968). Crime and punishment: An economic approach. *Journal of Political Economy*, 76(2), 169-217.
- Castles, S., & Miller, M. J. (1993). *The age of migration.* London: Macmillan.

- CATWA. (2013). *Demand change: Understanding the nordic approach to prostitution*.
Australia: CATWA.
- George., S. (2554). *The strong arm of the law is weak: How the trafficking victims protection act Fails to assist effectively victims of the sex trade.*(pp. 563-580), Creighton University School of Law.
- Humm., M. (1989). *The dictionary of feminist theory maggie Humm*. n.p.
- Jakobsson, N., & Kotsadam, A. (2013). *The law and economics of international sex slavery: Prostitution laws and trafficking for sexual exploitation*. Department of Economics, School of Business, Economics and Law at University of Gothenburg.
- Jones, L, Engstrom, D., Hilliard, P., & Sungakawan, D. (2011). Human trafficking between Thailand and Japan: Lessons in recruitment, transit and control. *International Journal of Social Welfare*, 28, 203-211,
- Kamler, E. (2014). Trafficking and coerced prostitution in Thailand: Reconceptualizing international law in the age of globalization. In *Contemporary Socio-Cultural and Political Perspectives in Thailand* (pp. 363-379), The Netherlands: Springer.
- Massey, D. (1994). A global sense of place. In Massey D (ed.) *Space, Place and Gender*. (pp. 146–156). Cambridge: Polity
- Romanow, L. (2012). The Women of Thailand. *E-Journal*, 3(1), 44-60.
- Rosemarie, T. (1989). *Feministta more comprehensive introduction*. Carolina: University of North Carolina.
- Simon, R. J. (1975). *Crimes women commit*. Washington D.C.: Lexington Books.
- UNODC. (2013). *Transnational organized crime in East Asia and the Pacific*. Bangkok: UNODC.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเรื่องการค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีใต้

- เก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึก ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 23 เมษายน ปี 2560

คำถาม 1 สภาพปัญหาการค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีใต้เป็นอย่างไร

คำถาม 2 สำหรับการค้าประเวณีของหญิงไทยในประเทศเกาหลีใต้ หน่วยงานของท่านปฏิบัติทำงานตามขั้นตอนอย่างไร มีหน้าที่รับผิดชอบอะไร

คำถาม 3 ท่านมีความคิดเห็นอะไรในแนวทางในการป้องกันและปราบปรามปัญหาดังกล่าว โดยท่านเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ